

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Cinquè període

Sèrie P - Número 66

Dimecres, 21 de desembre de 2005

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 76, segona reunió

Í N D E X

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2006 (tram. 200-00039/07) (p. 3)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ NÚM. 76.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seuen el conseller de Justícia i la consellera de Benestar i Família.

El president

Es reprèn la sessió.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2006
(tram. 200-00039/07)

Ho farem amb el sisè punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2006. El debat es farà d'acord amb l'agrupació acordada per la Mesa del dia 9 de novembre del 2005, i les votacions tindran lloc en acabar el debat del Projecte de llei –en acabar el debat del Projecte de llei.

Abans de començar el debat de l'esmenes a l'articulat, els grups que ho desitgin poden intervenir per fixar llur posició respecte dels treballs fets per la Comissió i, en primer lloc, té la paraula pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Procedim a fer, quan el tràmit parlamentari arriba pràcticament a la seva fi, un breu balanç del que aquest debat ha estat i ho farem, en primera instància, des del punt de vista del que ha estat el tràmit parlamentari pròpiament dit. Aquest tràmit parlamentari que ens ha permès, primer en el Ple i després en la Comissió, un llarg debat on cada grup parlamentari ha anat plantejant com i de quina manera veia els pressupostos, vostès recordaran el caràcter de les nostres intervencions, no m'allargaré en aquesta qüestió fins al final, quan fem el balanç final en el darrer punt d'aquesta intervenció, però si hi ha alguna cosa que els he de dir, és que independentment de la voluntat del Govern –imagino–, independentment de la voluntat del conseller Castells –penso–, el resultat d'aquest debat, d'aquest tràmit en comissió ha estat un debat que vàrem anunciar aquí i vostès s'han encarregat de confirmar-lo.

Nosaltres vàrem anunciar que, malgrat la disposició del conseller Castells, dialogant per naturalesa, sabíem el que ens esperava: cap sorpresa. El que ens esperava era el següent, 1.410 esmenes presentades, 1 esmena aprovada i una altra de caràcter tècnic. Naturalment, jo crec que això va en la línia, aquesta línia que comencem a percebre en tota la seva dimensió, de la generositat que caracteritza l'acció del Govern, que ve a ser, deixim-ho dir, senyor conseller, una generositat paral·lela a la que manifesta el ministre Solbes amb la proposta tan extraordinària de finançament que ens ha fet. I, pel que es veu, això als socialistes se'ls empalta, generositat

Solbes, generositat Govern, 1.410 esmenes, 1 tècnica aprovada i 1 d'agricultura, que algun company s'encarregarà potser de recordar, potser no, no ho sé. En qual-sevol cas, senyors del Govern, senyores i senyors diputats de la majoria, conseller Castells en particular, aquelles promeses de diàleg, de mà estesa, de parlem-ne, de rumiem-ho, d'avancem junts: res de res.

Ja sé, conseller, perquè el conec, que en el fons, en el fons en el fons vostè ja vol, però en la forma no hi ha manera que ens en sortim; no sé si és que els seus no volen, si és que veritablement d'això vostès n'han fet un hàbit, però si tenen vostès la paciència de veure debats parlamentaris anteriors de pressupostos veuran que, en cap cas, l'actitud de la majoria que governava aquest país, i ho va fer durant vint-i-tres anys, tenia aquest tipus d'actitud. Ara aquesta és una mostra, doncs, de ben-fer polític, és a dir, el fet de no acceptar una esmena a l'oposició és presentada com una gran victòria del Govern. Tot això ens sembla bastant ridícul, perquè presentar davant de l'opinió pública un balanç que diu: l'oposició, un grup de l'oposició presenta 1.410 esmenes i li n'admeten 1, és un balanç que de Govern dialogant, res, de res. Per tant, diàleg formal anunciat, corró parlamentari, que és el que de veritat funciona.

Dos. Aquest debat ha estat presidit, sempre presidit més explícitament, més implícitament pel debat del model de finançament. Vostè en fa ver esment quan va fer la seva intervenció, jo en faig fer esment, tots els grups parlamentaris n'han fet, i ens atensem al moment cabdal de la renovació d'aquest model, i les nostres expectatives, potser els partits que donen suport a la majoria, doncs, ens donaran una visió menys pessimista, doncs, això no pinta bé. A hores d'ara tenim la percepció que estem en condicions de prendre mal, de prendre mal com a país, de prendre mal com a Parlament i de prendre mal com a forces parlamentàries.

I tindrem l'oportunitat, senyor conseller, de demanar-li, a vostè, el seu parer, avui no ho podrà fer-ho, ho farem demà a la sessió de control, però alguna cosa hauríem de poder dir en un debat solemne com el d'avui, que tanquem un debat pressupostari, que entenem que és molt important per al país, que sabem que ve escanyat pel dèficit del nostre finançament, i veiem que el que se'ns presenta com a proposta per part del Govern de finançament per part del ministre Solbes, deixa molt i molt que desitjar, molt. Vol dir això exactament que si veritablement aquesta proposta evoluciona en la línia que el Govern té previst que sembla que el president Zapatero, en declaracions ben recents, vint-i-quatre hores, confirma, i algunes de les actituds molt toves per part d'alguns dels dirigents dels socialistes catalans respecte al model de finançament, avanço a aquesta cambra que prendrem mal. I prendre mal vol dir que algunes de les expectatives que teníem fonamentades en un debat pressupostari com el d'aquesta naturalesa, com el que hem discutit aquí, que tothom comptava que en els propers anys, doncs, podrem anar prenent aire a l'hora d'abordar els problemes que nosaltres tenim, doncs, no hi haurà realitat constatable des d'aquest punt de vista.

Valgui aquest tràmit parlamentari, valgui la intervenció d'aquest portaveu en nom de Convergència i Unió per

demanar als partits polítics la fermesa suficient com per sortir-nos-en respecte al que el Parlament havia aprovat en data 30 de setembre des del punt de vista del model de finançament, sobretot vist l'esforç que tots vàrem fer per tenir una proposta conjunta en aquest àmbit.

Tres. Un balanç d'aquestes característiques, si vostès m'ho permeten i dit amb tot el respecte que em cal a la institució a què pertanyo, té més interès viure'l fora del Parlament que en el Parlament. Ho dic amb tot el respecte que aquesta institució em mereix. Té més interès el debat que nosaltres hem pogut mantenir amb la societat civil catalana amb el projecte de pressupostos a la mà, que l'oportunitat de discutir això amb el Govern. Discutir això amb el Govern és discutir amb una paret, discutir amb la societat civil és constatar que les coses no estan i no són com el Govern ens presenta. Nosaltres hem discutit d'aquests pressupostos amb els agents socials, amb la societat civil en el seu conjunt i molt particularment amb els sindicats. Jo, personalment, he tingut la satisfacció, comarca per comarca no els diré, però territori per territori, Tarragona, Lleida, Girona, Terres de l'Ebre, reunir-me amb els empresaris i amb cadascun dels sindicats representatius; Comissions, UGT i en alguns llocs USO.

El balanç no és un balanç positiu d'aquests pressupostos, en absolut. Aquests pressupostos, balanç que hem tingut l'oportunitat de viure a bastament, se'ns diuen bàsicament quatre coses, quatre coses que jo crec que haurien de ser motiu de reflexió per a tots plegats, i molt particularment per al Govern. Se'ns diu que aquella percepció econòmica que el Govern manifesta tenir amb totes les reserves, sense cap cofoisme, sense encendre l'alarmisme no és tan certa com el Govern diu, i els sectors socials, els sindicats i els empresaris ens diuen que hi han elements en les tendències de fons de l'economia catalana i en la incertesa de futur que preocupen profundament. Quan parlem de la inflació, del dèficit comercial, del cost de l'hora de treball, quan parlem de l'endeutament familiar, quan parlem de l'estancament de l'estalvi, la gent ens manifesta la seva preocupació, i quan ho fem amb els sectors industrials ens manifesten quelcom més que preocupació –quelcom més que preocupació–, quan nosaltres parlem amb els sectors industrials del nostre país ens diuen que el que veritablement contemplen és aquest reguitzell d'empreses en crisi, de treballadors que van a l'atur, de situacions molt complicades per als treballadors i per a les famílies. I que és veritat que no posarem, no cal dir-ho, en les mans d'aquest actual Govern els problemes que la indústria catalana pateix, que són problemes que compartim, que són problemes que vénen de lluny, però que sí que veiem que aquests pressupostos i la política del Govern tampoc serveixen per fer front a aquesta situació que en el món industrial és molt i molt complicada, que ve avalant la pèrdua de pes industrial del nostre país des del punt de vista industrial, i que manifesta aquesta gran inquietud que s'estén en fórmules diverses, els sindicats posen més l'accent en la deslocalització, els empresaris posen més l'accent en la competitivitat. Els sindicats posen més l'accent en l'acomiadament, els empresaris posen més l'accent en la deslocalització o la productivitat o la competitivitat, però hi ha el problema comú d'uns i dels altres, de dir-nos: «Les coses

no van com la radiografia del Govern planteja en debat pressupostari i més enllà del debat pressupostari.»

Dos, paralització de l'acció governamental. Tres, desequilibri territorial, i quart insuficiència de l'acord estratègic. Jo vull fer una referència en aquestes dues qüestions, desequilibri territorial i acord estratègic i la seva insuficiència. Nosaltres hem explicat abastament a tot el territori aquest gràfic. Ho dic perquè és bo que els diputats i diputades, no de l'oposició, sinó també del Govern, entenguin per què parlem de desequilibri territorial. L'any 2003, pressupost liquidat, a l'àmbit metropolità de Barcelona els pressupostos presentats i aprovats en aquesta cambra per Convergència i Unió feien per a l'àmbit metropolità un 48,5 per cent del seu total. I dedicàvem a la resta de Catalunya el 51,5 per cent. Arribem a l'any 2006, i per part del Govern quan ens presenten aquests pressupostos que avui aprovaran, vostès comprovaran que el 67,3 per cent és àrea metropolitana, el 32,7 per cent és la resta de Catalunya.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Fernández Teixidó

Haurem d'acabar ja?

El president

Se li ha acabat el temps, sí.

El Sr. Fernández Teixidó

Em permet només...

El president

No li permeto, sí, acabi.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies. És difícil que no m'ho permeti i em demana que calli...

El president

No, no, li demano que acabi.

El Sr. Fernández Teixidó

Moltes gràcies. Dit això, senyor president, moltes gràcies per la seva generositat, no podem esperar menys d'això, dir-los, senzillament...

El president

Senyor Fernández Teixidó. Se li ha acabat el temps...

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies, senyor president.

El president

El senyor Lluís Miquel Pérez, del Grup Socialista, té la paraula.

El Sr. Pérez i Segura

Moltes gràcies, molt honorable president, senyores i senyors consellers, benivolguts col·legues, aquest és un tràmit per fer balanç, per fer balanç de l'estat de la tramitació del Projecte de Llei de pressupostos fins a aquest moment, que és el moment determinant que en Ple rematarem la feina, per dir-ho d'alguna manera. I el balanç, depèn de la perspectiva que cadascun tingui, és o més positiu o més negatiu, tal com el senyor Fernández Teixidó ens acaba de dir. La meua impressió és molt diferent de la seva. És molt diferent de la seva perquè també ens hem entrevistat amb sectors socials i la seva valoració del Projecte de pressupost és radicalment diferent de la que vostè ens mostrava i, per tant, jo crec que en el punt mitjà és allà on trobarem la raó de ser i els valors d'aquest projecte.

És un projecte que, com vostès saben a bastament, significa un esforç important en el nostre país per atendre, d'una manera significativa, a més, més del 50% dels seus recursos les despeses de caràcter social a la qual està compromès el Govern amb el seu projecte. I, a més, tenint en compte que estem en un escenari de finançament i també estem en un escenari de sanejament que fa que no tot el que es voldria fer es pot fer. Malgrat això, vostès saben que el Projecte de pressupost comporta, a través de les diferents tipologies d'inversió, un increment més que notable de la inversió en béns a disposició de la ciutadania, que no resisteix comparació amb els exercicis anteriors; tampoc resisteix comparació amb exercicis anteriors, em refereixo als de l'últim mandat del Govern de Convergència i Unió, quan fem referència a la seva disponibilitat a l'hora d'acceptar o no les esmenes de l'oposició.

Vostè sap, vostès saben, tots, que hi ha un rol que és el rol del Govern que planteja una política pressupostària, hi ha un rol de l'oposició, que, evidentment, el que fa és jugar el contracop, per entendre'ns, en termes de caràcter futbolístic. I això comporta que, difícilment, ens puguem trobar a no ser en alguns aspectes que són de tan notable coincidència, de tanta coincidència per tal d'afavorir algun sector social, que, evidentment, s'aproven les esmenes conjuntament; cosa que, en un nombre, evidentment no destacable, s'ha produït en el tràmit de la Comissió i cosa que es produirà a través d'unes transaccions que vostè coneix en aquest Ple. El nombre, evidentment, si fem el nombre és insignificant –si em permet l'expressió–, en el conjunt de les propostes, però de gran abast per als sectors als quals va adreçat. I aquí és on jo diria que podríem entrar en quins són els canvis que ha sofert el Projecte, des del moment que va entrar aquí, se li va donar el tràmit, l'inici del tràmit, i, doncs, en el moment que ens trobem ara.

S'han atès esmenes de sectors molt diversos. Avui tenim aquí al davant del Parlament una manifestació del sector de l'agricultura. I aquí és important assenyalar que el conjunt més important de les modificacions que el projecte inicial ha tingut són, precisament, en aquest sector.

S'ha obert partida per al sectorial del vi? S'ha obert partida per a la modernització d'empresa agrària? S'ha incorporat una partida per al foment del Pla de pensi-

ons agràries? I tot això, la veritat és que és un conjunt de mesures esperades per aquest sector i que, sense atendre el conjunt de les seves propostes, la veritat és que és un esforç pressupostari important.

Però, s'han atès també propostes que vénen del Consell Nacional de la Joventut, del Fons Català de Cooperació. S'han, també, pres decisions i s'han aprovat esmenes per tal d'impulsar l'activitat d'economia social. S'ha verificat, també, quin és el canvi de tendència, des del punt de vista de l'impuls a la promoció de la moda. S'han obert, també, aportacions per al futur consorci de serveis socials de Barcelona. S'han habilitat recursos per atendre les necessitats de la Llei de prestacions socials.

I, si em permeten, dues esmenes que són del camp territorial que em correspon: l'habilitació de recursos per a l'esperada Escola Oficial d'Idiomes de Tarragona, i també un esforç més del que deia el pressupost amb l'homologació de la càrrega fiscal que els ciutadans del Camp de Tarragona paguen per l'aigua. Que espero que amb un acord de govern que es produirà ben aviat acabarem de rematar aquest equilibri.

Ens vam trobar amb la consideració que les bestretes per cessament agrari anticipat no podien ser del 50 per cent, sinó que havien de ser per a la seva totalitat. Ens vam trobar..., i aquesta jo crec que és una bona referència dels camps allà on ens podem trobar. I també hi han moltes altres propostes que jo no..., que ara passaré a anomenar, perquè no és que siguin de to menor, però que, en definitiva, farien feixuc en aquest breu període de temps de deu minuts de relatar un any.

Ara bé, també vull fer entrar al pas un concepte que és el d'equilibri territorial, que sempre s'esmerça. I aquest concepte jo crec que, si s'ha d'utilitzar, s'ha d'utilitzar amb rotunditat amb les dades. No es pot fer un discurs, com s'ha fet, i després fer una esmena que diu que gairebé el 100 per cent del Fons de contingència, que és un fons per atendre aquelles situacions no previsibles que es poden produir en l'exercici, s'aporten simplement amb una baixa en aquesta partida per a les despeses de capitalitat de la ciutat de Barcelona.

Per tant, a què juguem? Juguem a reequilibrar? Juguem a atendre necessitat de caràcter incidental en el conjunt del territori o agafem tots aquests diners simplement per una conjuntura electoral, que tots podem comprendre, per donar satisfacció, doncs, a un determinat projecte polític amb la seva carrera, diguem-ne, electoral a Barcelona.

Per no dir –per no dir-ho– que el reequilibri territorial també ha de tindre un coneixement del que és el territori. I almenys, a les esmenes, posin els noms dels pobles tal com són en el nomenclàtor de la Generalitat: la Torre de Fontaubella és la Torre de Fontaubella, no Torres de Fontaubella.

I, després, altres partides que signifiquen que aquest pressupost s'ha analitzat, diguem-ne, allò que en l'argot popular és amb la *churrera*. Esmenes, totes de la mateixa quantia, atenent les necessitats del territori expressades, però que porten incongruències de caràcter notable.

La carretera C-14, l'ampliació com a autovia de la C-14, comença a Reus i acaba a Alcover, la intervenció, ja està en fase de licitació. I aquí es proposa una esmena que diu que durant l'any 2006 s'ha de produir, aquesta obra; però és que, a més, n'hi ha una altra que diu que per poder produir-se, aquesta obra, s'obre una partida de 100.000 euros.

A veure, s'han d'estudiar més les coses, amb més profunditat, perquè, si no, ens trobem amb aquestes incongruències que fan que el treball importantíssim que fan tots els grups, tots, fins i tot els del Govern, analitzant i argumentant els motius per a l'acceptació o la no-acceptació, queden difuminades, diluïdes, per uns errors –espero que siguin errors–, però que, en definitiva, fan entreveure que la lectura del pressupost o que l'aportació d'alternatives són, diguem-ne, no diria frívols, però superficials.

Per tant, el nostre Grup es referma en la convicció que aquests són els pressupostos que requereix la societat catalana en aquest moment. Són pressupostos en els quals s'atenen en més del 50 per cent les necessitats de caràcter social i es fan previsions per a aquelles necessitats de caràcter social futures que vindran. Són pressupostos que no augmenten la pressió fiscal. I això no m'ho negaran, perquè, fins i tot, hi ha algunes taxes que s'eliminen. Són pressupostos que consoliden l'esforç inversor i l'incrementen d'una manera notable si fem com a referència els últims exercicis del Govern anterior. I són pressupostos que es mouen amb un constrenyiment del que en podríem dir el seu marc financer, ateses les situacions que abans ja hem esmentat, i molt concretament per a la necessitat de fer front a un pla de sanejament que esperem que en un futur els seus paràmetres no s'hagin de veure incrementats perquè la xifra real sigui superior.

Per tant, senyores i senyors diputats, senyor president, moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana fem ús d'aquest torn de presa de posició per exposar les nostres impressions sobre el conjunt de treballs realitzats no tan sols a la Comissió, sinó també al que va ser el primer debat aquí, en aquest hemicicle, ara fa tot just un mes.

Efectivament, tant el debat d'esmenes a la totalitat de cada departament, realitzat en aquest hemicicle, com el debat de comissió de les esmenes d'altres i baixes ens ha permès arribar al detall, al que hi ha realment al darrere d'aquestes grans xifres pressupostàries que van ser el fil conductor del debat que, com deia abans, es va produir en aquest hemicicle ara fa tot just un mes.

Aquest detall, per tant, confirma els grans eixos d'aquest pressupost de la Generalitat per al 2006. Ambici-

osos els serveis de les necessitats reals del país, parlem d'un pressupost consolidat, que arriba pràcticament a la xifra de 30.000 milions d'euros. Té una clara orientació en polítiques socials, enfortint el que anomenem l'estat català del benestar. Milloren les condicions de l'economia catalana, quant a competitivitat, internacionalització i qualitat del treball. Milloren les infraestructures i també aposten per l'equilibri territorial, des del nostre punt de vista.

Però aquest debat, realitzat fins al moment, també ens ha permès comprovar els arguments de l'oposició, tant del Partit Popular com de Convergència i Unió, i ara fa uns breus minuts amb la intervenció del senyor Fernández Teixidó.

Entenem, des del nostre Grup Parlamentari, que estan excessivament obsessionats en un discurs catastrofista. Catastrofista i mancat, sota el nostre punt de vista, de rigor i de seriositat. I ho argumentaré, en posaré exemples. Per exemple, amb tot el que ha estat l'elaboració del pressupost. A l'hora de valorar la millora de gestió pel que fa a l'elaboració del pressupost que ha realitzat el Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, les fites que es pretenien aconseguir van encaminades a l'assoliment d'un sistema pressupostari que permeti orientar-se a la consecució de tres objectius: transparència, eficiència i eficàcia. I es va parlar molt de la transparència. I precisament van ser les seves intervencions que fins i tot menystenien aquest paper de transparència que tenia aquest pressupost.

Doncs, efectivament, la té –la té–, aquesta transparència. I és fonamental en totes les fases del procés pressupostari, ja que és la que permetrà avaluar si es compleixen els altres dos objectius: el de l'eficiència i el de l'eficàcia.

En aquest sentit, què s'ha fet? Doncs, s'ha homogeneïtzat tota la informació pressupostària per poder-la agregar. No estava homogeneïtzada, i ara sí que ho està, homogeneïtzada, per poder-se agregar. Això és transparència. I això ha requerit homogeneïtzar els estats d'ingressos i despeses, que fins ara presentaven diferències entre diversos tipus d'organismes. Si presentaven diferències no es podien agregar d'una manera correcta.

Doncs bé, això és la transparència a què em referia, però també eficiència i eficàcia. Per tal d'avaluar-les el pressupost ha de permetre determinar qui gasta, en què gasta i, sobretot, per a què es gasta. I, precisament, era aquesta tercera pregunta, per a què es gasta, que els pressupostos fets fins a aquest moment no responien exactament a aquesta pregunta.

En aquest terreny, ja s'ha iniciat –s'ha iniciat–, no s'ha acabat, ja ho parlàvem, el que és la pressupostació per a programes, és a dir, orientada cap a resultats. Orientada cap a resultats que, precisament, ens permet donar resposta a aquesta tercera pregunta que, fins ara, els pressupostos que s'havien fet fins en aquest moment a la Generalitat de Catalunya no responien a la pregunta «per a què es gasta».

Doncs, això, com he dit, s'ha iniciat..., l'aplicació d'aquest mètode de treball –de fet, havia estat la gran assignatura pendent en anteriors consellers d'Economia

del nostre país— s'ha iniciat. En els propers pressupostos això anirà més endavant, i això..., aquesta argumentació i aquesta explicació que, poder, en tot el debat no la vam poder desenvolupar com hauríem volgut, ens porta a aquesta conclusió, que fins i tot han menys tingut aquesta aposta per la transparència, l'eficiència i l'eficàcia en tot el procés d'elaboració del pressupost.

Però, després de molt reflexionar..., realment, senyor Fernández Teixidó, un arriba a la conclusió que el seu terreny natural, el terreny on es movien com peix a l'aigua, era el terreny de l'ocultació, el terreny de la manca de transparència i el terreny del confusionisme. I precisament aquest és el terreny del qual hem sortit i s'està sortint, se n'està sortint en aquests moments.

Però, també, jo deia que argumentaria el perquè d'aquesta obsessió al catastrofisme. I ho he fet en el terreny d'aquesta transparència, però també ho vull fer en un parell de blocs, en un altre parell de blocs: polítiques socials i l'equilibri territorial, que, com he vist, vostè hi ha incidit. I, de fet, les rodes de premsa que el seu Grup Parlamentari ha fet pel territori, doncs, s'han basat, únicament i exclusivament, en aquesta qüestió.

Però deixi'm començar per polítiques socials. Exemples: el Departament de Benestar i Família passa a ser, per primera vegada, el tercer departament en despesa no financera. Això són prioritats. I això és una prioritat en polítiques socials, i així ho hem valorat des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, quant a la fortalesa i quant a enfortir aquest estat català del benestar, que està en un inici, que entenem que està en un inici, que no està en la seva plenitud; però, d'això, en parlaré al final de la meua intervenció.

Entrem al concret, al detall, que és on comentàvem..., on vam desenvolupar el debat a la Comissió: inversió en 69 centres d'atenció primària, 5 nous hospitals, millora de les llistes d'espera, més de 6.000 nous professors per al curs que començarà el 2006 —el setembre del 2006 cap al 2007—, 8.000 noves places de llars d'infants públiques, evidentment, amb la col·laboració dels ajuntaments. Parlem de 938 aules d'acollida, fonamentals —fonamentals— per a l'educació i per a una bona acollida de la població nouvinguda.

També parlem d'una millora en el finançament de les universitats públiques. Això és equilibri territorial: la millora del finançament de les universitats públiques. I li parlo..., abans el senyor Pérez en feia esment, al Camp de Tarragona. Jo també sóc del Camp de Tarragona i sé exactament en quina situació estava, per exemple, la Universitat Rovira i Virgili amb l'anterior Govern i sé quina situació tenen en aquests moments. I només cal que vagin a parlar amb el rector i els posarà xifres. També els ensenyarà un diagrama de pastissos com aquell que ens ensenyava aquí. I això és equilibri territorial.

També parlem de polítiques socials quant a Benestar i Família. Ho he dit: passa a ser la tercera conselleria amb despesa no financera. I amb el desplegament de la propera Llei de serveis socials a Catalunya; fonamental per poder donar una bona resposta, sobretot a la població gran.

Però, com deia, volia parlar de dos blocs. Un és aquest, el gir social; un gir social que ja s'ha produït, que entenem que ja s'ha produït i que es consolida. Però també l'equilibri territorial. Li posava l'exemple de les universitats, ara fa una estona.

Però, escoltin, ho han vist bé, tot el suport que es fa a les petites i mitjanes poblacions de Catalunya? Ho han vist bé, als pressupostos? No té antecedents —no té antecedents. El que arriba de suport financer de la Generalitat als ens locals, amb un 37 per cent d'increment en el Fons de cooperació local, o amb el PUOSC, amb un 20 per cent d'increment que ja venia incrementat de partides anteriors, això està arribant a la pell del territori, això està arribant a la pell dels petits i mitjans municipis i això s'està notant. I, si no, poden preguntar a alcaldes de Convergència i Unió què en pensen. Està arribant a la pell del territori, no només amb un increment quantitatiu, sinó, per primera vegada, sense clientelisme polític —sense clientelisme polític—, que és el que vostès havien fet durant tot aquest temps. (*Veus de fons.*) Per tant, quantitativament i qualitativament s'ha millorat en l'equilibri territorial quant al suport de petits i mitjans municipis.

Vaig acabant, en el debat a la totalitat fèiem una reflexió que vull tornar-la recordar per l'actualitat de les darreres hores i darrers dies. Dèiem que si el Govern de la Generalitat volia impulsar polítiques socials encara més ambicioses, més ambicioses que aquestes que acabo de resumir, s'havia de plantejar objectius nacionals ambiciosos, amb més poder polític i nou finançament. I això obligava a dues coses: per una part, a mantenir amb fermesa plantejaments enfront del Govern espanyol de forma unitària —de forma unitària—, i segon, explicar davant l'opinió pública catalana per quin motiu, sigui la manca de competències o de finançament, no es pot donar una resposta adequada a determinades demandes socials que encara en aquests moments no tenen resposta. Si el nou Estatut i el sistema de finançament no són respectats a Madrid, Catalunya no podrà articular un espai de benestar. I quan diem «benestar», estem parlant d'una despesa de salut, d'educació, de serveis socials, de polítiques econòmiques homologables a la mitjana europea. I això és el que ens estem jugant aquestes hores i aquests dies. Per tant, fermesa i unitat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Ángeles Olano.

La Sra. Olano i Garcí

Gràcies, senyor president. Si se'm permet, ho faré des de l'escó, atesa la brevetat que utilitzaré per defensar el Dictamen. Jo no tornaré a reiterar quin és el posicionament del Partit Popular respecte al Projecte de Llei de pressupostos, atès que ja ho vam fer i ho farem avui en els departaments, amb les esmenes que queden vives, i exclusivament em posicionaré sobre el Dictamen de la Comissió. Únicament els puc dir que la referència del

Grup Parlamentari Popular són tres-centes esmenes presentades, zero esmenes aprovades, cap intent de negociació, per tant, l'esperança és nul·la.

Nosaltres considerem que si l'intent del Govern era presentar un projecte i no fer cap esforç ni tan sols de diàleg amb l'oposició, doncs, ens podríem haver estalviat el treball de comissió i directament procedir a les votacions del pressupost final. I més encara quan els vull recordar que algunes de les esmenes que vam presentar aquest Grup Parlamentari feien referència a sol·licituds d'alcaldes, que no responen, precisament, a aquest Grup Parlamentari, a consells d'alcaldes, que estan demanant que es facin algunes obres d'infraestructures, com per exemple, el quart cinturó o les connexions amb la C-17. Escoltin també el territori, perquè realment a vegades no respon exclusivament a les esmenes que presenta l'oposició.

Per tant, nosaltres hem de valorar negativament el resultat de la Comissió i naturalment avui defensarem les noranta-quatre esmenes que encara queden pendents d'aquest Grup Parlamentari.

Moltes gràcies, senyor president, senyors consellers, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, l'illustrat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, a l'inrevés de l'oposició, nosaltres creiem que hem fet un treball important per intentar escoltar al màxim l'oposició sobre les seves propostes d'esmenes. Jo crec que sí que n'hem parlat, o almenys els partits que donem suport al Govern hem parlat molt sobre la possibilitat que podríem tenir d'aprovar algunes esmenes o fer algunes transaccions. Ho hem rumiat, hem tingut la mà estesa tot l'estona, però no ha estat possible, perquè estem parlant de models diferents. Ho han d'entendre. La nostra proposta pressupostària surt d'un govern catalanista i d'esquerres; la proposta pressupostària del PP i de CiU surt d'una proposta conservadora i de dretes, que és difícil que nosaltres la puguem conjuminar amb la nostra proposta –ho han d'entendre perfectament, que és el que passava abans –que és el que passava abans. Jo no els explicaré la quantitat d'esmenes que presentàvem molts grups parlamentaris, perquè eren moltes, treballàvem molt, els ho ben asseguro. Però que era evident que a vegades tenien la mateixa resposta, la mateixa mà estesa, igual que la nostra, exactament el mateix, però, evidentment, tancada immediatament, perquè segur que pensàvem models diferents. I jo quan intervenia ja els deia que eren models diferents, però en aquell moment no tenia la capacitat per tal de poder gestionar un model diferent, i ara, sortosament, gràcies als ciutadans d'aquest país, tenim la sort de poder gestionar un model, doncs, pressupostari que jo el defineixo com a catalanista i d'esquerres, perquè en els pressupostos és quan tenim la capacitat de redistribuir la riquesa, tenim la capacitat de distribuir la

riquesa creada pels ciutadans, les empreses d'aquest país i nosaltres la distribuïm d'una manera totalment diferent del que voldrien vostès, de Convergència i Unió i el Partit Popular. I en això ens han de comprendre, així ho han volgut els ciutadans i això és el que intentem fer: el màxim de bé possible i, a més a més, amb la màxima capacitat, rigor i transparència possible que això és, i així existeix. Això és el que ha passat i això passa a tots els països democràtics del món, llavors no cal que facin excessius escarafalls en aquest tema. És llei de vida. I això que vostès en diuen «corró parlamentari», senzillament és defensar aquell model de país que nosaltres volem i el defensem amb la proposta pressupostària que hem presentat i no ha estat possible acceptar esmenes per diferents qüestions. El senyor Pérez ja n'ha explicat algunes, de qüestions que no podem acceptar i jo no m'estendré en aquest tema, no? Perquè jo crec que és un element important, perquè quan nosaltres estem parlant de «model diferent» no és una frase retòrica, no?, perquè és molt diferent el tracte que tenen aquests pressupostos del 2006, ja el 2004 i el 2005, però sobretot el 2006, pel que fa al tema d'habitatge que el que es proposava anteriorment. No té res a veure. És una veritable aposta sobre l'habitatge social, sobre que hagi d'afavorir la gent jove i les famílies amb més necessitats, que estan creant un model diferent del model del mercat lliure, que és impossible de regular, és impossible de modificar, i que nosaltres, en tot cas, com que és molt difícil poder-hi accedir, el que fem és un model, una proposta diferent, paral·lela, perquè, evidentment, la gent que tingui més necessitat ho pugui fer. I això no era. Ja saben vostès, a més a més, donem molta importància a l'empresa Adigsa, vostès ja saben que li donaven una importància diferent, pel que he vist als mitjans de comunicació, i sembla ser que el que deia el fiscal, parlava que Adigsa s'utilitzava per fins no precisament per tal de donar suport als ciutadans més febles i que en tenien més necessitat, sinó que Adigsa s'utilitzava a vegades per fins que ja veurem quan acabi tot el procediment, però s'intueix que servia, doncs, per finançar o persones o alguna formació política concreta. I, evidentment, en tot cas, com veuen, són models totalment diferents del que plantejàvem nosaltres, del que vostès feien en aquells moments.

El mateix podríem parlar de què entenem de les polítiques sobre salut, les polítiques sobre educació, les polítiques sobre benestar. Vostès saben molt bé que hem avançat en aquest pressupost del 2006, que el proper any hi haurà, doncs, diners, més diners, complements per a les prestacions no contributives. Aquesta any entrarà abans d'acabar l'any, doncs, la Llei de prestacions i el 2006 serà un dels anys també clau, per tal, doncs, de complementar aquestes pensions molt baixes, excessivament baixes.

I el mateix amb les polítiques ambientals, no? Amb la permissivitat que hi havia en l'anterior Govern pel que fa referència a les polítiques ambientals en comparació amb el rigor que hi ha en aquests moments en l'aplicació d'aquestes polítiques i, evidentment, doncs, que siguin al servei de tots els ciutadans i sobretot del país, de cara al futur, allò de la sostenibilitat, no?, que les actuacions que fem en el present no siguin o no vagin

en contra de les necessitats dels nostres fills o els nostres néts.

Deia que els sindicats i empresaris estaven preocupats. És possible, sempre n'estan, de preocupats, no?, han d'estar-hi, de preocupats, perquè en la preocupació hi ha la capacitat d'avenç, de fer més coses, de poder continuar la seva inversió. Però si vostè mira els pressupostos sap molt bé que les inversions per habitants en aquests moments a tot Catalunya, malgrat els desequilibris territorials que vostè digui, les lectures amb els desequilibris territorials jo haig de reconèixer que les fèiem tots abans. Ja saben vostès que a vegades depèn de les inversions. A vegades resulta que fas una gran obra d'infraestructures i la fas en un territori molt concret, i això fa que a aquella comarca o a aquelles comarques la inversió sigui molt diferent del següent any, que resulta que has acabat aquella inversió i sembla que hi hagi una distorsió molt gran, no? Ja saben vostès que no és així. Jo preferiria, doncs, tot i ser important l'equilibri territorial, tot i ser molt important, doncs, jo preferiria entendre la inversió per habitant. Si al 2003 era de 365 euros, al 2006 és de 691 euros. És important –és important– aquest salt del 2003 al 2006 que ha fet aquest Govern catalanista, d'esquerres..., que jo els explicava i sobretot també la inversió sobre el producte interior brut, no? Si al 2003 era d'un 1,67; al 2006 era d'un 2,67 –aprofitaré ara que ja l'he tret–, el 2,67, no? Com poden comprovar també hi ha aquí un nivell d'inversió important, que, evidentment, ha d'afavorir el sector empresarial, ha d'afavorir, en definitiva, també els ciutadans.

Bé, per totes aquestes qüestions entendran, doncs, que el procés de discussió ha estat el que ha estat, com no podia ser d'altra manera, més que res, perquè el que estem confrontant són dos models diferents de país. I en aquests moments jo crec que el que hem de fer és continuar amb la tasca de rigor que hi ha hagut en aquests moments, de rigor pressupostari i de continuar amb les inversions en polítiques socials que ha fet aquest Govern, perquè, en definitiva, el que volem és millorar la qualitat de vida dels ciutadans d'aquest país. I això és el que està fent amb aquesta pressupostària, per la qual cosa no ha estat possible acceptar moltes de les esmenes que vostès han plantejat... (*Remor de veus.*) Tot i que no ha estat possible acceptar cap de les esmenes que vostès han plantejat (*remor de veus*), evidentment, perquè estem parlant de models diferents i no voldríem distorsionar el nostre model amb les seves esmenes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Iniciàrem el primer bloc, que és el grup temàtic sobre el funcionament de les institucions i administració general. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Carles Puigdomènech.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquest primer grup temàtic, que fa referència al funcionament de les institucions i l'Administració general,

Convergència i Unió tenim diferents esmenes presentades, unes van referides bàsicament a qüestions de funció pública. I ja ho vam dir a l'anterior debat sobre les esmenes a la totalitat, nosaltres posem èmfasi en l'ús eficient dels recursos i per això també demanàvem un increment important en les partides de formació del propi personal al servei de la funció pública, de l'Administració pública.

També comentàvem i ara comentem, fa pocs dies es va presentar el Llibre blanc de la funció pública, que fa una diagnosi de la situació actual i una sèrie de propostes de futur que el conseller també es va comprometre a venir d'aquí a uns mesos al Parlament a concretar amb quines mesures específiques es traduirà. Però que de la lectura que ja estem fent del llibre blanc i d'algunes de les qüestions que avancen, no veiem tampoc que aquests pressupostos hi tinguin la traducció econòmica corresponent, no? Nosaltres en una de les esmenes el que demanem és l'increment del 2,5 per cent de les retribucions íntegres per al personal funcionari, també per al personal laboral en la línia d'evitar la pèrdua de poder adquisitiu del personal al servei de la funció pública, que els increments siguin en la mateixa proporció també pel que fa als alts càrrecs.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

No ho sé, jo no crec que tinguem models diferents de funció pública en el fons, no? I aprofito el senyor Boada deia abans aquí que hi han models polítics diferents i que això és el que porta que no ens posem d'acord en aquests pressupostos. Jo del que estic segur és que respecte, per exemple, al senyor Boada, el que tenim són estils diferents de models, també segur en el seu cas diferents i possiblement també dins dels tripartit. Ara estils diferents, segur: hi ha el de la proposta, hi ha el de la desqualificació i el de mirar enrere constantment, que nosaltres no hi volem entrar en aquest, nosaltres és el de la proposta. I amb aquestes propostes són amb les que ens presentem aquí i defensem, no?

També hi ha una sèrie d'esmenes que presentem que fan referència a les retribucions variables. Nosaltres demanem que sigui la Sindicatura de Comptes la que rebi tots els contractes que tinguin retribucions variables, és l'esmena número 7, i així mateix que els objectius, l'assoliment dels quals siguin els que porten a terme, doncs, avaluar si realment hi ha motiu per a increments per a aquest assoliment d'objectius quant a la retribució variable, es facin efectius o no, també vinguin a partir d'una proposta del Govern fixats i definits quant a criteris anualment per la mateixa Sindicatura de Comptes, no? I ho presentem també per evitar situacions i precedents que hem vist recentment en qüestions com aquestes, que després aquestes retribucions variables han donat lloc..., aquest model de contractes de retribució variable ha donat lloc a pagaments amb independència de si s'havien assolit o no aquests objectius.

També, pel que fa a les pensions del personal al servei de la Generalitat fins a l'any 39, que també s'incrementen en el 2,5 per cent.

En un altre ordre de qüestions, també plantejem que es destinin més recursos a campanyes de conscienciació

social, especialment a les escoles, per tot el que fa referència a explicar els perills de l'addicció al joc. És l'esmena número 13.

I acabo, ja, dient, pel que fa a les esmenes que presenta el PP..., avançant respecte a les esmenes del PP, que nosaltres, en principi, hi donarem suport. Hi ha tres esmenes: una, l'esmena 14, pel que implica de compromís de transparència i bona gestió; pel que fa a la següent també pel que fa al Pla específic que es requereix que es presenti per part dels departaments, i, pel que fa a la 16, també, pel que fa a la homogeneïtzació de les retribucions que percep el personal al servei de l'Administració.

Val a dir que l'esmena 14, a més, va en la línia exactament del que vam aprovar i que tornarem a aprovar avui amb la reforma del Reglament del Parlament, pel que fa a l'explicació dels pressupostos per part dels diferents consellers a les comissions corresponents.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Puigdomènech. Pel Grup Popular, i en defensa de les seves esmenes en aquest bloc, té la paraula la il·lustre diputada senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, iniciem aquest debat de les esmenes al text articulat del Projecte de llei de pressupostos per a l'any 2006, amb el primer bloc que ens ocupa, que és el corresponent al funcionament de les institucions i Administració general.

Les esmenes presentades pel nostre Grup Parlamentari que resten vives en aquest bloc són tres. La primera esmena correspon al funcionament de les institucions, en aquest cas, el Parlament de Catalunya, mentre que les altres dues esmenes fan referència al personal al servei de l'Administració de la Generalitat. És el nostre propòsit, amb la presentació de les esmenes esmentades, enriquir el text del Projecte de llei de pressupostos.

He comentat abans que la primera esmena que hem presentat correspon al funcionament de les institucions pròpies d'autogovern, en el cas que ens ocupa, el Parlament de Catalunya, i el procediment, en el sentit ampli, d'aprovació del pressupost.

L'esmena diu el següent: «En compliment del compromís de transferència i bona gestió acordat el Govern presentarà el contingut i els objectius del Projecte de llei de pressupostos de cada any davant les diferents comissions del Parlament, per tal que cada conseller o consellera doni compte de les seves prioritats, i això sense perjudici del fet que correspon al titular del Departament d'Economia presentar la totalitat del pressupost.»

Bé. Vostès han comentat en reiterades ocasions i en diferents situacions el compromís que han assolit de transparència i bona gestió de les diferents administracions públiques de la Generalitat de Catalunya. El nos-

tre Grup Parlamentari comparteix aquest compromís i fa d'un acord un manament en el que respecte a una de les lleis més importants que es presenten davant d'aquesta cambra.

Enguany han presentat per primera vegada un projecte de llei de pressupost classificat per programes. En el preàmbul del text articulat del Projecte de llei vostès mateixos ens diuen que això és un primer pas en la millora del procés pressupostari. L'esmena que presentem aportaria, dins d'aquest procés, la possibilitat, a banda de la presentació i debat de la totalitat del pressupost que correspon al conseller o consellera d'economia, que els consellers o conselleres titulars de cada àrea, que, en realitat són els que elaboren el pressupost, d'acord amb el departament que els pertoca, presentessin davant les diferents comissions del Parlament el seu propi pressupost, de manera sectorial pel que fa a les prioritats i objectius de cada un d'ells. A més, amb l'aprovació d'aquesta esmena es donaria compliment a la intenció, encertada al nostre parer, de l'honorable conseller d'economia, el senyor Castells.

I ho explicaré: el dia 3 de febrer de l'any 2004, l'honorable conseller compareixia davant la Comissió d'Economia per tal de donar a conèixer les línies mestres del Departament. En aquella compareixença el conseller va explicar aquesta iniciativa que fins ara no s'ha portat a terme i que presentem davant d'aquesta cambra per tal de donar-ne compliment.

Pel que fa a les altres dues esmenes presentades en aquest bloc temàtic, són les que fan referència al personal de l'Administració de la Generalitat. L'objectiu de l'esmena número 15 consisteix en el fet que, en el termini de sis mesos, es doni a conèixer, mitjançant concurs públic, els llocs de treball, especificant la disponibilitat d'aquests, per tal de dotar d'estabilitat laboral molts llocs de treball que actualment es troben en situació d'interinitat. Es tracta de dur a terme el manament reglamentari, respecte al termini de sis mesos, pel que fa al nomenament de llocs de treball ocupats en situació de funcions.

La següent i última esmena d'aquest bloc, també amb referència al personal al servei de l'Administració de la Generalitat, demana l'homogeneïtat de les retribucions que perceben, en el cas que desenvolupin funcions i tasques d'anàloga naturalesa.

I posaré un exemple: els serveis d'inspecció dels diferents departaments de l'Administració de la Generalitat. No existeix justificació que motivi que un inspector d'un departament cobri un complement i un altre, adscrit al mateix departament, no el cobri, en els dos casos amb les mateixes funcions i objectius. Amb l'aprovació d'aquesta esmena donaríem compliment a una antiga reivindicació del funcionariat al servei de l'Administració de la Generalitat, que és la que ens pertoca.

Per tots els motius exposats, presentem aquestes esmenes que sotmetem a la seva consideració.

I, en tot cas, per acabar, honorable president del Parlament, nosaltres també ens manifestarem sobre les esmenes presentades per Convergència i Unió, donarem suport a les 9, 10, 12 i 13; ens abstindrem en la 1, la 2,

la 3, la 4 i l'11, i el nostre vot serà contrari per a les restants.

Moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Pajares. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, també per presentar les seves esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Teresa Aragonès.

La Sra. Aragonès i Perales

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, miri, aquest bloc, que és el del funcionament de les institucions i Administració general, és un bloc sobre el qual el Govern hi ha treballat especialment.

Vostès han mencionat que fa poc el conseller de Governació va presentar el Llibre blanc de la funció pública, i és en aquest Llibre blanc on s'albiren les principals propostes de funcionament dels treballadors i alts càrrecs de la Generalitat, i, per tant, és la demostració que el Govern s'ha pres molt seriosament el funcionament de les institucions, dels seus treballadors, que ho vol millorar, que vol introduir transparència, control de la gestió. I, per tant, aquests pressupostos el que fan és reproduir, d'alguna manera és incorporar aquests principis en forma de llei.

Quins són aquests principis? En primer lloc, són aquells que fan referència a l'establiment de retribucions..., a les retribucions individuals que no estan regulades per conveni col·lectiu, que vostès ens proposen suprimir i que nosaltres pensem que només faltaria que aquest Govern no tingués capacitat per homogeneïtzar aquest tipus de retribucions, i que només faltaria que aquest Govern no pogués establir un sistema de control per objectius als directius públics responsables de les seves respectives entitats públiques. Per tant, no ens queda altre remei que rebutjar les esmenes que vostès han presentat en aquest sentit.

Pel que fa a la política general de despesa, si alguna cosa caracteritza aquests pressupostos és l'austeritat de la despesa i la coherència. Per què? Vostès..., perdonin, eh?, però jo crec que, d'una manera un cert demagògica, proposen augmentar la retribució general del personal del 2 per cent al 2,5 per cent. I vostès saben perfectament que aquesta retribució bàsica ha de ser homogènia per a totes les administracions públiques, que estem sotmesos a una llei de bases de l'Estat i que en els pressupostos generals del 2006 del Govern de l'Estat espanyol es fixa aquest augment retributiu en un 2 per cent. I nosaltres el que fem és reproduir aquest augment retributiu.

Vostès també han presentat un grup d'esmenes pel que fa referència a plantilles i relacions de lloc de treball, i nosaltres ho rebutgem per diferents motius. En primer lloc, i respecte a les previsions sobre relacions de lloc de treball que vostès mencionen en l'article 30 bis, hem de dir que aquesta regulació ja està recollida en l'article 31 del text refós de la funció pública i que, per tant, no deixa de ser una reiteració.

Pel que fa a la proposta d'elaborar un pla específic per a la cobertura durant el 2006 dels llocs de treball de comandament o d'especial responsabilitat ocupats en funcions, ho rebutgem perquè en el tercer acord general ja s'estableix quin ha de ser el règim de provisió, els terminis màxims, els condicionants, etcètera. Però és que, a més a més, en aquesta Llei de pressupostos introduïm un altre aspecte, i que vostès també ens proposen suprimir, i que em sembla que és absolutament clar i bàsic que hi sigui, i és establir, per llei, l'obligatorietat que, quan un nou funcionari pren possessió de la seva plaça, es produeixi automàticament el cessament del personal interí que l'ocupa –val a dir que potser ni caldria–, però és bo que la Llei ho reflecteixi, perquè el que ha passat fins ara és que, sí, els funcionaris nous prenen possessió de la seva plaça i els funcionaris interins no cessaven tot i que estava clar que ocupaven una plaça de manera provisional.

Per tant, nosaltres entenem que..., miri, nosaltres podem transaccionar esmenes quan les esmenes són raonables i, com deia el senyor Boada fa uns instants, quan responen a un mateix concepte d'acció de govern; però, si vostès ens presenten esmenes que són reiteratives, que ja estan incloses, o bé en el Reglament del Parlament, com és tot el tema que vostè ha presentat de les compareixences dels consellers en comissió; quan estem sotmesos a una llei bàsica estatal, o quan pensem que el nostre model de funció pública ha d'incorporar aquests preceptes, doncs, ho lamentem molt, però no els podem acceptar les seves esmenes.

Per tant, jo diria que, com a resum, aquests pressupostos són un símbol de contenció i austeritat, pel que fa a la despesa pública, i de transparència i coherència, pel que fa a la retribució dels alts càrrecs i dels directius públics. I aquest –aquest– és el model d'organització de les nostres institucions i dels nostres treballadors que volem per al nostre país.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Aragonès.

Passem al següent bloc: Serveis públics generals. En nom del Grup de Convergència i Unió, per presentar les seves esmenes, té la paraula l'honorable diputada senyora Núria de Gispert.

La Sra. de Gispert i Català

Moltes gràcies. Molt honorable president, senyors diputades, senyors diputats, les esmenes que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió en aquesta part de la Llei de pressupostos manté i reserva per al Ple estan distribuïdes en diferents àmbits: Interior, Justícia i alguna esmena reservada al que és l'àmbit de cooperació al desenvolupament.

En la part d'Interior el que nosaltres defensem són una sèrie d'esmenes referents a la Direcció General d'Emergències; una esmena concreta ja defensada en el pressupost anterior, que és la creació, mitjançant entitat autònoma de caràcter administratiu, de l'Escola de Bombers de Catalunya. Aquesta és una vella aspiració dels

bombers i una aspiració que va ser pactada i convinguda amb el Govern de Convergència i Unió l'any 2003, i que no s'ha complert. És una esmena que creiem que és important i que seria la manera de donar molt més recolzament en aquest col·lectiu.

També en aquest apartat hi han esmenes relacionades amb la creació de fons pressupostaris per als parcs de bombers voluntaris, tant per a la rehabilitació dels parcs com per a l'adquisició de material, o per a l'increment de les subvencions a les associacions de bombers voluntaris.

Una esmena concreta d'aquest apartat també va destinada a la convocatòria de 300 places de bombers per a l'exercici del 2006, no de 125, que és el creixement vegetatiu que s'ha anat fent fins ara. De fet, no hi ha un increment del personal de bombers per molt que es vulgui disfressar. Si realment es vol un increment s'hauria d'admetre aquesta esmena i convocar 300 places més de bombers.

El mateix respecte a la renovació de la flota de vehicles. Aquest any en el pressupost no apareix enlloc, malgrat que el diputat del Partit Socialista deia que sí, que ell tenia en els documents pressupostaris una partida en la qual es renovaven els vehicles. No s'ha trobat, i a més a més no és veritat que hi hagi aquesta renovació.

Un altre àmbit en el qual nosaltres plantejem esmenes és el referent a la seguretat ciutadana, l'increment d'efectius a Tarragona i Terres de l'Ebre, l'avançament del desplegament tan anunciat pel Govern tripartit, tan anunciat pel Partit Socialista i no complert ni el 2004 ni el 2005, i sembla que tampoc el 2006.

Pel que fa a l'àmbit de trànsit, creiem que les polítiques que es fan són positives però insuficients. No és un problema conjuntural sinó estructural, i el que es requereix és més pedagogia, més sensibilització, més educació. I en aquest sentit, nosaltres el que plantejem és que aquells anuncis de la consellera d'Interior respecte a la creació d'una assignatura de formació viària a primària i a secundària potser ja és hora que ho faci, i potser és hora que ja convingui amb el Departament d'Educació la implantació d'aquesta assignatura.

L'accidentalitat a la carretera continua sent molt important, especialment en els festius de llarga durada –parlem de les vacances de Setmana Santa, dels tres mesos d'estiu, del pont del Pilar, del pont de la Constitució–, s'han doblat els morts i els ferits greus i, per tant, el que es requereix i el que interessa és més polítiques clares, solucionar els trams de concentració d'accidents i pensar ja d'una vegada en aquesta assignatura de formació.

Pel que fa a l'àmbit de la justícia, recordar que hi ha una resolució d'aquest Parlament, incompleta, que es refereix a la dotació de mitjans telemàtics i electrònics per protegir les víctimes de violència domèstica i posar-los a disposició de l'Administració de Justícia. Aquesta era una proposta que requeria una modificació del Codi penal, modificació que ja es va fer, que va entrar en vigor l'octubre del 2004, i la Resolució d'aquest Parlament és d'abans de l'octubre del 2004. No s'ha complert i per això aquesta esmena que exigeix el seu compliment.

El mateix respecte a la creació i la dotació econòmica de les agrupacions de jutjats de pau existents i a la creació d'unes altres de noves.

Prioritzar programes de mediació penal –el programa que va iniciar el Govern de Convergència i Unió l'any 1998– i dotar-los dels recursos necessaris que permetin contractar més professionals per tal d'incrementar les intervencions.

Increment, també, de les mesures penals alternatives del medi obert. Aquesta, segons el Consell de Justícia, era una de les seves prioritats, però la realitat és que en paraules és una prioritat, però en fets no ho és. Hi ha llista d'espera, dit pel mateix conseller de Justícia, i des de fa mesos les possibles mesures penals alternatives que es podien aplicar no s'apliquen per manca de professionals.

El mateix respecte a destinar més disponibilitats pressupostàries per crear places penitenciàries temporals que permetin desmassificar l'augment de la població. Des de desembre del 2003 fins avui s'han incrementat en més de mil places, en més de mil interns les presons de Catalunya i, en canvi, de places penitenciàries no se n'ha creat cap.

I, finalment, respecte a les esmenes presentades pel Partit Popular dir que donarem suport a totes les esmenes a excepció de la número 48, que ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Gispert. En nom del Grup Popular té la paraula, també, per presentar les seves esmenes, l'illustre diputat senyor Jordi Montanya.

El Sr. Montanya i Mías

Gràcies, senyor president. Honorables consellers, il·lustres diputats i diputades, per defensar les esmenes que mantenim vives en aquest debat de pressupostos, i, en concret, pel que fa al grup temàtic segon; esmenes que són sis i que, en definitiva, doncs, la nostra aposta va ser precisament la de la qualitat i no la de la quantitat, i se'ns fa, doncs, realment, en algunes d'elles difícil d'entendre que no s'hagi ni intentat tan sols arribar a una transacció o mirar d'arribar a un acord perquè fossin acceptades.

Abans sentíem parlar un representant del tripartit que no hi havia cap possibilitat d'acceptar o negociar o transaccionar esmenes amb el Grup Parlamentari del Partit Popular, simplement i planerament perquè defensen un model de societat diferent. Nosaltres creiem, en definitiva, que de societat només n'hi ha una i que pot haver-hi efectivament diferents models o perspectives d'aquesta societat, però, quan des d'un grup parlamentari es treballa en benefici de tota la societat i s'aporten esmenes pel benefici del conjunt de ciutadans de Catalunya, creiem que com a mínim mereixen un altre tractament. Potser el problema és que no estem parlant de models diferents, si més no, que possiblement per part d'aquest Govern tripartit el problema és que no hi ha model i que no hi ha projecte.

Em centraré ja pel que fa a les esmenes presentades, que hem dit que són sis, i ja anuncio, senyor president, que retirem la número 48.

Pel que fa a l'esmena número 46, i en relació amb les paraules que estàvem posant de manifest, bé, nosaltres entenem que un dels problemes més greus que afecten tots els ciutadans de Catalunya, independentment de models de societat, pel que fa a l'àmbit de l'Administració de Justícia, és, precisament, la mobilitat dels seus funcionaris, especialment la mobilitat que afecta jutges i magistrats, i que, a més a més, aquest és un problema que inicialment semblava, doncs, que havia de ser una de les línies estratègiques animades per la conselleria de Justícia, no?, posar fi a aquest problema, que, diríem, doncs, que provoca l'alentiment de la resolució dels expedients judicials i que és un dels greus problemes que té l'Administració de Justícia a Catalunya. Entenem que mai tindrem una administració de justícia com a servei públic de qualitat mentre continuem arrossegant aquest problema. És impossible, o no és possible, parlar d'administració àgil, d'administració de justícia eficaç i d'una administració de justícia que doni veritables solucions als ciutadans, als justiciables, mentre continuem arrossegant aquest problema.

Nosaltres podríem donar dues o tres dades il·lustratives. Podem parlar que, l'any 2003, la mobilitat va afectar ni més ni menys que 152 jutges i magistrats, que correspon a una quarta part de la planta judicial de Catalunya. L'any 2004, només a la ciutat de Barcelona cinquanta-vuit professionals de la judicatura van canviar de destí, la majoria dels quals, a més a més, prestaven serveis als jutjats de primera instància i instrucció, que són, doncs, el nucli, la base, el desenvolupament de l'Administració de Justícia. Situacions aquestes, doncs, que és sobrer posar de manifest que provoca, doncs, un alentiment tremend en la tramitació de les causes als nostres jutjats.

Per tant, creiem que és una esmena que es justifica per si sola, és una esmena que entenem que hauria d'haver tingut un altre tipus de ressò per part del Govern i, en tot cas, doncs, entenem que la simple lectura de la mateixa justifica el seu manteniment i que l'haguem reservat per debatre en aquest Ple.

Pel que fa a la següent esmena, nosaltres ens interessem, doncs, perquè el Govern promogui el major nombre d'iniciatives adreçades a impulsar projectes de cooperació, tot aprofitant a més a més la creació, a mitjan d'aquest any, del Comitè Català d'Ajut Humanitari d'Emergència, que és, precisament, un ens creat per coordinar i agilitar els esforços de les administracions públiques i la societat civil davant de situacions dramàtiques, davant de situacions com les existents a les principals zones convulses del nostre planeta, com l'Àfrica o l'Orient Mitjà, i tot això dins del marc del Pla de cooperació al desenvolupament.

De l'esmena número 49 també n'ha fet ressò, la portaveu del Grup Parlamentari que m'ha precedit, de Convergència i Unió. S'interessa, el nostre Grup Parlamentari, en aquesta esmena, en l'avançament del desplegament dels Mossos d'Esquadra al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre. Nosaltres creiem que la importància, que evidentment la té, simbòlica, de l'ar-

ribada dels Mossos d'Esquadra a Barcelona ha eclipsat en certa manera la necessitat del desplegament d'aquest cos policial al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre, desplaçament que està ajornat fins a finals del 2008 en la seva totalitat. I, per tant, creiem que l'actual contingent és absolutament insuficient per fer front especialment a la petita i mitjana delinqüència que alimenta la sensació d'inseguretat en aquestes terres, especialment en el món rural i en les petites masies i urbanitzacions.

En la mateixa línia, l'esmena número 50, pel que fa a la necessitat ja de dotar, d'una vegada per totes, el telèfon 112, perquè la utilitat i el desenvolupament que hi ha, des d'una directiva europea es posava de manifest, la implantació d'aquest servei i la necessitat que tots els països europeus donessin compliment a aquesta normativa. El telèfon 112, que neix com a servei únic per a tot l'àmbit europeu i amb resposta immediata per centralitzar totes les trucades d'emergència per als serveis públics, sanitaris, d'incendis, de salvament, de seguretat ciutadana i de protecció civil davant, com hem dit abans, de situacions d'emergència; servei, d'altra banda, gratuït i que ha de funcionar les vint-i-quatre hores del dia, tots els dies de l'any. És important, a tall d'exemple, citar, doncs, que a les Illes Balears aquest telèfon d'emergència, aquest telèfon 112 funciona ja des de l'any 1995. Per tant, aquesta esmena anava exclusivament adreçada a dotar o que s'incrementés la partida pressupostària corresponent i en la quantia necessària per tal de complementar en el termini màxim de quatre mesos el desplaçament d'aquest telèfon d'emergències.

En la mateixa línia, l'última de les esmenes presentades pel meu Grup Parlamentari. I pel que fa a l'increment de les partides pressupostàries per garantir la connexió de totes les policies locals de Catalunya amb els Mossos d'Esquadra, i especialment, honorable consellera, ja que sou aquí al Ple, ens interessem que es faci un esforç especial, com ja es va posar de manifest en l'última Comissió de Justícia, pel que fa a les zones que estan fora de cobertura avui en dia.

Res més, senyor president, moltes gràcies. Únicament manifestar que donarem suport a les esmenes de Convergència i Unió, i repetir que hem retirat l'esmena 48, exactament la 48.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Montanya. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per un torn en contra, l'illustre diputat senyor Àlex Masllorens.

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, senyor president. Li comunico que el senyor David Pérez farà la intervenció pel que fa a les esmenes d'Interior. Per tant, com que ens hem de repartir el temps, molt ràpidament i molt breument.

Jo li diria a la senyora Gispert que les esmenes de Convergència i Unió a aquest capítol, pel que fa concretament a Justícia, la veritat és que d'alguna manera podrien ser un bon resum, un bon llistat, d'alguns dels defectes i incompliments de l'anterior Govern en aquesta matè-

ria. Evidentment que es van fer algunes coses ben fetes, nosaltres ho hem reconegut sempre, però, lògicament, n'hi ha d'altres que o no es van fer o van quedar incompletes. I, d'alguna manera, si seguíssim aquest llistat de les esmenes en matèria de Justícia, que presenta el Grup de Convergència i Unió, ens serviria bé per veure quins són els complexos, les assignatures pendents que han quedat.

Per exemple, sembla curiós –ho haurem de reconèixer, suposo que vostès coincidiran amb mi– que en l'esmena 45, per exemple, es digui que es destinaran recursos per crear places penitenciàries que permetin desmassificar l'augment de població reclusa que s'ha produït en els anys 2004 i 2005. Haurem d'anar preguntant als presos: «Escolti, vostè forma part de la massificació del 2004 o del 2003? Perquè, si vostè és massificat del 2003, es veu que no l'hem d'ajudar ni hem de crear places. Si és massificat del 2004, llavors, ja es veu que sí.» Escolti, aquí hi ha una massificació que fa molts anys que s'havia d'haver previst, que no es va preveure pels motius que sigui –tampoc es va preveure en justícia juvenil–, i llavors resulta que quan es produeix la massificació llavors qui acaba d'arribar és qui ho ha de fer tot a corre-cuita i és el responsable únic d'aquest fenomen de massificació, que, a més a més, sembla que no té res a veure amb algunes mesures que va aprovar el Congrés dels Diputats amb el vistiplau i el suport de Convergència i Unió.

Bé, doncs no, realment hi ha un pla meravellós. Avui es pot comprovar en els mitjans de comunicació, que se'n fan ressò objectivament, d'aquesta creació de places, d'una planificació coherent, objectiva, per als pròxims anys. I això és la resposta a aquest procés de massificació, no una esmena així en un moment determinat.

També hi ha altres qüestions. Es deia allò de les mesures penals alternatives: el fet que es reconegui per primera vegada que hi ha llista d'espera per a mesures penals alternatives és el resultat d'haver augmentat aquestes mesures, d'haver invertit més diners, d'haver fet un pla pilot al jutjat d'Arenys, que està funcionant molt bé; hi ha altres partits judicials que demanen també que s'apliqui aquest Pla en els seus partits judicials, i, lògicament, quan les coses es fan bé, hi ha llista d'espera per a mesures penals alternatives. El que s'hauria de preguntar la portaveu de Convergència i Unió és perquè abans no hi havia llistes d'espera per a mesures penals alternatives; se'n feien tan poques..., i probablement no amb molt bon resultat, i, per tant, la gent ja no s'esperava, simplement no ho demanava. Bé.

Doncs, com dic, agafin aquestes esmenes, vagin-les repassant i veuran, potser, una bona part d'allò que va quedar per fer quan Convergència i Unió va deixar el Govern.

Al portaveu del Partit Popular li puc dir, pel que fa a l'esmena 46, que estem d'acord nosaltres amb el fet que cal incentivar la permanència dels funcionaris judicials a Catalunya. Ho dèiem abans, ho continuem dient ara. I, per tant, coincidim amb vostè en aquesta matèria.

S'ha fet, ja, un canvi substancial en la política de beques, d'ajuts, per a aquells futurs jutges que es volen quedar a Catalunya, ajudar-los d'una manera més objectiva de com es feia fins ara; però entenem també que

una millora de l'Administració, del funcionament de l'Administració de justícia, que en això hi estem treballant a fons i d'una manera molt compromesa, certament ha de conduir al fet que també els jutges i les jutgesses es vulguin quedar a Catalunya. És un element important.

I simplement, si em permeten, dues referències a la qüestió de la cooperació internacional al desenvolupament. És un element clau que, a nosaltres, ens preocupa evidentment molt. Ens sorprèn que l'esmena que presenta Convergència i Unió en aquesta matèria en realitat el que demani, és l'esmena 18, sigui que es limiti l'ajut a la cooperació al desenvolupament, perquè demana que hi hagi un màxim de 57.922.000 euros quan, en realitat, nosaltres no volem posar màxims, perquè una cosa és el que donarà el Govern per a aquesta matèria i una altra ben diferent és que després la Unió Europea o la mateixa AECE puguin aportar ajuts, i, per tant, no volem posar limitacions.

Ja no diré res de quines són les quantitats que es donen per a aquesta matèria des que ha entrat el nou Govern, té un compromís molt clar sobre aquesta qüestió, i els augments han estat i són tan espectaculars que, francament, en aquest moment presentar esmenes sobre aquesta matèria, i sobretot intentant limitar el que es dona, no deixa de resultar sorprenent.

Pel que fa a l'esmena del PP en aquesta matèria –que ens congratulem que s'hagi presentat en el sentit que hi hagi ajudes als països i a les zones en conflicte–, li haig de dir també que en això s'hi treballa. Vostè sap que el capítol d'ajut humanitari d'emergència s'ha augmentat, també, d'una manera molt significativa. Però no deixa de ser curiós que demanin, per exemple, que hi hagi ajudes fixes en determinats països quan en el moment de fer el Pla director, que ara, com vostès saben, s'acaba de reformar, doncs, va ser el mateix PP –no solament el PP, també algun altre grup– que alguns països en conflictes no va voler que constessin explícitament en aquest Pla director.

Com que l'augment d'ajuts és tan obvi, doncs, simplement rebutjarem aquestes esmenes, ja li ho dic, no perquè no estiguem d'acord amb el contingut, sinó perquè ja es fa aquest ajut.

I li cedeixo la paraula, al senyor David Pérez, perquè consumeixi el temps que resta.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Masllorens. Senyor Pérez, té la paraula.

El Sr. Pérez Ibáñez

Gràcies, senyor president. Bé. Ràpidament, el grup d'esmenes de Convergència i del Partit Popular que fan referència al tema de bombers, de més mitjans, les rebutjarem, perquè..., atès que aquest pressupost ja preveu que n'hi hagi de suficients dins el pressupost per atendre aquestes actuacions: incorporem 22,7 milions d'euros per a inversions i conservació de parcs de bombers; 102 nous vehicles i la renovació de 76 vehicles lleugers, amb un cost de 44,7 milions d'euros; la pre-

visió de contractació de 1.728 –senyora Gispert– bombers auxiliars forestals i la convocatòria de 125 noves places de funcionari.

I, finalment, destacar que dins del 2006 el Pla de govern ja contempla la creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya, la inclusió de l'Escola de Policia i de Bombers de Catalunya.

Dins del pressupost també s'han consignat 325.000 euros per al finançament dels ens locals, per a l'elaboració del Pla d'emergències i per al desenvolupament del 112 a la partida d'1 milió d'euros per a aquest nou sistema d'emergències.

Les esmenes que fan referència al desplegament i mos-sos..., les rebutjarem, també, perquè el Pla de govern de la Generalitat ja contempla, precisament, el calendari del desplegament i l'adequació de les instal·lacions i l'increment d'efectius, i el pressupost de la Direcció General de Seguretat Ciutadana per al 2006 ja preveu les disponibilitats necessàries per presentar un servei policial de qualitat amb les previsions del desplegament.

També el Servei Català de Trànsit té previst un increment del 21,4 del seu pressupost, i així, per tant..., són increments que mai s'havien produït en aquest Departament. I en la partida d'«Estudis i treballs tècnics» es recull una dotació necessària per, precisament, aprofundir en aquestes causes dels accidents de trànsit. També el Servei Català de Trànsit, amb la col·laboració d'altres institucions, promou l'educació viària, que preocupava als representants de l'oposició. I, d'altra banda, també, la renovació de vehicles de la Direcció General no està prevista, ja que tenen, aquests, una antiguitat de tres anys.

En definitiva, si les grans diferències entre el pressupost del Govern i de l'oposició és el tema dels vehicles i el tema, també, de la necessitat de més recursos per al trànsit, doncs, *va a ser que no –va a ser que no*. I, a més a més, quan..., si recordem el que va passar amb els vehicles egipcis, pensem sincerament que la credibilitat dels partits que en aquest moment estan en l'oposició..., jo crec que no tenen prou credibilitat.

Aquesta vegada el pressupost no el farem nosaltres, el farem des del Govern, i el farem –jo crec que tenim dret a fer-ho– a la nostra manera. Ho farem amb ambició de país, amb normalitat, amb més perspectiva social i consolidant les inversions, que, sincerament, bona falta feien.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Pérez.

Passem ara al següent bloc temàtic de protecció i promoció social. Per presentar les seves esmenes, en nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'ihustre diputat senyor Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorables consellers i conselleres,

anem a defensar aquestes esmenes que estan vives en el debat pressupostari.

Quant al Departament de Treball hi ha una esmena que demana que el Govern de la Generalitat exigeixi al Govern de l'Estat el compliment de les sentències del Tribunal Constitucional que obliguen a l'Estat a territorialitzar en les comunitats autònomes tots els recursos del Forcem. Aquest és un tema que es porta des de molt temps, i no hi ha manera, tot i que hi ha sentències a favor. També un impuls d'un pla d'ajuts per a l'assistència, la formació i la contractació de les empreses d'inserció sociolaboral, que és un tema que l'actual Govern té molt i molt oblidat.

Hi ha unes qüestions referents al Departament de Benestar i Família, i això ho hem repetit, que aquests pressupostos no són els de gir social, tan anunciat repetidament per diferents càrrecs de l'actual Govern, però que, a part d'anunciar-ho, seria bo que fessin alguna cosa. I veiem com el pressupost no va en aquesta línia.

Si mirem en l'àmbit de les persones amb discapacitat, aquest pressupost, fins i tot les entitats del sector reclamen i diuen amb un comunicat, que han rebut tots els grups parlamentaris, com aquest pressupost no és transparent: de les mans netes i la transparència anunciada, vostès han passat a l'opacitat aplicada en el pressupost, especialment pel que fa al Departament de Benestar i Família, on les entitats es queixen que vostès no comprometen les partides per programes concrets. És una manera de desviar els diners cap a coses diferents de les anunciades en els pressupostos.

També, pel que fa referència als centres especials de treball, presentem un grup d'esmenes per assegurar la supervivència d'aquests centres.

També l'anunciada, repetidament, creació de l'Agència Catalana per a l'Autonomia de la Persona o d'Atenció a la Dependència, que, fins i tot, per al 2005 era una prioritat del Govern, veiem com se n'allargassa l'aplicació i mentre les persones..., sense ser ateses. I això també és coincident amb el fet que el programa «Viure en família», doncs, retorni on era per poder ser més útil a les famílies i, sobretot, a les persones que tenen algun tipus de dependència.

En l'àmbit de les famílies, veiem que no s'apliquen una vegada més en aquests pressupostos les ajudes dels zero als divuit anys, que el mateix president de la Generalitat havia anunciat repetidament en la seva campanya electoral. I ens agradaria que s'equiparessin les ajudes de les famílies nombroses i monoparentals a les famílies que tenen un fill o filla amb alguna discapacitat.

Cal dir que en aquests moments les famílies catalanes amb la normativa..., que tenen criatures petites, amb la normativa que aplica el tripartit perden 600 euros. Cada família que té una criatura de zero a tres anys perd 600 euros, o, si és una família nombrosa, en perd 700 euros en xifres per a l'any 2006. A això, cal posar-hi remei, mantenint la normativa que hi havia, i que, per això, doncs, hi ha una esmena que demana retornar a la normativa anterior, que era un pagament únic i sencer per a cada any natural. No el que es fa ara, que es fraccio-

na el primer i l'últim, i, per tant, es perd una paga sencera.

Després, hi ha un seguit d'esmenes que fan referència a desplegar la Llei de suport a les famílies, fer una llei de famílies nombroses, una llei d'infància, i també, per exemple, crear el repetidament anunciat Fons de garantia de les pensions alimentàries i compensatòries. Quantes vegades l'ha anunciat, la consellera, des que s'ha iniciat la legislatura? Quants passos ha fet? Cap. I en el pressupost tampoc hi ha cap partida en aquest sentit.

També hi ha un conjunt d'esmenes per defensar el tercer sector, un sector que des de Convergència i Unió hem considerat i considerem importantíssim, i especialment en la política social, i és, per exemple, per agilitzar tot el que fa referència als convenis plurianuals que es troben paralitzats, a hores d'ara, i que serien conseqüència del Llibre blanc del tercer sector aprovat l'any 2003. Per tant, tot el que fa referència a donar suport en aquests convenis.

Hi ha tot un apartat molt important de les nostres esmenes que fan referència a les pensions. Per exemple, amb les pensions de viduïtat, com és possible que es prevegi un augment de 2 euros al mes –de 2 euros al mes– quan fa tres anys... –dos anys, més ben dit–, amb un augment previst de 6 euros, que s'ha realitzat? Que era la Llei que va aprovar i promoure Convergència i Unió en els pressupostos de l'any 2002 perquè l'any 2003, 2004 i 2005 s'anessin augmentant 6 euros cada any; ara, 2 euros. Es veu que l'IPC no ha pujat a Catalunya i es veu que amb 2 euros en tindran prou.

Per tant, nosaltres hi fem una esmena, perquè es mantinguin els 6 euros, i una cosa pitjor: no es modifica el topall de 7.600 euros per a l'any 2006. I voldrà dir que moltes vídues perdran l'ajut: unes, per l'increment de les pensions, i, unes altres, les que hagin tingut la possibilitat de compatibilitzar la seva pensió amb el SOVI.

Per tant, ens trobem una altra vegada amb mostres d'insensibilitat social cap a les persones més febles de la nostra societat, que tenen uns ingressos més febles.

Però això, a més a més, encara queda més agreujat quan parlem de pensions no contributives i de tota la resta de pensions més baixes del sistema de pensions. La pàgina 39 del pacte del Tinell diu que el 2004 es presentarà una llei, no l'han presentada. L'any passat, vostès, ara fa un any just, van presentar una esmena trampa - mentida, que deia exactament que crearien la partida i que vostès presentarien la Llei al llarg del 2005. Poden riure, però ho posa, però hi ha persones a fora que no riuen amb això. Per tant, l'any 2005 s'havia de presentar la Llei i s'havia de fer la partida, i dotar-la. Vostès ho van fer? No.

Però, a més a més, ara fan una altra esmena que han presentat vostès mateixos als seus pressupostos, que avui hem de votar, que tornen a fer la mateixa trampa-mentida que l'any passat: diuen que presentaran la Llei, que crearan la partida, i després sabem que diuen que ho pagaran l'any 2007. Que, per cert, entitats..., ja que sé que diuen que jo sóc catastrofista i coses d'aquestes, especialment les diputades d'Esquerra Republicana, que en l'últim Ple de debat de pressupostos es van de-

dicar a insultar-me, i jo no els vaig contestar; espero avui que tinguin capacitat de tenir debat parlamentari i no d'insultar.

Aleshores, jo el que els vull dir és que l'Associació de Pensionistes no Contributius, en el seu manifest, diuen exactament: «Ser jubilat no és ser estúpid» I a més a més diuen: «Haurem de concloure que aquest Govern no és d'esquerreres ni progressista, ja que ni respecta, ni promou, ni protegeix els sectors més febles dels seus ciutadans.» Això ho diu l'Associació de Pensionistes no Contributius. O, per exemple, unes entitats tan catastrofistes en les seves paraules com la Fundació Arrels, Càritas Diocesana, Comissions Obreres de Catalunya, la Coordinadora Nacional de Pensionistes i Jubilats, la FATEC, que diuen: «Demanem que aquest esforç efectiu es visualitzi ja en el proper any 2006.» No valen mesures de previsió per als anys següents, ja que a més de fer-les coincidir amb un any electoral –la qual cosa pot enterbolir la interpretació sobre el moment d'aplicació de la mesura–, abandona seixanta mil persones que cobren pensions no contributives. Creiem que són un seguit d'enganys que vostès han anat fent durant tres anys seguits, que hi han de posar remei. No per vostès, allà vostès, el problema és per a les persones que són a fora, per als seixanta mil pensionistes no contributius i per a tots els pensionistes que cobren pensions baixes. Ho diu ben clar aquest manifest: «Estem cansats de rebre mentides –estem cansats de rebre mentides.» Aquest diputat també està cansat de veure aquestes mentides i, especialment, dedicades a aquest sector més feble de la societat.

A més a més vostès saben que, en aquests moments, legalment es poden complementar les pensions no contributives en un 25 per cent, gràcies a una Proposició no de llei de Convergència i Unió, aprovada al Congrés dels Diputats.

Vostès saben que el nostre Grup Parlamentari i la nostra federació ha fet un calendari on, en cada mes de l'any, del 2004 i del 2005, els hem anat posant, el que passa és que hem tingut molts problemes perquè teníem tants candidats cada mes, però ja sabem que els pensionistes, les vídues, les persones amb discapacitat i les famílies, a la consellera de Benestar ben segur que al mes de gener o a qualsevol mes de l'any vinent, amb aquest pressupost, ja té la categoria guanyada per ocupar la fotografia.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Cleries. En nom del Grup Popular, també per presentar les seves esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan López.

El Sr. López Alegre

Senyores, senyors diputats, pujo a aquesta tribuna –els ho haig de dir amb una certa llàstima– amb poca fe, perquè, al final, a la vida una cosa són les il·lusions i l'altra cosa és la constatació de les realitats, que moltes vegades són més tristes del que un voldria. I, una mica, si això fos una discussió més tavernària, podríem dir que a algú se li'n va la força per la boca, perquè cons-

tantment anem llegint les declaracions del gir social, dels canvis socials, de les millores socials, de la voluntat de diàleg, de la diferència entre abans i ara, i jo crec... Sí, sí, efectivament, l'únic de tot el que he dit fins a aquest punt que és veritat és la diferència entre algunes coses que han passat a Catalunya abans i les que passen ara, perquè de diàleg cap. El fet de no dialogar, la negativa a dialogar amb una part de la societat representada per un partit polític, s'acaba fins i tot posant per escrit en un paper, en una forma de nou totalitarisme «progre» que no s'havia viscut mai en aquest país fins al moment, en el dia d'avui. I aquesta falta de diàleg no només es dona en els grups parlamentaris de l'oposició, sinó que, en tot cas, la falta de diàleg amb els grups parlamentaris de l'oposició no és res més que una biòpsia, no és res més que la plasmació de quines són les queixes que el conjunt de col·lectius d'aquest país, que en el passat s'havien sentit afins a alguns altres grups parlamentaris que no són pas el meu, tenen en aquests moments la sensació i tenen ja clarament la idea de amb qui estan tractant en el dia d'avui a nivell de Govern.

Jo difícilment puc defensar gaire les esmenes, perquè necessitaria molt més que els minuts que tinc per llegir-les totes, les que com a Grup Parlamentari he tingut vives, perquè, igual que ja vaig guanyar una juguesca, que ara els recordaré, en la defensa de l'esmena a la totalitat, ara me'n jugaria una altra: que vostès no s'han pres ni tan sols la molèstia –ja que tenen per escrit que està prohibit dialogar amb el Partit Popular–, segur que no s'han pres vostès ni la molèstia –perquè, segons es veu, són vostès com aquells acudits d'*El Jueves*: el Déu a dalt del núvol i la resta som gent que l'únic que hem de fer és aplaudir el que vostès fan–, no s'han pres vostès ni la molèstia –com els dic– de llegir-les.

La juguesca: Vaig dir, en la presentació de l'esmena a la totalitat, que em jugava qualsevol cosa que l'amenaça d'Iniciativa per Catalunya de presentar una esmena sobre els cobraments i la complementarietat de les pensions no contributives amb altres menes de percepcions públiques no es portaria a terme i que era només una amenaça per aconseguir un petit titular en el diari d'en Franco, em refereixo a *El Periódico*. Efectivament, arribem al dia de votació de les esmenes i el que va ser una declaració, només per sortir al diari d'en Franco, de dir «No, no..., nosaltres ens desmarcarem del tripartit, i en el tema de les pensions no contributives marcarem la pauta del Govern», va ser, com deia al començament de la meua intervenció, de boca, després això no s'ha portat a terme. I, per tant, per la mateixa regla de tres la meua juguesca d'avui és que vostès les esmenes ni tan sols les han llegides.

De fet, nosaltres, el que pugui fer el Grup de Convergència, el que pugui fer el Grup del PP, el que pugui fer les entitats..., és una esmena modesta. En l'àmbit d'esmenes que jo estic defensant, que abasta tres conselleries, Salut, Benestar i Família i Treball, ha sigut el mateix Govern qui ha decidit esmenar-se totalment, perquè el resultat, si això fos un partit de futbol, seria de dos a un: Dos consellers cessats –que al final no han estat cessats, per la seva mateixa forma de procedir interna, que és ben singular–, per un conseller que, segons es veu, ha sobreviscut aquesta mena de tempesta, que al final, tal com passa tantes altres vegades a Cata-

lunya, ha sigut un sí però no, el que en podríem dir una crisi *interruptus*. Però, bé, per anar al que en aquests moments ens ha d'ocupar, amb relació a les esmenes de Convergència i Unió, nosaltres els hi donarem recolzament. Són esmenes que són de caràcter social i no tenen una visió ni una aplicació de caràcter nacionalista i, per tant, en gran mesura mereixen el nostre recolzament, i per tant, les votarem en bloc.

Nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes, algunes en el camp de la família –ja vàrem discutir-ho ahir en la Llei que fa referència a la qüestió de les adopcions i dels permisos paterns, quina era la nostra visió de política de família–, avui sobre això no insistirem.

Hi han una sèrie de mancances en la seva actual política, que es basen, essencialment, en què a la seva política de família no hi ha política de família, i que, a més a més, mantenim el que s'havia fet abans. Per tant, el que demanem són impulsos i l'aplicació dels seus compromisos. No hem volgut anar més enllà de demanar el compliment dels seus mateixos compromisos, perquè vostès no tinguessin excuses de votar en contra –ja ho sabem, eh?, que la seva excusa és sempre la mateixa: «El PP és terrible. Vostès representen una gent mesquina. No es pot votar res del que el PP presenta. No es pot parlar amb vostès.» Però més enllà d'això, que en si mateix fa una certa llàstima, permetin que els digui que no hem volgut presentar esmenes que anessin més enllà del que vostès es van comprometre a fer per tal que no tinguessin excuses.

Presentem, també, un paquet d'esmenes especialment interessants: la 89, la 91 i la 92. Tenen a veure amb la coordinació en matèria de serveis socials entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. Comprenem que, en aquests moments –es va veure amb la crisi del Carmel, amb l'alcalde Clos i el seu equip de Govern, que és al cap i a la fi el mirall del Govern tripartit– hagi dimitit d'exercir la seva responsabilitat d'Administració, que hauria d'«apretar» les administracions en què té concurrència i concordança, per tal d'aconseguir recursos i per tal de millorar la gestió. Veiem que l'Ajuntament de Barcelona ha dimitit de les seves obligacions vers la Generalitat, també vers l'Estat. L'alcalde Clos i el seu equip de govern són una mica com Vercingetòrix rendint-se davant de les tropes romanes, que són el gran poder del tripartit que ens està canviant el món. I nosaltres una mica el que volem dir són essencialment dues coses: Una, hi han molts problemes de coordinació i de falta de recursos que t'expliquen els funcionaris de l'Ajuntament, *por lo bajini*, que no t'expliquen els polítics, i que es recullen en aquestes esmenes. I, dos, la política actual d'aquest Ajuntament i d'altres ajuntaments amb relació a quina era la pressió que es feia en el passat a la Generalitat i al Govern de l'Estat posa de manifest que, en general, els governs del tripartit tenen més interès en el desgast quan no manen, que no en les veritables polítiques socials, com es pot veure avui en dia.

En matèria de salut, les esmenes que presentem essencialment s'han de presentar a causa dels seus incompliments en matèria de desenvolupament legislatiu. El no desenvolupament de la Llei de l'ICS i no haver arribat a acords en matèria de finançament de salut, el que

porta és que nosaltres haguem de presentar esmenes –les que hem mantingut vives i les que no hem mantingut vives– que ens diguin: «Escoltin, mentre vostès no fan el que han de fer, doncs, haurem de tenir normatiues que regulin tot plegat.»

I, finalment, hem presentat, també, esmenes en l'àmbit dels discapacitats, que és l'esmena 93, que creiem que són uns altres dels grans oblidats d'aquests pressupostos.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor López. Per al torn en contra de les esmenes, en nom dels grups de govern, té la paraula, en primer lloc, la il·lustre diputada senyora Carme Capdevila.

La Sra. Capdevila i Palau

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, els comunico ja d'entrada que intentaré ser molt breu perquè el meu torn el comparteixo amb la diputada senyora Núria Segú.

(El vicepresident segon substitueix el president en la direcció del debat.)

Abans de començar, m'agradaria aclarir uns punts, és a dir, jo en cap moment vaig insultar el senyor Cleries, jo li vaig parlar de les meves percepcions. I avui, després d'escollar-lo, no he canviat gens ni mica d'opinió, eh? I vostè pot donar el nom que vulgui al Departament de Benestar i Família, el nom que vostè vulgui. Ara, jo li puc ben assegurar que de nosaltres –de nosaltres– mai el diaris parlaran del «tío Adigsa». Per tant, doni-li el nom que vostè vulgui.

Bé, jo intentaré explicar el perquè rebutgem les esmenes que fan referència al suport al tercer sector, al Pla d'inclusió a les pensions, a les prestacions socials, a l'atenció a la família, immigració i a les persones amb discapacitat. En un total s'han presentat trenta-quatre esmenes per part de Convergència i Unió, vuit esmenes, senyor López, del Partit Popular. El nostre posicionament, ja els he dit d'entrada que és de rebuig, i la meua argumentació, malauradament, no els podrà aportar res de nou, perquè són esmenes que la majoria ja les hem debatut amb anterioritat, o bé a la Comissió de Política Social o bé en aquest mateix plenari.

Deixi'm que li digui, simplement, que la redacció del Pla d'inclusió social a Catalunya, precisament ahir la consellera en aquest mateix plenari ho va fer públic, i ens va comunicar que ja s'estava fent, que la seva presentació era imminent. I dintre d'aquest Pla, evidentment, hi haurà redisseny per tal d'adaptar-lo, doncs, al nou mapa d'exclusió social. Tanmateix, es contempla la subscripció, evidentment, de convenis amb les entitats del tercer sector que realitzin programes comunitaris o cívics, i es preveu que, durant els primers mesos del 2006, aquestes convocatòries es facin públiques.

Pel que fa a les esmenes amb referència a la família, insistirem, un cop més, en els tres punts que veníem repetint de manera reiterada al llarg de tot aquest període de legislatura. En primer lloc, la Llei 18/2003, la

Generalitat ha de contemplar totes les ajudes a les famílies i totes les millores necessàries, i ho ha de fer, si ho ha de fer, tenint en compte tota la diversitat de models que existeixen en aquest moment, a més a més del de les famílies o a més a més de l'específic de les famílies nombroses. Vostès demanen al Govern que presenti una llei de famílies nombroses. Jo crec, sincerament, en aquests moments, que això es un greu error, adreçar-se exclusivament a les famílies nombroses. Jo crec que s'ha de fer, en tot cas, atenent tota la diversitat familiar, de famílies que hi ha en aquest moment, perquè també hi ha col·lectius en risc d'exclusió, també hi ha les famílies monoparentals en risc d'exclusió.

Des del Departament de Benestar i Família s'està elaborant la proposta del decret per a l'any 2006 que inclourà les prestacions de caràcter universal, per infant a càrrec; la prestació econòmica per part, adopció o acolliments múltiples, i altres ajuts previstos a l'articulat de la Llei de suport a les famílies.

Les condicions actuals del programa «Viure en família» milloren l'accés als recursos i a la identificació de casos de major dependència. Estem parlant d'un model. Aquest Govern no vol retornar al model del programa «Viure en família» del 2003. Nosaltres hem apostat pel que hi ha actualment, perquè és un model que no discrimina la dependència... Perdó, és un model que ara sí que discrimina el grau de dependència, cosa que no passava en el model del 2003.

El grup que fa referència a les pensions i a les prestacions socials per a protecció a cònjuges supervivents i a les pensions més baixes, que vostè ha fet menció d'un comunicat, si ho recorda, senyor Cleries, en aquesta mateixa roda de premsa les entitats del sector van dir que aquest era un problema que s'arrossegava des de feia set anys –set anys. I és aquest Govern que en dos anys ho resoldrà, a través de la Llei de prestacions.

El Govern, tanmateix, té prevista la creació de serveis i programes que han de permetre la continuïtat assistencial per a les diverses necessitats de les persones amb trastorns mentals. Aquesta era una esmena presentada pel Partit Popular.

I finalment, permetin-m'ho, perquè he d'intervenir de manera que també ho pugui fer la senyora Núria Segú, finalment dir que, pel programa..., o les disponibilitats pressupostàries d'aquest Govern per a les actuacions en temes de persones immigrades, recordar-los que és aquest Govern el que ha fet o ha destinat 690 accions, que s'estan duent a terme en 118 municipis..., en 118 ens locals –79 municipis, 39 consells comarcals–, i estem parlant d'una dotació pressupostària de 12 milions d'euros.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Núria Segú.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president. Prenc la paraula per defensar el nostre posicionament en contra de deu esmenes

presentades en l'àmbit d'ocupació; nou de Convergència i Unió i una del Partit Popular.

Expressar la meua perplexitat ja que un tema entenc que els preocupa, i ens preocupa, el Partit Popular no ha esmentat la seva esmena a la seva intervenció. I el Grup de Convergència i Unió, hi ha un tema sobre el que fa quatre de les nou esmenes, no ha aparegut en el seu debat. Jo crec que les esmenes estan ben plantejades perquè quatre esmenes sobre centres especials de treball sobre nou vol dir que coincidim i coneixen vostès perfectament la situació en què es troben avui els centres especials de treball. Cal replantejar el model, cal replantejar el finançament. Coincidim amb les esmenes, i és el que estem fent. Per tant, que vostès coincideixin, des de la seva experiència de Govern, amb allò que van deixar molt malament ens satisfà i ens esperona més a continuar la línia de treball que estem duent a terme.

Alhora, també, el Grup de Convergència i Unió parla d'un altre tema, important per a nosaltres, que és el finançament dels centres ocupacionals i d'habitatge. En aquest moment el Departament està negociant amb el sector el finançament d'aquests centres, perquè indubtablement en la situació actual en què ho van deixar era totalment inviable.

Alhora, un tema que n'hem parlat reiteradament en aquest Ple i que sé que els preocupa i ens preocupa. Les dificultats en què es troben determinades comarques, territoris del nostre país, en què es produeixen efectes de la transformació, del procés de transformació industrial de la nostra economia. Vostès parlen de crear taules territorials; nosaltres, ho saben, en el marc de l'acord estratègic, som més partidaris de taules sectorials per parlar de problemes bàsicament de caràcter estructural de determinats sectors madurs de la nostra economia. Les taules territorials coincideixen en certa mesura amb l'aposta i el plantejament que està fent el Departament sobre el procés de descentralització del SOC. Per tant, nosaltres no creiem que la línia de treball hagi de ser tant crear taules sectorials..., territorials, però, per parlar d'un territori, en el marc de l'acord estratègic, sinó que és un punt clau i fonamental del nou plantejament, del nou model del servei ocupacional de Catalunya, i que en aquest moment, fruit de l'acord i el consens entre els agents socials dels territoris, dels diferents territoris, i dels ajuntaments i les administracions locals, s'estan començant a visibilitzar la creació d'aquests consorcis territorials.

Més qüestions relacionades amb les esmenes de Convergència i Unió. Empreses d'inserció. Vostès van fer una llei que no van ser capaços de desenvolupar i una llei que els va permetre dir que han fet alguna cosa en el tema de les empreses de reinserció; però, bàsicament, el resultat de l'aplicació d'abans i després de l'existència d'aquesta Llei, aquest sector continua essent el mateix. Entenem nosaltres que la línia de treball que s'està duent a terme des del Departament, que consisteix bàsicament a potenciar l'existència d'aquestes empreses de reinserció, que tenen com a tasca fonamental les polítiques de contractació i assistència a la contractació, i formació d'aquests col·lectius que tenen molt difícil la

seua inserció, és el camí en el qual s'ha de continuar treballant.

Forcem. Jo, per qüestions de temps, que se m'està esgotant, no parlaré del Forcem. N'hem parlat reiteradament, del Forcem, en aquesta cambra. Nosaltres entenem –i ho vaig dir no fa gaires dies en aquesta tribuna–, no ens satisfà la situació actual del Forcem; és millor que la que teníem a l'any 2002 i dels avenços, per no dir dels «inavenços», si existeix la paraula, que vostès van poder fer amb el Partit Popular, amb el Govern del Partit Popular. La voluntat del Govern socialista hi és, s'ha començat a expressar, i entenem i coincidim que no en la totalitat i amb l'objectiu final assolit; però entenem que al llarg d'aquesta legislatura s'aconseguirà l'objectiu que nosaltres, i que creiem que tots, compartim.

Per últim l'esmena, ja, del Partit Popular. La política de contractació de les dones. Nosaltres no compartim la visió subsidiària que té de la incorporació de la dona al mercat laboral el Grup de Convergència..., del Partit Popular. N'hem parlat diferents vegades a la Comissió. Pretendre que l'objectiu principal dels contractes a temps parcial són les dones i els joves, malauradament, nosaltres no creiem que aquesta hagi de ser la via o la manera en què enfoquem les dificultats que tenim de qualitat de l'ocupació –no tant de quantitat, sinó de qualitat de l'ocupació– pel que fa referència als joves i a les dones.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Passem a debatre el quart grup temàtic, que fa referència a producció de béns públics de caràcter social. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per exposar la posició d'aquest Grup, té la paraula l'honorable diputada senyora Irene Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. En nom del meu Grup defensaré les esmenes que en aquest apartat de producció de béns públics de caràcter social hem formulat en el pressupost per al 2006 de la Generalitat de Catalunya. I ho fem des de la legitimitat que ha estat la nostra força política la que ha endegat a Catalunya les bases i una part molt important del desenvolupament de l'estat del benestar. I ho fem conscients de les insuficiències que han pogut existir, pràcticament derivades de les mancances de recursos econòmics, però mai de la voluntat política; i també conscients que totes aquelles polítiques de benestar social en el seu conjunt, i parlo d'educació, cultura, sanitat, política de serveis socials, s'han fet amb un objectiu clau: la promoció de la persona, la recerca de la cohesió social, la de la convivència i la de la promoció a la nostra societat.

A Catalunya l'ascensor social ha funcionat i hem de procurar millorar-lo i hem de procurar que continuï funcionant. I ha funcionat gràcies a aquestes polítiques. Jo penso que això és bo que ho puguem defensar, perquè fins i tot, malgrat els seus reiterats discursos, la memòria del Consell Social d'Economia i Treball ho

refleix. I jo recomano a tots els diputats i diputades dels grups que donen suport al Govern, i fins i tot, si m'ho permeten, a les conselleres presents –cosa que agraeixo perquè és la presència del Govern, en aquest cas, merament femenina–, però allà hi podran trobar les dades del 2004, que són aquelles dades que recullen ja pràcticament la totalitat de les iniciatives derivades de la darrera legislatura, i que en la memòria del 2005 encara podem veure els efectes d'aquestes polítiques. Perquè, com vostès saben, l'acció política es manifesta i els seus efectes es demostren amb una certa correcció en el temps.

Per tant, quan nosaltres els diem això, els volem demostrar que les esmenes que presentem són necessàries. I són necessàries perquè aquests tres grans pilars, d'educació i cultura, sanitat, i serveis socials, cal continuar garantint-los una bona orientació.

En educació. En educació repetim una esmena i un discurs, que ja la ponent de Cultura va manifestar, i és que els demanem simplement que mantinguin i compleixin el compromís del pacte del Tinell. Una cosa tan clara, i fins i tot hauria de ser poc exigent, com complir amb un compromís que vostès han escrit, que era iniciar el desplegament de les biblioteques escolars dins el sistema de lectura pública. En ple debat de l'educació es veu perfectament com hi ha hagut una ingent tasca a posar l'accés de la formació a l'abast de la ciutadania. A Convergència i Unió li va correspondre l'honor de treballar i garantir que de tres a setze, pràcticament a divuit, es pugui accedir al sistema. I vostès ara presentaven una proposta, en el pacte del Tinell, que enteníem que millorava la formació dels ciutadans perquè l'accés a la lectura, en família, en parella, amb amics, a través del que pot representar que cada poble que hi ha una escola, un institut, hi pugui haver una biblioteca degudament connectada, no un ordinador amb el .edu, que està bé, però estem parlant d'uns serveis més ambiciosos. I entenem, doncs, que aquesta gran importància que s'està donant a la lectura en aquesta societat mediàtica calia reforçar-la i calia complir aquest Pla. I per això demanem que s'iniciï aquest desplegament del global sistema de lectura pública, posant el gran paper i la gran funció que tenen les biblioteques escolars. He destacat aquesta perquè sabem que potenciar la lectura és garantir l'èxit escolar, és garantir la transmissió cultural, és créixer com a persones, és créixer com a societat.

Amb relació a la sanitat. Amb relació a la sanitat nosaltres..., les nostres esmenes tenen dos grans eixos: el del finançament i el dels recursos humans. Vostès suposo que la del finançament avui tindran ganes de votar-la. I és lògic, perquè en aquesta mateixa cambra el conseller Castells ens va dir que calia ajornar el tema però que de moment tindríem una solució d'emergència; una solució d'emergència que ha esdevingut una trampa, una solució d'emergència que anava lligada a un gran resultat en el model econòmic i de finançament que ens esperava amb el nou Estatut. I ho hem de veure. En aquests dies el conseller Castells, que és una persona que, de competent, jo no li retrauria, vaja, molt menys cap grau d'incompetència, però el que sí que ha d'admetre és que està molt qüestionat, i està qüestio-

nat perquè ha quedat desautoritzat pel propi ministre Solbes. (*Remor de veus.*)

I, per tant, davant d'aquesta bestreta que ens va anunciar, en què l'emergència s'ha convertit en una trampa, nosaltres demanem que el tema del finançament s'abor-di d'una manera clara. Aquella fórmula andalusa ens va dir que no era necessària perquè ens vindria molt més. Ens hem quedat sense la fórmula andalusa i, tal com veiem a venir, ens podem quedar sense el farciment i sense el gall.

Per tant, el tema del finançament és lògic que ens preocupa, perquè no tenim un dèficit històric reconegut, perquè de moment no coneixem cap proposta que compensi aquest dèficit i perquè ens l'han condicionat a no sabem què, més aviat ens l'han condicionat a un projecte en el qual no veiem que des del Govern de Catalunya, des de les forces, en aquest cas, específicament socialistes s'hi posi l'èmfasi i la defensa que requereixen davant de Madrid.

També els volem parlar del Pla d'ordenació de recursos humans. És evident, és necessari. Vostès ens diran que no, però escoltin, la jubilació que es va fer sense una programació adequada de la resposta al buit que generava aquesta jubilació requereix ara més que mai un pla d'ordenació de recursos humans. Hem caigut en un absurd: ni substitucions, ni efecte reforç, ni deu minuts d'assistència. Vam jubilar, d'una manera precipitada, qüestionada i mal planificada, i ara a sobre tenim un buit en el qual es veu perfectament que fem polítiques de titulars d'un dia per altre, això sí, molt a la recerca dels titulars, però aquest treball de fons que requereix la garantia de la qualitat del servei a través de la política de recursos humans de sanitat, no es garanteix.

Podríem parlar de les incongruències en l'àmbit socio-sanitari que ja estem veient. Jo, l'altre dia mateix, vaig poder veure una manifestació en aquest àmbit, que no havia vist mai. Podem veure els neguits de la infermeria. Podríem veure... Però avui hem de donar una visió més global.

Amb relació als serveis socials, home, comprendran que posem esmenes que tenen tot el sentit. I tenen tot el sentit perquè vostès es conformen amb molt poc. Fixin-se, repassin la memòria del Consell Econòmic, Social i de Treball. Vostès es proposen una cobertura d'atenció a domicili, que ho posen en aquest acord estratègic que no compleixen –que també hi tenim una esmena instant en aquest compliment–, vostès es proposen arribar al 4 per cent. I van heretar-ne un 3,87. Mirin la memòria –mirin la memòria–, l'ha publicat el Consell Social i Econòmic; no l'he volgut portar aquí per no atabalar-la. Fixin-se... Però a més és una competència municipal. Com que han crescut els convenis amb els ajuntaments, senyora consellera, si després els ajuntaments no el destinen al que l'han de destinar, a vostè li pertoca fer-ne el seguiment i preguntar què passa; preguntar què passa perquè és atenció de primer nivell, com vostè molt bé sap.

Ara, en residències, vostès hereten una cobertura del 4,35 per cent, 4,35 per cada cent persones majors de seixanta-cinc anys. Diuen: «Arribarem al 5 per cent.» No, senyora consellera; si al 5 per cent ja hi arribaran

un cop hagin inaugurat tot el que vam deixar encarrilat. Perquè a mi m'agrada veure què inauguren vostès! Perquè el seu Govern, ara, quan estava a l'oposició, criticava les primeres pedres. Sort en tenen de les nostres primeres pedres! Perquè jo, a vostè, la veig inaugurant residències a Ribes –cosa que em va saber greu no poder-la acompanyar, perquè va inaugurar-ho davant de casa meva, que era de la meva època. Hem inaugurat Palamós, que no sé per què vostè renuncia a inaugurar les residències sociosanitàries que enforteixen el missatge social, i, en canvi, són venudes com un element merament de salut, amb aquesta confusió que ara tenen de personal i d'accés.

Per què inauguren una residència sense tenir les places plenes? Per què inauguren una residència només amb seixanta persones traslladades de l'antic hospital i no han posat sis mesos abans l'oferta perquè les persones ho demanin? Perquè tenen places que no les gasten, perquè tenen places que no les cobreixen, i, a sobre, es posen un objectiu, que..., ai, senyor!, el tenen garantit només amb les nostres.

Prego, senyora consellera, que em convidi a totes les seves primeres pedres, perquè llavors sabré... (*Veus de fons.*) És clar, no en fan, ja ho sé que no en fan, ja ho sé... Gràcies a les que vam fer, vostès ara inauguren residències.

És per això, doncs, per aquest greu incompliment que vostès han fet: 10.000 places va anunciar el Partit Socialista, després es va dir que serien 2.500 l'any. Vostè, senyora consellera, n'ha anunciat 6.800. En aquests moments només han donat fe de 1.500; una fe que no val, perquè eren programades dintre de la nostra oferta, i és més urgent que mai que vostès, que han fet una programació –i li ho diem en una esmena–, que l'han feta al marge del teixit social, al marge de les entitats, han assignat places a les comarques sense cap garantia que aquestes places...

El vicepresident segon

Senyora diputada...

La Sra. Rigau i Oliver

...es converteixen en realitat –acabo, senyor president–..., fa que els aconsellem que votin aquestes esmenes, perquè ha estat Convergència i Unió el garant de la política de benestar, i estem convençuts que ho tornarà a ser.

Gràcies, senyor president, gràcies per la seva atenció.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Popular, per fixar posició del seu Grup, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyores conselleres, jo no faré esment tal qual a les esmenes que ha presentat el Grup Popular, perquè, com que un suposa que els diputats ja fan la

seva feina, doncs, ja saben llegir, amb la qual cosa, no més dient el número d'esmena, suposo que ja, tothom, en aquesta cambra i en aquest hemicicle, ja sabrà a quina esmena em refereixo.

Prefereixo justificar, més que dir de què va cada esmena –justificar-lo–, el sentit, el perquè de tot plegat, el perquè de cada esmena, perquè em sembla important. I em sembla important quan assistim, sobretot, en aquest Parlament de Catalunya, durant fa un temps, en el debat dels models. Home!, ja era hora que algú parlés de models, perquè em sembla que és important també de parlar de política social i de política educativa –bàsicament, són les dues polítiques a què fan esment les esmenes que presentem–, també val la pena parlar de models i de diferència de models.

I no seré jo, senyors diputats, senyores diputades, qui els anunciï el que els experts –i en aquest hemicicle podem trobar diputats més acreditats que jo– ens diuen que, en la majoria dels seus informes, que Catalunya, com la resta d'Espanya, com la resta de la Unió Europea, arriba a la finalització d'un cicle econòmic expansiu que hem viscut en els darrers anys. Informes, podem parlar, del Col·legi d'Economistes de Catalunya, de la Cambra de Comerç de Barcelona, de Pimec-Sefes, així com estudis interns propis del departament així ja ho acrediten.

I un aspecte fonamental que sol destacar en la majoria de treballs és la necessitat d'un nou model de desenvolupament econòmic que es recolzi en les produccions del valor afegit. Efectivament, els efectes de la globalització, per aquells que som més afrancesats, la mundialització, pressionen les economies europees, i molt especialment les economies del sud d'Europa, com la nostra, a efectuar majors inversions en capital humà, per dotar la nostra economia, la nostra mà d'obra, d'una major qualificació, i per produir, com ja he dit, produccions amb un alt valor afegit.

I el repte no és menor: capital humà, el valor afegit, mà d'obra qualificada..., són conceptes que porten implícita la necessària aposta per a un model econòmic determinat. I podríem afegir altres aspectes: millors de les infraestructures, processos d'innovació, etcètera, que tancarien, de forma més o menys perfecte, un cercle virtuós econòmic per a Catalunya. Però aquest cercle virtuós no es pot tancar sense afegir-hi altres conceptes.

Estalviaria als senyors diputats i a les senyores diputades la literatura social sobre el tema. Podríem parlar, des del concepte de ciutadania, de Marshall, fins a la dualitat rosseauiana entre justícia social i eficiència econòmica, que suposo que molts de vostès coneixeran. Aquest binomi, justícia social, però també mercat eficient són les dues cares de la mateixa moneda, que han d'afectar per igual la composició d'això que anomenem el capital humà. I a ningú se li escapa que el concepte de capital humà és un concepte ampli que engloba molts aspectes.

Si bé els estudis empírics que relacionen creixement econòmic i capital humà es van centrar en un primer moment en l'educació, a partir de la segona meitat dels anys noranta, ens podem trobar –comencen a ser importants en l'estudi i en la literatura científica– una sèrie

de treballs que reconeixen la importància d'altres factors, sobretot, el factor sanitari i el factor de la salut.

Pel que fa al vessant del capital humà, basat en l'educació, la literatura ha fet especial èmfasi en l'escolarització formal, malgrat que en els darrers temps, amb la intensificació del canvi tecnològic, es posa en evidència més que mai la necessitat d'estendre l'aprenentatge durant tota la vida, de la vida activa de les persones, i, de forma especial, la formació continuada.

Pel que fa al vessant del capital humà en la salut, els treballs realitzats es basen en la idea que les millores en l'estat de salut incrementen la productivitat del mercat, mitjançant la reducció de l'absentisme i la reducció de la incapacitat, a la vegada que també contribueixen positivament a augmentar el nivell educatiu, ja que permeten un millor aprofundiment econòmic.

Per tant, el nostre model es basa en quatre principis fonamentals, que jo crec que ho podem compartir amb alguns diputats i diputades de la cambra. El principi d'universalitat selectiva, que es basa bàsicament, primer, en un fort compromís a dedicar el finançament públic per a salut i educació, que són les àrees que milloren de forma més efectiva el nostre capital humà. Un segon principi, en la necessitat d'introduir un element d'elecció considerable per al ciutadà, tant en l'educació com en la salut, que permetin una major inclusivitat de les classes mitjanes en el sistema. Un tercer principi és sobre la transparència i el fort control de qualitat dels serveis que es donen. I un quart principi, derivat de l'anterior, que és posar a disposició dels ciutadans molta més informació sobre la qualitat dels serveis, sobretot en l'àmbit de la sanitat i l'educació.

Començant a analitzar l'àmbit educatiu podem parlar de dos grans tipus d'indicadors de capital humà. Primer, podríem parlar de les variables relacionades amb la inversió, qui finança l'educació, les quals donen una bona mesura dels recursos que cada economia dedica a aquest factor productiu. I segon, les magnituds referents al resultat de la inversió que es fa en educació, és a dir, els resultats de l'educació.

Ja ho dèiem ara fa un mes. Si ens fixem en l'aspecte econòmic, cal dir que el pressupost d'Educació passa, de representar un 19,31 per cent de la despesa pública de l'any 2002, a representar el 16,83 per cent d'enguany. Amb això tenim que, en cinc anys, el pes del Departament d'Educació s'ha reduït a un 13 per cent. I, si ho fem valorant el pes d'Educació sobre el PIB, podríem parlar que el ritme de creixement de la inversió educativa respecte al PIB és absolutament ridícula. I la xifra per arribar al 6 per cent del PIB, cada cop sembla més llunyana. Aquest creixement és de ni tan sols 3 dècimes l'any; cosa que ens allunya, i molt, de l'objectiu no només polític, sinó també social, de tota la societat –valgui la redundància–, per arribar al 6 per cent de la inversió educativa que el nostre país necessita. Millora d'aquest sistema de finançament és el que demanem en les nostres esmenes 123, 124 i 126.

Si parlem, en canvi, dels resultats de l'educació, hem de fer una consideració prèvia: actualment no existeix un diagnòstic clar, ni de la situació general del nivell de capital humà de la població catalana, ni del funciona-

ment efectiu del nostre sistema educatiu. Sense aquest diagnòstic de la situació en què ens trobem, es fa difícil imaginar com es poden plantejar seriosament un pla per afrontar les mancances del sistema. Per tenir-lo, hem presentat la nostra esmena 126.

Però, si analitzem el nivell educatiu de la nostra població, ens trobem amb dos principals problemes: en primer lloc, l'elevat percentatge de població amb un nivell educatiu baix; i, en segon lloc, el poc pes dels estudis de secundària no obligatòria.

Pensem, senyores diputades i senyors diputats, que el 58 per cent de la població catalana d'entre vint-i-cinc i seixanta-quatre anys té un nivell educatiu baix. Això vol dir que Catalunya està actualment en una posició de desavantatge envers els països més avançats del món, tant en termes de quantitat de capital humà, com en termes de tipus de capital humà.

Llegim, en canvi, les xifres de resultats, cal repetir simplement les paraules de l'Informe del Pla estratègic metropolità, quan ens deia: «El sistema educatiu no assoleix nivells suficients d'eficiència, d'eficàcia, ni en els aspectes d'instrucció, ni en els educatius, ni de formació d'una ciutadania crítica i plenament responsable. No es dona una adequada relació i coordinació entre el sistema productiu i el sistema educatiu.» La millora del nostre sistema educatiu és el que defensem en les nostres esmenes 127 i 130.

Però la qualitat de l'educació, no només es pot mesurar amb resultats acadèmics. La qualitat de l'educació es pot mesurar, per exemple, en el clima escolar, o també ho podem mesurar, per exemple, en termes de dignificació de la funció docent. Actualment, el sou d'un professor de secundària a Catalunya és de 27.704,10 euros per any, mentre que la mitjana espanyola es troba situada en 28.905,63. El resultat: 1.201,53 euros menys l'any. Ho podríem comparar amb altres comunitats autònomes, des del País Basc, amb 33.779,47 euros, fins a la Rioja, amb 29.022,55 euros. Per tant, les nostres esmenes 133, 134 i 135 milloren, o les volen millorar, les condicions econòmiques del professorat.

La resta d'esmenes educatives parlen de la necessitat, de la cohesió, no només social, sinó territorial en l'educació a Catalunya. Aquest any hem conegut l'Informe de la Fundació Bofill, que ens alerta de les desigualtats territorials en educació, que s'ajunta amb un informe previ sobre les desigualtats territorials en la sanitat.

Si parlem de territori, hem de fer una valoració, per exemple, de la política d'habitatge. Clar, la pregunta seria bàsica: on estan els 42.000 habitatges que volien fer en quatre anys? Quina és la realitat actual? Començats a construir, només n'hi ha 1.999 –dit per vostès en contestació parlamentària–, i, amb licitació, 8.242. I ens deien que, d'aquests 42.000, 21.000 serien de lloguer, quan en l'actualitat només en tenen 3.773.

Parlant de les esmenes de Benestar Social i Salut, dintre d'aquest bloc temàtic, podríem fer diverses consideracions; per exemple, les llistes d'espera. Actualment –i ja els ho vam dir– si no comptem, per exemple, les pròtesis de genolls, tenim 3.200 persones més que fa un any. Si les descomptem, tindrem 2.200 persones més que fa un any. I de nou ens trobem amb la famosa des-

igualtat territorial: una persona de l'Alt Pirineu, 2,11 mesos de mitjana; una persona del Camp de Tarragona, 4,92, o una persona de Barcelona, 5,36. Jo no diré que hi ha catalans de primera i de segona, simplement en faré la reflexió. Per assolir aquest objectiu, la desaparició de les llistes d'espera, hem presentat les nostres esmenes 116, 118 i 119.

Per finalitzar, les nostres esmenes 121 i 139 afecten directament sobre dos col·lectius als quals nosaltres pensem que s'ha de fer especial èmfasi. Sabem molt bé que en els països occidentals s'enregistren cada cop més amb més incidència les malalties mentals i aquelles malalties relacionades, per exemple, amb l'estrès –per cert, que afecten de forma molt especial el professorat. Només cal veure com els beneficiaris de subsidis d'incapacitat han augmentat a tot Europa, no només a Catalunya. I també han augmentat a casa nostra. I això ho hem de fer de forma conjunta amb l'anàlisi, per exemple, del canvi demogràfic. La proporció de persones de més de vuitanta anys es duplicarà l'any 2030. Per tant, no només hem de fer una política per a l'actualitat, sinó també hem de fer una política de previsió. Això ho sabem.

Per tant, necessitem un nou model, un model que ens permeti tenir cura d'aquests dos col·lectius. Per això hem presentat quatre esmenes, tot pensant que la despesa sanitària d'aquesta població és deu vegades més que la despesa d'una persona d'edat intermèdia. Per això hem presentat dos tipus d'esmenes: unes esmenes que fan referència a les places a centres especials, i una altra esmena que enforteix el concepte de salut a casa, ja que pensem que la majoria de la gent, dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, volen envellir a casa seva.

Gràcies, senyors diputats, senyores diputades, senyores conselleres, senyor conseller, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. Per al torn en contra, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Compartirem el temps amb la diputada Dolors Clavell; per tant, anem per feina.

Començarem... –i amb allò que dèiem que no es consensuen opinions o esmenes–, en aquest cas, transaccionant. I crec que aquesta ja és la voluntat a què han arribat els diferents grups parlamentaris a més a més, o, si més no, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió que la proposava. Faig referència a l'esmena 97, en la qual hi hauria una transacció, i en la qual, doncs..., bé, dintre de les disponibilitats pressupostàries i dintre del que parlava la senyora Rigau, doncs, el Govern considera prioritàries les actuacions derivades del compliment de l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana. Per tant, en aquest sentit, crec que ja ha estat acceptada aquesta transacció, que després es traslladarà.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

De les altres trenta-quatre esmenes que a mi em toca defensar o, en aquest cas, rebutjar, bàsicament començaríem pel que és el tema de protecció social. Són cinc esmenes relatives a crear un pla d'inversions en places de residència assistida, a destinar recursos per garantir una oferta eficient, o suficient, de places de centre de dia i residencials per a avis, i l'impuls de polítiques conjuntes amb els ens locals, en favor d'una immigració legal i integrada.

En tot cas, compartim, òbviament, l'esperit d'aquestes esmenes, però no les podem acceptar o les rebutgem totes perquè són actuacions que ja porten a terme les diferents conselleries implicades, especialment Benestar i Família. Per tant, en aquest sentit, aquestes cinc esmenes es rebutgen per aquesta qüestió.

Quant a les set esmenes de Convergència i Unió i tretze del Partit Popular, referides a educació, aquestes vint esmenes, que bàsicament fan referència a finançament de les universitats i dels centres concertats, l'augment de les retribucions del professorat de centres públics i concertats, etcètera. És a dir, li hem de dir el següent. En relació amb les universitats públiques, el sistema de finançament ja segueix uns criteris objectius i transparents i que pel que fa a les seves inversions, els crèdits pressupostats per al 2006 són suficients per atendre les previstes al Pla plurianual.

Quant a educació, a altres aspectes del Departament d'Educació, jo només li haig de dir el que ja els vaig dir al debat corresponent. És a dir, vostès, amb les esmenes no creiem que facin una aportació molt important al que pot ser el mateix pressupost. És a dir, els vam dir: «El pressupost d'Educació ha augmentat el seu pes econòmic i objectiu dintre del que és el pressupost de la Generalitat», és mentida, és mentida totalment el que diu el diputat senyor Rafael López, en el sentit que disminueix el pes d'educació en els pressupostos de la Generalitat. Al contrari. Vull dir, té un pes específic, cada vegada major, i a més a més, li vam dir que segueix fidelment el que també les diferents cambres de comerç, en aquest sentit, en un moment determinat, doncs, ens han indicat. Per tant, estem en la bona línia.

És a dir, jo crec que 1.170 noves construccions; tot el que fa referència a les 8.000 places de llars d'infants, de qualitat, públiques; noves dotacions de professionals de l'educació, etcètera, fan que tinguem davant nostre una aposta clara i decidida per l'educació, per la qualitat de l'educació, del que és el Departament i del que és el Govern de la Generalitat.

En altres aspectes, alguns que hi havia aquí que farien referència a altres polítiques. Es demana en algun cas que es facin dotacions, en aquest cas, de mig milió d'euros, per la lluita contra la sida als països en desenvolupament. En aquest sentit, li hem de dir que el mateix Departament de Governació, en el seu cas, ja hi destina una quantitat molt més gran que aquesta que ens estan proposant vostès.

Quant al que ens parlen de la territorialització de l'estructura de l'Escola Catalana de l'Esport, en aquest sentit, tant la Secretaria General de l'Esport, conjuntament amb el Departament d'Educació, ja han establert diferents convenis, que en aquest moment ja afecten

tant el CAR de Sant Cugat i a algun altre IES, en el sentit d'afavorir tot el que està vinculat entre esports i educació, a part d'altres acords i altres convenis, doncs, que d'alguna manera ja fan front a aquestes necessitats.

Per altra part, també n'hi havia una que deia tot el... del tema de seguretat viària de cara als alumnes. El Departament d'Interior també en el seu moment ja té desplegat un pla en aquest sentit que està, a més a més, treballant colze a colze amb les administracions locals a fi i a efecte de tirar endavant totes aquestes mesures perquè, òbviament, és important que els nostres alumnes, els nostres escolars puguin tenir totes les garanties de seguretat a l'hora de poder arribar al seu centre educatiu.

I, quant a les biblioteques, vostè ha dit que no era suficient tot el que era el .edu però des d'Educació s'està fent un esforç considerable que no solament és l'aposta que s'ha fet pel tema, doncs, del foment de la lectura, sinó que, a part d'aquest foment de la lectura, molts dels centres en funció del nombre de professorat de què disposaven se'ls ha atorgat un professor o una professora més que ha permès, precisament, fer aquesta obertura de la biblioteca a l'entorn. Cosa que per a nosaltres ens sembla que és fonamental.

Finalment, dedicaré res, només la frase que s'ha fet servir dient que Convergència i Unió ha set el «vertader galant de l'ascensor social». Jo li diria, jo els diria que no els discutirem la seva voluntat, el que passa que segurament l'ascensor social que vostès proposaven era per arribar al primer o al segon pis. El nostre ascensor social vol que arribi a l'àtic o al sobreàtic i, per tant, en aquest sentit, no té límits i no té fronteres. I, en aquest sentit, és el que el Govern de la Generalitat proposa a fi i a efecte que ningú perdi aquest ascensor.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula la il·lustre senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell Nadal

Gràcies, senyor president. Bé, respecte a actuacions urbanes, inclòs l'habitatge i salut –dos temes indiscutiblement socials–, jo entenc que la política alternativa que tira endavant el nou Govern ja s'ha explicat a bastament en el debat de política general, en el debat de pressupostos també a les esmenes a la totalitat. I, per tant, m'agradaria centrar-me en el que és el pressupost i les esmenes concretes que vostès han presentat, perquè em sembla que és l'objecte d'aquesta sessió.

El rebuig, en aquest cas, perquè és un rebuig d'aquestes esmenes, parteix senzillament d'una apreciació que les propostes que han plantejat en aquestes dues matèries o són inconsistentes –així de clar ho haig de dir– o no aporten cap idea nova que no s'hagi inclòs ja en el pressupost. I m'explicaré triant algunes de les propostes.

En habitatge. No puc deixar de dir que el tema dels 42.000 habitatges, senyor López, se l'hauran d'empassar quan acabi la legislatura. El procés de producció de sòl i de construcció ja sabem quin és i el que tenim clar és que està assegurat el compliment d'aquest objectiu.

I, en tot cas, expliquin-me vostès quina és la seva alternativa, o no l'expliquin perquè el país l'ha sofert de forma considerable durant molts anys. No cal que ens hi estenguem un cop més. Però sí que els agrairia que, com a mínim, faci un esforç per entendre quina és aquesta política.

Perquè, per exemple, vostès presenten una esmena en què el que demanen és que el que es revisi a l'alça el preu metre quadrat que la Generalitat paga als propietaris que posen el seu habitatge en la xarxa. La Generalitat no paga als propietaris que posen un habitatge a la xarxa; el que fa és donar avals i garanties perquè es puguin incloure a la xarxa. I el que cobren els propietaris és la renda. Per tant, si us plau, una mica de rigor a l'hora de fer aquestes propostes.

En el tema de salut, sí que vull dir especialment que ens sobta que, en aquest cas, Convergència i Unió plantejgin ells aquest tema d'iniciar urgentment negociacions amb l'Estat per obtenir més recursos per cobrir el dèficit històric en matèria de finançament. Home, les negociacions no és que s'hagin d'iniciar urgentment, és que estan iniciades fa temps i que no només es van iniciar, sinó que, a més, van donar resultats. I és Catalunya qui ha impulsat aquest tema a nivell de tot Espanya i ha col·locat en l'agenda política del Govern de l'Estat el tema de la resolució dels dèficits en el finançament de totes les comunitats autònomes.

I hi ha hagut un acord concret per un termini concret, i a l'espera que el nou model de finançament ja és indiscutible, òbviament, ha d'assumir des de l'inici aquesta despesa tan important del nostre estat de benestar. Per tant, és que no hi ha res a aportar de més.

També es fa referència a la reducció de les llistes, dels temps d'espera en les intervencions, vostè deia concretament el tema de les pròtesis de genoll. Vostès saben que aquest temps s'ha reduït ja, en aquests moments estem en dos o tres mesos de reducció, i que hi ha un compromís explícit del Govern amb un ordre on s'assumeixen un seguit de compromisos respecte quins han de ser els terminis d'espera que s'han d'aconseguir com a objectiu, en concret en aquest tipus d'intervencions estem parlant d'arribar a un màxim de sis mesos en una data concreta, l'1 de gener de 2007. I, per tant, saben perfectament que aquest és un dels objectius prioritats.

En definitiva, com que se m'acaba el temps, ja ho veig, i ja saben que no podem abastar-hi més, el que sí que els diria és que segur que cal anar treballant perquè totes aquestes actuacions vagin tenint efectes perceptibles de forma generalitzada. Però el camí és bo i tots aquests plantejaments socials que es dedueixen de les intervencions existeixen clarament en aquest Govern.

Gràcies.

El president

Senyor López, volia la paraula?

El Sr. López i Rueda

Sí, senyor president. Per al·lusions, perquè el senyor Freixanet...

El president

Té un minut.

El Sr. López i Rueda

Miri, senyor Freixanet, senyor Freixanet, aquí. Escolti, vostè m'ha acusat, i jo crec que ha fet una acusació que feta en una seu parlamentària com aquesta és bastant forta. Vostè m'ha acusat de mentir, de mentir. Miri, jo li donaré la dada. I suposo que ara vostè em donarà la seva. Perquè si vostè m'acusa en una seu parlamentària, personalment, de dir una mentida suposo que vostè em dirà quina dada té vostè. Jo li donaré.

El pes del pressupost d'Educació sobre el total de tota la Generalitat. L'any 2002, 19,31 per cent; l'any 2006, 16,83 per cent. Jo li he reconegut que han pujat a nivell de PIB, perquè jo sé reconèixer quan es puja. Però també sé reconèixer, i espero que vostè també ho reconegui, quan es baixa.

Perquè jo no crec... miri, vostè i jo podem parlar de molts temes, si hi estem d'acord o no hi estem d'acord, però jo crec que fer acusacions com aquesta no s'han de fer, perquè ja no estem parlant de cortesia parlamentària, sinó que ja estem parlant de decència parlamentària.

Gràcies, senyor president.

(El Sr. Freixanet i Mayans demana per parlar.)

El president

Senyor Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Miri, les dades que tinc jo, evidentment, no coincideixen amb les seves. L'any passat, l'any passat representava un 17,97 per cent dels pressupostos, i el 2006 –aquests que aprovarem avui– representa el 18,82 per cent. Per tant, escolti, vull dir... vostès no hi compten, segurament que vostès amb els números no hi calculen tot el que són inversions també a través de l'Institut Català de Finances, que això també són inversions que s'han de comptabilitzar. Per tant, jo les dades que li puc donar són aquestes. I, en tot cas, el que podem dir, més que dir una mentida, en tot cas, que són dues opinions diferents.

El president

Té la paraula, per començar amb el grup temàtic cinquè, producció de béns públics de caràcter econòmic, i en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. És difícil localitzar, per una qüestió elemental de lògica, arguments diferents dels que vam esmerçar a l'esmena a la totalitat dels diferents departaments. Particularment aquesta agrupació temàtica, que pot semblar aparentment una mica complexa, li confesso que m'ha set difícil trobar-hi... però ho he trobat, he trobat un parell de denominadors comuns.

Però els deia que és difícil localitzar arguments substancialment diferents. Per tant, alguns dels arguments que els diré probablement ja els tenen sentits, però no està de més, per si a algú no li hagués quedat clar, que els reiteréssim en aquest segon tram, en aquesta segona part del debat i darrera del debat de pressupostos.

Deia que sí, que en tant que hi ha esmenes que afecten el DURSI, d'altres que afecten, doncs, Medi Ambient, d'altres a Política Territorial, aquesta era una agrupació que al primer cop d'ull dius: «Home, doncs, és difícil, a veure com ho organitzem.» I jo els proposaria parlar del capítol de Medi Ambient, del capítol Territorial i de l'àmbit del DURSI, fonamentalment.

Però sí que tenen un denominador comú, l'he trobat, he estat capaç de trobar-lo. Més aviat en tenen dos, fins i tot, de denominadors comuns. Primer, que el conjunt de les esmenes veuran que van referides a intentar resoldre un dels dèficits fonamentals que a parer nostre té aquest pressupost, que és un atemptat –i ho dic amb aquesta claredat– a l'equilibri territorial. I això es veu tant des de l'àmbit del DURSI com des de l'àmbit de Medi Ambient com des de l'àmbit de Política Territorial, en aquest capítol, en aquesta agrupació, doncs, en què fem el debat. I encara en té un altre, de denominador comú.

I fixin-se, i això es dona tant en les esmenes que fem en el DURSI com en les esmenes que fem a Política Territorial com, molt particularment, les que fem al Departament de Medi Ambient. El segon denominador comú és que no es fa una aposta clara, malgrat que el discurs vagi per un altre costat, en defensa de la competitivitat de les nostres empreses. Tant en el DURSI, a inversions, en aspectes de telecomunicacions, a societat de la informació; com a Medi Ambient, aspectes de l'aigua, molt fonamentalment, també, de residus; com en Política Territorial, es veu que no hi ha un recolzament clar, un recolzament explícit al que hauria de ser la competitivitat de les nostres empreses.

Deixin-me anar, en qualsevol cas, una mica més desgranant el contingut de les esmenes que arriben, doncs, vives en aquest ple. En el capítol de Medi Ambient hem presentat bàsicament esmenes en dues direccions: aigua i residus, els dos grans temes ambientals d'aquest pressupost. En el capítol de l'aigua, home, l'any passat va ser objecte de debat molt profund, en aquest mateix debat, l'increment exageradíssim, a parer nostre, del cànon de l'aigua. Les esmenes que fem és que el cànon de l'aigua, tant en la seva versió industrial com en la seva versió, doncs, domèstica, no pugi per sobre de l'IPC. Per allò que els deia: en el capítol industrial també, doncs, perquè no fem de la factura de l'aigua un element més afegit a la no-competitivitat de les nostres empreses. I, per tant, els proposem una puja moderada.

Fixin-se, no els diem un decreixement, els diem que pugin un 2 per cent. Per què? Doncs, perquè som responsables, perquè som coneixedors i conscients que calen recursos per poder fer les polítiques de l'aigua, per poder complir aquelles esmenes que en l'altre tràmit parlamentari, previ a aquest, varem presentar, però, en qualsevol cas, que això no sigui una distorsió o que no sigui un greuge per a les empreses. Per tant, fonamentalment, les esmenes al capítol d'aigua van dirigides aquí.

Si m'ho permeten, un petit parèntesi. Abans, doncs, molt simpàticament el diputat senyor Pérez ens deia: «Home, és que fins i tot territorialment s'han equivocat, perquè això de Torres de Fontaubella no existeix.» És veritat, ens hem equivocat, no existeix; existeix la Torre de Fontaubella, que és un municipi. Escolti, en aquest mateix pressupost i en documents del Govern, d'aquestes coses, en passen, i, si més no, per equilibrar la balança, deixi-me'n recordar una de prou simpàtica, doncs, que la senyora Bet Font pot, d'alguna manera, corroborar, perquè ha passat a la nostra comarca, a la comarca d'Osona. En el Pla de sanejament que presenta el Govern considera Vilanova de Sau una urbanització, l'allegació que ha fet l'Ajuntament de Vilanova de Sau, que no és pas en aquest cas governat per Convergència i Unió, és gairebé enviar-los l'acta fundacional de l'església que és de l'any 1100. Per tant, n'hi ha per a tots. (*Remor de veus.*) I, probablement, doncs, ens hem equivocat en picar una esmena de la Torre de Fontaubella per Torres de Fontaubella, i en demanem disculpes, però sapiguem, doncs, que n'hi ha una mica per a totes les parts. Per tant, aquesta sensibilitat també agrairíem que per part del Govern es notés.

Àmbit residus, acabo amb el capítol d'aigua, no? Fonamentalment en dues direccions: suport als residus municipals, tenim un Progremic, doncs, que s'ha de complir, necessitem infraestructures. I el que plantejem és increment de recursos i també, una que trobem a faltar, suport explícit des de la perspectiva pressupostària amb recursos a la gestió de les dejeccions ramaderes per fer inversions, per fer suport en aquells ramaders que hagin fet, evidentment, el Pla de gestió i que, doncs, notin l'empara del Govern a l'hora de fer aquestes inversions per gestionar correctament les infraestructures.

Fixin-se, un altre cop podríem tornar a trobar en aquest capítol el doble de denominador comú: no fer una aposta d'aquestes característiques en l'àmbit de residus és oblidar una part important del territori i no fer una aposta d'aquestes característiques en l'àmbit de residus, en aquest cas, ramaders és també no apostar per la competitivitat del sector agroramader, que és important per a l'economia de moltes i moltes de les comarques del nostre territori nacional.

Hi han més àmbits, més enllà del medi ambient, el territorial, hem plantejat esmenes, concretament l'esmena 149, o en l'àmbit dels peatges qui no recorda, doncs, les prèdiques de l'aleshores alcaldessa de Mollet i avui consellera d'Interior, doncs, amb relació als peatges. Ho hem trobat a faltar en aquest pressupost, vull dir, tot allò que s'havia promès aquí és absent, no existeix. I qui no recorda allò que «els peatges que els pagui Rita». Ara ja hem descobert que Rita devem ser tots, no? Aquella consigna diguéssim que «els peatges que els pagui Rita», doncs, mira, devem ser tots, perquè en el pressupost no figura absolutament res. Per tant, els convidem a acceptar la nostra esmena, concretament la 149, per tal de resoldre-ho.

Hem presentat també esmenes en d'altres àmbits. En un tema que jo crec que podríem estar tots d'acord, però veient quina és la fi de totes les nostres esmenes, intuïxo que probablement serà la mateixa, en seguretat, en l'àmbit del taxi, l'esmena 153, o altres esmenes en el

capítol de la mobilitat, que ens consta la preocupació, si més no verbal, d'aquest Govern pels temes de mobilitat. Doncs, ens n'hem plantejat algunes, un conjunt d'esmenes, la 159, la 151, la 150, amb relació a la mobilitat. Una altra agrupació, un altre paquet d'esmenes van referides a Incasol, de més dotació, doncs, de recursos i també a l'àmbit de la planificació territorial. L'àmbit de la planificació territorial en el sentit de dotar-nos, de tenir, doncs, instruments suficients, capacitat suficient per acabar els plans territorials en l'exercici proper del 2007, per tant, que el Departament corresponent tingui la suficiència de recursos per poder-ho fer, no?

Però, fixin-se, i torno una mica al començament i em sembla que no caldrà ni tan sols exhaurir el temps, que totes elles tenen aparentment una desconexió, també les esmenes del DURSI, de fer una aposta, doncs, per la societat de la informació, per la recerca, pel desenvolupament, tant en l'àmbit públic, pensant en ajuntaments petits, per tant, del territori, com en el suport al món empresarial, tenen aquest doble denominador comú. Trobem a faltar en aquest pressupost una aposta explícita per la competitivitat de les empreses i trobem a faltar en aquest pressupost una aposta valenta, al contrari, fem passos endarrere, amb relació a l'equilibri territorial. I això s'expressa en la política de residus, en la política de l'aigua, en la política d'inversions, en les polítiques de mobilitat i en totes aquestes que he intentat relacionar. Per aquesta raó, doncs, presentem, per si ho tenen a bé, aquest conjunt d'esmenes.

Amb relació a les esmenes dels altres grups, particularment del Grup Popular, doncs, manifestar que nosaltres ens abstindrem en el conjunt d'esmenes, no perquè no les poguéssim votar, compartim l'esperit de bona part d'elles, els demanem que s'ho mirin, doncs, en el sentit que no les votem en contra. Hem optat per fer aquest vot d'abstenció. Val a dir que algunes de les coses que plantegen estan –entenem– prou recollides en les nostres esmenes. I n'hi ha una que sí que en demanarem –ja ho avanço, senyor president– la votació separada, que és l'esmena 167, que explícitament demana al Govern que no faci la dessaladora, doncs, en l'àmbit metropolità. Nosaltres no estem en contra de la dessaladora; nosaltres estem a favor de tot allò que garanteixi el subministrament d'aigua, tant a l'entorn metropolità com a la resta del país. Si això aquesta dessaladora, també, i no vull pas reiterar la nostra política de l'aigua, també és Roine i també hi han altres apostes. En qualsevol cas, no estem en contra que es faci aquesta dessaladora, per tant, aquí sí que ja anunciem el nostre vot contrari.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president. Conseller, il·lustres diputades i diputats, al meu torn, que el defensaré conjuntament amb l'il·lustre diputat Santi Rodríguez, jo defensaré onze de les vint-i-set esmenes presentades, sobretot el que fa

referència als departaments de Medi Ambient i Habitatge i Política Territorial, no?

Amb relació a Medi Ambient i Habitatge, parlem més dels àmbits, com ja és habitual entre nosaltres, de la reducció de la política de residus, l'aigua i el que és l'àmbit de la contaminació, ja sigui lumínica o acústica. Hi ha algunes de les esmenes que ja les vam presentar al darrer Ple, perquè entenem que són prioritàries i principals per a nosaltres i que esperem que algun dia els grups que donen suport al Govern li puguin donar suport. Evidentment, les dues primeres jo crec que són a les que dedicaré un èmfasi especial, perquè, efectivament, nosaltres amb relació a la capacitat financera de l'ACA i de l'Agència de Residus ens preocupa. I, evidentment, aquí hem intentat arribar a una transacció, però nosaltres el que entenem és que, evidentment, un dels nuclis fonamentals de la meua intervenció, un dia en la interpellació que vaig fer a l'honorable conseller envers la situació de l'ACA, proposar, evidentment, i això també va, valdria per a l'Agència de Residus, amb relació a la realització, a l'aprovació del contracte programa per poder finançar aquestes obres que estan fent i que són necessàries al nostre país i que fan que l'ACA actualment tingui una situació molt precària econòmicament, heretada, però igualment ens trobem que no hi està donant una solució evident, per part del nou Govern. Nosaltres entenem que no s'ha d'aprovar si escau, sinó que s'ha d'aprovar en el moment necessari, que és en aquests moments pressupostaris. A més a més, ens preocupa, i això també ho hem dit moltes vegades amb relació al rebut de l'aigua..., ara tenim, per exemple, que tornem a augmentar d'una forma important el tram domèstic, o una altra nova problemàtica com és la tarifa d'utilització que tenim, per exemple, els de la baixa i mitjana Tordera, que han vingut els mateixos alcaldes aquí, el Consell Comarcal a plantejar la seva problemàtica. Que, a més a més, el que ens trobarem amb això, i va rellogat amb l'esmena que el senyor Espadaler i Convergència i Unió tampoc hi donarà suport, amb relació a les dessaladores... Nosaltres, ja ho hem dit per activa i per passiva, no estem en contra de la utilització de les dessaladores, del que estem en contra és en base a l'alternativa que es planteja per part d'aquest Govern. Vull dir, l'alternativa a la interconnexió de conques han de ser les dessaladores. No només hi ha la dessaladora programada, evidentment, del Baix Llobregat i, per tant, la mantenim podríem dir d'una manera nostàlgica, sinó que ens trobem amb una futura dessaladora, aquesta va al Garraf, que estic segur que el diputat representant de la comarca, el senyor Rodríguez, tampoc ho comparteix. Evidentment, si l'alternativa a la interconnexió de conques és més dessaladores, ja sigui l'ampliació de Tordera, ja veiem els seus efectes, ja veiem els efectes que tindrà també per als habitants del Baix Llobregat, que els passarà mateix que els ha succeït amb els de Tordera o amb els habitants del Garraf, que els succeirà el mateix que als habitants de Tordera. Evidentment, entrarem jo crec que fins i tot podem trobar i entrar en un conflicte social, a més a més de la problemàtica del compliment de Kyoto, que de tot això, si de cas, ja en parlarem.

Després hi han esmenes, algunes similars a les de Convergència i Unió, envers el reciclatge, el Progremic, el

compliment d'aquest programa, i jo crec que entre tots l'hem d'impulsar. Evidentment, no compartim que ara es dilatin, i això, si de cas, en una interpellació ja li comentarem a l'honorable conseller, sis anys més els objectius que hi havia per al 2006. Creiem que hauríem de ser més valents, fer unes inversions més importants i no reduir-ho tot a dir: «ara doblem el temps, no hi arribem a temps, però el doblem.» Jo crec que en això falta una mica d'ambició per part del Govern.

I després, amb relació, perquè amb el temps que tinc..., a política territorial hi han dues qüestions clares: una és amb relació a fer l'aprovació del nou Pla de carreteres, perquè es diu: «Ara amb el PIT sembla ser que es contemplarà un nou dibuix del Pla de carreteres que es va aprovar a l'anterior Govern de la Generalitat.» Nosaltres no l'hem sabut veure de moment –no l'hem sabut veure–, hem demanat la documentació perquè ens la portin. No sabem si efectivament en aquest nou Pla de carreteres, que sembla ser que està dintre del PIT es contemplava o no el traspàs de la xarxa, que això ho diu la Llei de carreteres de la Diputació, a la Generalitat, perquè actualment tenim més de mil quilòmetres..., una de les xarxes més important és la mateixa xarxa de carreteres de la Diputació de Barcelona, o les diferents diputacions d'arreu de Catalunya, amb la qual cosa es troba una problemàtica de manteniment, perquè no té la capacitat financera per tirar endavant aquest manteniment. I esperem que amb aquest nou PIT o amb aquest nou Pla de carreteres, nosaltres volem que estigui aprovat abans del 2006, a finals del 2006, evidentment, es contempli per part del Govern de la Generalitat aquesta assumpció de competències que li marca la llei de les carreteres de la Diputació envers el Govern de la Generalitat.

O dues esmenes, que també una coincideix amb Convergència, envers la dinàmica que hem tingut de la Comissió del Carmel, amb la qual cosa demanem al Govern una vigilància exhaustiva tant de les obres que s'estan fent a Barcelona pel que fa a les ampliacions del metro, ja pugui ser la Línia 9, amb la problemàtica que està tenint aquest línia per als veïns, i també d'aquelles infraestructures que desenvoluparà el Govern de l'Estat, com pot ser l'arribada de l'AVE, que l'altre dia amb una PNL a la Comissió nosaltres en part volem donar suport, perquè, efectivament –efectivament–, hi ha un cert neguit per part dels ciutadans de Barcelona envers les infraestructures que es desenvolupen dintre el seu territori.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em correspon a mi la defensa de les esmenes dintre d'aquest grup pel que fa referència al Departament d'Universitat, Recerca i Societat de la Informació, i concretament les esmenes que hem presentat són, doncs, fonamentalment això, relacionades amb les noves tecnologies i amb la recerca i el desenvolupament,

totes elles amb un objectiu comú, i crec que és un objectiu compartit absolutament per tots els grups de la cambra, com és el d'incrementar la competitivitat de l'economia catalana. I en aquest sentit, les esmenes que presentem fan referència, unes d'elles, a una aposta pels centres tecnològics, una aposta més ferma del que s'està fent fins ara cap als centres tecnològics que faciliti la transferència de tecnologia cap a les empreses. Però també una aposta per aquells centres tecnològics que estan vinculats a les universitats, i que en realitat el que fan és facilitar una relació entre les universitats i les empreses i que, en definitiva, acaba beneficiant els dos agents: les universitats en el sentit que enriqueix la formació dels estudiants, i també les empreses, perquè els permet aquesta transferència de tecnologia que entenem que és necessària i important.

Un altre element important: incrementar el nivell tecnològic de les indústries. Entenem que és important per incrementar la productivitat de les indústries i, per tant, per facilitar i per millorar també la seva competitivitat.

Després també hi han esmenes referents als sectors industrials de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació i al sector de les telecomunicacions, que entenem que és un sector industrial de gran projecció, de gran futur, de gran actualitat ja i de gran futur, futur immediat. Creiem que és important i seria bo que es fes una aposta per aquests sectors industrials, que entenem que poden aportar un valor afegit a les seves activitats, que segur que beneficiarà la competitivitat de la nostra economia.

Més impuls a la recerca i al desenvolupament. Hem dit, vàrem dir en el seu moment, que vàiem bastant positiu, podria ser millor, però bastant positiva, la inversió pública que es fa en recerca i desenvolupament, però entenem que hi han dues mancances. N'hi ha una tercera però que la deixo per al següent grup, perquè també defensarem allà una altra esmena respecte de recerca i desenvolupament. Un primer grup és recerca i desenvolupament en àmbit tecnològic, és a dir, aprofundir en el sector tecnològic en matèria de recerca i desenvolupament, i després implicar els agents privats, implicar les empreses privades també en la recerca i el desenvolupament, fer veure que és important que les empreses facin recerca i desenvolupament en el marc dels seus propis sectors, en el marc de les seves pròpies empreses, per tal que, conjuntament entre la inversió privada i la inversió pública, es puguin assolir els objectius d'inversió previstos.

Respecte a la societat de la informació, creiem, i així ho he dit reiteradament, que és important que hi hagi una major implicació dels ciutadans en les tecnologies de la informació i de la comunicació, que els ciutadans pugin en aquest carro de les TIC. I en aquest sentit entenem que és important que hi hagi més formació per als ciutadans. Però també al mateix temps cal que des de l'Administració s'ofereixin als ciutadans eines, per tal que vegin la utilitat de les TIC i vegin que les TIC el que fan és facilitar molt les gestions que han de fer els ciutadans davant de l'Administració. Hem dit en moltes ocasions el resultat d'un estudi realitzat en el marc de la Universitat Oberta de Catalunya en el qual el 36 per cent dels ciutadans de Catalunya ni creuen, ni cre-

uen que pugui tenir cap interès la societat de la informació per a ells. Per tant, l'impuls de la societat de la informació en el marc de l'Administració de la Generalitat, però també en el marc de l'Administració local de Catalunya, entenem que és un factor important. I en aquest sentit creiem que és important també el projecte d'Administració Oberta de Catalunya.

Pla de serveis i continguts de la Societat de la Informació. Se'n va fer una presentació aquí al Parlament. Crec que era una presentació d'un projecte que estava embastat, i tenim un absolut desconeixement respecte a aquest projecte. No veiem tampoc materialització pressupostària del desenvolupament d'aquest projecte, i creiem que hi ha un cert desinterès per part de la Secretaria de Telecomunicacions respecte a aquest, i creiem que en seria important el desenvolupament i una aposta ferma per aquest.

I, finalment, respecte d'una possibilitat tecnològica, que ja ara mateix està a punt d'entrar en totes les llars catalanes, entra ja a totes les llars catalanes, com és la televisió digital terrestre.

Entenem que és important, és una eina potent per tal de facilitar l'accés dels ciutadans a la societat de la informació perquè és quelcom que els entra directament al menjador de casa seva, no? I, per tant, és extraordinàriament important.

Escolti'm, doncs, no és possible que, a hores d'ara, amb les campanyes que es fan d'impuls a la televisió digital terrestre hi hagi més d'un 60 per cent del territori de Catalunya que encara no tingui senyal. I, per tant, no pugui accedir al servei públic de Televisió de Catalunya a través de la televisió digital terrestre, tot i la quantitat de diners que el Govern inverteix en el seu impuls. Això accentua molt més encara la fractura digital i la fractura territorial.

Gràcies, senyors president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, per fer el torn en contra, l'illustre senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. I anuncio també que compartiré el torn amb la diputada Bet Font.

Bé. Jo començaré, senyores diputades i senyors diputats, perquè, com s'ha dit, dels errors que comet a vegades l'Administració, amb una petita anècdota que la companya d'escó em feia, la diputada Àngela Gassó, que l'any 95 el seu ajuntament va demanar al Govern una inversió en un pont romà i la resposta de la Direcció General de Patrimoni va ser: «Reclami al constructor.» Ho dic perquè allò dels errors que vostè assenyala i que es produeixen, a vegades, en l'Administració quan no s'està absolutament amatent.

Començo per dir que la nostra postura, em referiré a les esmenes que fan referència bàsicament al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, a recerca i desenvolupament de les telecomunicacions, i, per tant, doncs, començaré per aquestes últimes per dir-li, se-

nyor Santi Rodríguez, que compartim l'esperit d'aquestes iniciatives que vostès han fet. Tot el que està plantejat per les esmenes està en la línia de treball del Departament. I, per tant, doncs, nosaltres creiem que ja es treballa en aquesta direcció.

Vostè planteja l'aposta pels centres tecnològics. Ja hi és. La transformació i les transferències de tecnologia a les empreses..., es treballa en aquesta direcció. La participació dels sectors privats, s'impulsa a través d'un programa de becaris en aquesta línia. Hi ha, en matèria de difusió de la societat de la informació, un pla d'alfabetització digital que està en marxa. També, l'Administració Oberta de Catalunya, vostè bé sap que s'hi treballa. Tenim un retard, és cert, de penetració a nivell de la societat, de la nostra societat, de tot el que fa referència a la societat de la informació. Un retard..., hem perdut uns anys importantíssims. Però crec que amb la línia de treball del Govern es pot treballar perfectament i arribarem al resultat que vostè planteja i desitja.

I, per tant, doncs, en el tema també de la televisió digital com de la ràdio digital, no només que ja s'hi treballa, sinó que hi ha la previsió de la creació d'una oficina tècnica per treballar el tema d'aquesta transició i afavorir aquest tema. Quant a les zones fosques en matèria de telecomunicació del país, una herència, que és una herència pesada, una herència feixuga..., doncs, també s'hi treballa, i en la línia de poder resoldre aquestes problemàtiques.

Faré referència, també, a algunes observacions que han vingut per part dels dos ponents, tant de Convergència i Unió, el senyor Espadaler, com del senyor Llobet, en matèria de Política Territorial i Obres Públiques.

Senyor Espadaler, aquesta cançó que els pressupostos es desequilibren en favor de Barcelona i de la regió metropolitana..., jo només li diré una nota, que ho hem dit en comissió i segurament s'ha repetit: vostès van plantejar en una esmena que el Fons de contingències comunes, de 90 milions d'euros, es donés de baixa com a partida i s'incrementés en alta per despeses de capitalitat de la ciutat de Barcelona –90 milions d'euros. Per tant, no fem dos discursos. Allò..., suposo que és el que li interessa és el discurs pel seu candidat, futur candidat a l'alcaldia de Barcelona, però, evidentment, hem de fer un discurs coherent, i li demano coherència en aquest sentit.

D'altra banda, surt de forma recurrent el tema de la seguretat. El tema de la seguretat, senyor Espadaler, si s'ha mirat bé els pressupostos, veurà que hi ha una partida de 300.000 euros per treballar en el tema de la seguretat en el sector del taxi. I, per tant, en això es treballa.

Quant al tema del desenvolupament, d'allò que diu la Llei 9/2003, de mobilitat, el Govern treballa en el tema dels consorcis dels transports a nivell de Catalunya, en el tema del desenvolupament de les directrius nacionals de mobilitat, en el programa experimental que fa referència –experimental i que en algun moment ja serà un programa fix– a la comunicació dels polígons industrials. Hi ha una via en què es treballa en aquest sentit.

Plantegen, en dues ocasions, el tema de dotar l'Incasol de forma extraordinària de competències per a la re-

gulació dels ajuts i el control de les transmissions, de les segones transmissions i alienacions en el cas del Carmel.

Senyor Espadaler, i senyors del Partit Popular –crec que l'esmena fa referència a una esmena que ha fet el Partit Popular–, l'Incasol no té capacitat normativa –no té capacitat normativa–, i, com que no té capacitat normativa no podem acceptar aquest tema.

En el tema de la planificació territorial..., un tema recurrent també en aquestes esmenes, jo li hauria de dir, senyor Espadaler, que hi ha una resolució d'aquest Parlament que fixa l'any 2007 com l'any de límit, hi ha una resolució de l'anterior debat de política general que plantejava aquestes qüestions.

Miri, i en els temes que fan referència als peatges podríem acordar que la llista, la llarga llista de, en aquestes moments, reduccions en matèria de peatges que hi ha en aquests moments, que, bàsicament la política del Govern de la Generalitat en aquest sentit va en dues direccions: una, hem d'esperar l'aprovació de la Proposició de llei. Vostè sap que la participació de les comunitats autònomes en el Fons de rescat de peatges està previst en la llei, en el seu articulat. I, per tant, hem d'esperar allà. Allà hi diu què ha de posar l'Estat, què han de posar les comunitats autònomes i què han de posar les concessionàries.

I dir-li que abans era Borrell el que era citat aquí per la seva política. La consellera Tura l'ha substituït. En el vostre discurs, heu de ser més imaginatius i canviar d'argumentari.

Anuncio el rebuig de les esmenes en aquest bloc.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula la senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Em posicionaré sobre catorze esmenes que afecten el cicle de l'aigua i actuacions ambientals, de les quals sis són de Convergència i Unió i vuit del Grup Popular. I vull començar la meua intervenció informant, les senyores diputades i els senyors diputats, que hem fet propostes de transacció a dues esmenes del Grup Popular, que han estat desestimades quan, al nostre entendre, eren del tot coherents amb la proposta inicial del Grup proponent. Es tracta de les esmenes 161 i 162, que reclamen que es garanteixi el finançament de l'Agència Catalana de l'Aigua i de l'Agència de Residus a través de contractes programes de caràcter plurianual. I la nostra proposta, la nostra proposta de transacció, anava més enllà d'aquests dos organismes i plantejava contractes programes plurianuals quan fos necessari amb les seves entitats amb les quals s'havien de concretar les inversions a realitzar en el territori.

El Grup Popular sabrà per què ha rebutjat aquesta proposta. Nosaltres creiem que ha estat per poder fer aquest discurs de queixa permanent a què ens tenen acostumats i han preferit el lament a l'acord i a l'aprovació d'una proposta.

És evident que en no ser acceptades les transaccions ens veurem obligats a votar-hi en contra, com també votarem en contra la resta d'esmenes.

N'hi a tres més relacionades amb el cicle de l'aigua, el senyor Espadaler parlava molt de la que té a veure amb el cànon de l'aigua, que és una esmena que el que fa és mantenir els imports vigents per al 2005, per a la qual cosa no recull ni la pèrdua de capacitat adquisitiva, ni l'increment de serveis, tant en temes quantitatius com qualitatius, que presta l'Agència Catalana de l'Aigua.

Acceptar aquesta esmena aniria en detriment d'un servei públic de qualitat i en detriment, i això és important, del que propugna la Directiva marc de l'aigua, que el que diu és que s'han d'adequar, s'han de recuperar els costos del cicle de l'aigua. Nosaltres creiem que això ho ha entès tothom, ho han entès els consumidors, ho han entès les indústries, tothom menys vostès.

Pel que fa a la segona esmena, relacionada amb el cicle de l'aigua, que és la de l'aportació al Consorci d'Aigües de Tarragona, els hem de recordar que en comissió es va acceptar una esmena, la 188, dels grups que donen suport al Govern, que ja incrementa l'aportació en aquest Consorci.

I una tercera esmena relacionada amb el cicle de l'aigua, que és la de la dessaladora del Baix Llobregat, que, per nosaltres, és una infraestructura que en aquests moments és necessària per garantir el subministrament d'aigua en tota aquesta zona, i, en conseqüència, no es pot acceptar una esmena que el que diu és no incloure cap previsió pressupostària per impulsar-la. Ja sabem que el Grup Popular el que prefereix és que el transvasament de l'Ebre tingui les conseqüències que tingui.

I, finalment, un altre apartat, el de les actuacions ambientals. Queden esmenes que fan referència a residus, a contaminació acústica i lumínica i a vies verdes, i també les rebutgem per les següents raons. El bloc més important, que és la dels residus que queden cinc esmenes, el que proposen són actuacions, o són esmenes que són redundants del tot amb el que ja fa el Govern, són, precisament, els eixos prioritaris de l'Agència de Residus de Catalunya.

El senyor Espadaler deia que havíem de fer l'aposta. I tant que fem l'aposta! I això com que ja queda contemplat en els pressupostos, tant en el Pla d'acció de gestió de residus municipals, com en el de la construcció, com en el de la gestió de dejeccions ramaderes, doncs, no hi votarem a favor, és evident.

No entenem com encara el senyor Espadaler pot sortir aquí, a la tribuna, a donar lliçons sobre què s'ha de fer amb els residus ramaders, com quan ell era conseller del Govern de la Generalitat va ser l'època en que es varen contaminar més aqüífers aquí a Catalunya.

I, finalment, hi ha altres esmenes, com deia, de contaminació acústica i lumínica, que els pressupostos ja contemplen subvencions i suport tècnic als municipis per tal de facilitar-los que exerceixin les seves competències.

I, amb relació a les vies verdes, doncs, el Departament de Medi Ambient el que fa és tenir cura i senyalitzar i mantenir els senders que recorren dins dels parcs na-

turals, que aquests són els que són de la seva competència.

Moltes gràcies.

El president

El grup temàtic sisè és el foment i regulació dels sectors productius. Té la paraula l'il·lustre senyor Francesc Xavier Ballabriga, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Ballabriga i Cases

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, abans d'entrar en la consideració de les esmenes del nostre Grup, que han quedat vives per a la seva defensa en el Ple, sobre el Departament d'Agricultura, que és al qual em referiré jo, deixi'm fer una valoració telegràfica dels pressupostos del Departament d'Agricultura, tal com acabaran aprovats, doncs, per..., en fi, per tots els indicis que tenim en aquests moments, no?

En l'esmena a la totalitat que vam presentar en el seu moment ja vam dir que si aquests pressupostos sortien aprovats de la mateixa manera que havien entrat vostès donarien definitivament l'esquena al sector agrari, al sector pesquer i al món rural. I exactament això és el que han fet.

Les manifestacions que s'han produït davant d'aquest Parlament, la d'avui, de la Unió de Pagesos, la de l'altre dia, de Joves Agricultors, són la prova evident del que dic, no? Són la constatació que aquests pressupostos són decebedors, que no donen respostes als problemes del sector, ni als problemes conjunturals, ni als problemes estructurals. Són uns pressupostos d'anar fent, que manquen de la més mínima ambició, amb la coincidència fatal que s'aproven en un moment en el qual l'Organització Mundial del Comerç en la cimera de Hong Kong acaba de posar la data de caducitat definitiva a les proteccions aranzelàries de productes agraris, en un moment en què el Govern espanyol ha acceptat uns pressupostos clarament lesius pel sector agrari, i la Unió Europea ha entrat en un procés imparable de reforma de la política agrària comunitària i de reducció dels fons que s'hi destinen.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Vostès, en comissió, van rebutjar totes les esmenes que els vam presentar. És una llàstima. No és pas per nosaltres, perquè, en definitiva, doncs, aquí el qui en resulta afectat és el sector; però eren esmenes que s'havien presentat des del plantejament i el rigor de qui ha tingut responsabilitats de govern, de qui està convençut que en tornarà a tenir, i a més, doncs, que, a causa d'això, saben què és possible plantejar i què no és possible de plantejar.

Vostès les van rebutjar totes. I, per tant, en allò que han aprovat està clar que no podran atendre ni el mateix lot del contracte global d'explotació, que n'han fet com el seu vaixell insígnia d'aquesta legislatura, no el podran atendre. No podran atendre una nova convocatòria per al 2006 dels plans de millora d'incorporació de joves, perquè senzillament no tenen dotació pressupostària.

Aquell famós veritable pla de modernització de cooperatives, que seguirà estant en els llimbs, seguirà tenint aquest caràcter virtual que tenia fins ara. No podran fer cap pla d'ajuts extraordinaris per al sector pesquer, ni per al pla sectorial de l'aviram, ni per al porcí, ni... En fi, m'estalvio de fer-los la llista de totes aquelles coses que vostès coneixen perfectament.

Vostès saben –i em refereixo a tots els diputats de la majoria– que aproven uns mals pressupostos per al sector pesquer i per al sector agrari, i ho hem posat en evidència amb l'esmena 709, que els grups de la majoria van presentar en el seu moment, que van aprovar-la en comissió i que és una mostra ben singular pel que representa, d'una banda, de reconeixement de les mancances que nosaltres hem denunciat de manera reiterada i, a la vegada, de la patètica incapacitat per resoldre-les. O és que es pensen que amb 300.000 euros per al Pla de foment de les pensions faran absolutament res? O amb 100.000 euros per al Pla de la vinya i el vi? O amb 100.000 euros per al Pla de millora d'incorporació de joves, que els permetrà aprovar dos plans més?

Vostès amb això el que fan és un plantejament que voreja absolutament el ridícul, però aquesta és la seva responsabilitat i absolutament la de ningú més.

Dit això, considero que el text de les esmenes que hem presentat és prou clar, clars els seus objectius i els dono per defensats.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. Correspon ara intervenir al senyor Carles Pellicer, per a la resta de temps que queda.

El Sr. Pellicer i Punyed

Gràcies, senyor president. En el grup temàtic de foment i regulació de sectors productius, Convergència i Unió hi ha presentat un centenar d'esmenes, de les quals en queden algunes de vives; uns pressupostos en què el senyor conseller, el senyor Castells, s'omplia la boca, en aquesta tribuna, de la paraula «diàleg», però només era això: s'omplia la boca, perquè finalment, doncs, res de res, i en les comissions no se n'ha aprovat cap, d'esmena.

Per tant, on és la voluntat del conseller? –que, per cert, avui no hi és–, on és el diàleg, senyor conseller? On és l'actitud constructiva i aquella actitud de fer país? Però em temo que no en tenen...

Jo els posaré diversos exemples que ajudaran a ensenyar que no contribueixen, aquests pressupostos, a la millora de la competitivitat de Catalunya. En política industrial: inexistència de política industrial i de desenvolupament, i d'equilibri territorial. Per què? En l'exemple de les taules sectorials, on són les taules sectorials? On treballen? Amb quins pressupostos i amb quins recursos?

Nosaltres hem presentat esmenes, en aquest sentit, perquè considerem que hi ha zones de Catalunya on és necessària una empenta important en el tema industrial. Però, és clar, ben mirat, busquem i..., per exemple, on és la taula sectorial del Ripollès en el tema tèxtil, o

la taula de l'Anoia, del tèxtil i la confecció? On és el pla de dinamització industrial de Ribera d'Ebre o l'ampliació del polígon de Móra la Nova? On és l'equilibri territorial?

De competitivitat, res de res. Per tant, dotin vostès aquestes taules sectorials amb l'aportació que els toca; taules que siguin d'acció i no taules de discussió.

És per això que els hem presentat diferents esmenes, com la 195, que incrementa la taula d'automoció amb 12 milions d'euros, la del tèxtil amb 6 milions d'euros, i la de l'electrònica de consum amb 6 milions d'euros més.

En definitiva, es tracta de destinar més recursos a política industrial, però també es tracta d'impulsar temes importants com el reciclatge de la gent afectada pels processos de deslocalització. I aquest, que és un compromís de l'acord de competitivitat, no l'han complert. Per tant, aquí els hem de posar allò que en diuen una mala nota. Què han fet vostès fins ara? On són les taules que els deia abans? Si no tenen, aquestes taules, pràcticament ni cadira per seure! Perquè, escolti'm, a més de SEAT hi han altres coses! A més de SEAT –que els obligava a fer la mediació, només faltaria!–, aquí, en el tema d'automoció no hi han fet cap tipus de programació. I en el tema del Cidem exactament igual. Els ho deia el diputat que va intervenir en el debat a la totalitat, el senyor Oriol Pujol, al qual desitjo una ràpida recuperació, però, que aquí, també, vostès no han tingut cap tipus d'interès de dotar aquest Cidem.

Una esmena, evidentment, que mira de canviar la ridícula aportació que han fet a l'Agència Catalana d'Innovacions, i amb la qual mirem d'augmentar al cent per cent perquè es pugui fer una actuació important en aquest àmbit d'inversió estrangera.

També en innovació, en el Pla estratègic hem fet una esmena, d'augmentar amb 15 milions d'euros, per destinar-la a innovació i a centres tecnològics. I escolti'm, amb aquest tema vostès s'han omplert la boca d'innovació, però res de res, tampoc, de donar diners. I l'únic que han fet és concentrar les partides que tenien del pressupost de l'any 2005, i el que han fet és concentrar-les al 2006, amb la qual cosa sortiran aquí a dir-nos que han fet una gran aposta pel tema de la innovació, pel tema de l'acord estratègic, i al final, quan desgranes, quan busques una mica, t'adones que no hi ha res de nou en aquest àmbit.

Els parlaré ara de comerç, en el poc temps que em queda. Però en comerç ja els vaig dir, el dia que vaig sortir aquí a la tribuna a parlar-los amb els diferents plens i en comissions, que a banda de no acceptar cap esmena vostès aquest model de comerç no se'l creuen, vostès no el tenen al cap com nosaltres, i això es reflecteix finalment en les esmenes, que evidentment no han tingut cap mirament de tombar-les, absolutament totes.

Confíavem que aquests pressupostos serien molt més atrevits, que serien molt més agosarats, que serien més innovadors. Però vostès tenen una manca d'idees sorprenent, per molt que el senyor Bernardo em digui que s'equivoca. Senyor Bernardo, s'equivoca vostè, en qual-sevol cas.

Bé, cap esmena en comerç, ni en mercats ni en fires ni en la renovació comercial. Tenim una esmena presen-

tada perquè hi hagi una línia de l'ICF, perquè hi hagi un pla d'ajuda a les mitjanes empreses, a les microempreses. Tot un tema amb una esmena, la 189, sobre el Pla de dinamització del comerç, que amplia dotació de crèdits per a promocionar el petit comerç de casa nostra. I alguna esmena viva pel tema d'elaborar un estudi per al sector de l'addenda de premsa per tal de, en el futur, elaborar una normativa en el sector.

Ni turisme ni comerç, ni plans d'excellència del turisme, ni per fomentar tot el tema del turisme de muntanya, el tema d'esquí, ni mesures per a fomentar l'associacionisme en el món del comerç, ni programes ni propostes d'oferta turística.

I en energia, doncs, tres quartes parts del mateix. Vostès han condemnat Catalunya que no tingui garanties de futur en el tema energètic. La línia d'alta tensió, la MAT, energia renovables..., vostès primer fan un pla, després de fer aquest pla resulta que fan un decret per tal de parar i aturar i demorar el tema de l'energia eòlica.

Nosaltres hem fet un seguit d'esmenes que fan referència a buscar garanties perquè Catalunya tingui allà el subministrament que li correspon, des de la generació d'energia i la seva proximitat als centres de consum, per facilitar i evitar la distribució a través d'aquelles grans línies elèctriques, fins a la cogeneració, però també atenent allò que reclamen moltes poblacions i moltes ciutats i moltes urbanitzacions de Catalunya, que és desviar o soterrar les línies elèctriques a molts llocs.

I també hem fet esmenes per ajudar el món rural, l'electrificació del món rural.

I ja per acabar, senyor president...

El vicepresident segon

Sí, ja hauria d'acabar, senyor...

El Sr. Pellicer i Punyed

Només un apunt sobre el tema del treball i del SOC. Escolti, en el tema del SOC els delata el fet que, amb el poc pressupost que vostès han destinat al SOC, aquest servei estigui condemnat o vagi a una línia condemnada al fracàs.

I és per això que hem fet aquestes esmenes, que considerem, les vives, que haurien de tenir una atenció especial dels grups que donen suport al Govern, que fóra bo que tinguessin aquesta línia d'aprovar-les. I dir-los que aquests, en general, són uns mals pressupostos per a Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula per defensar la seva posició l'il·lustre diputat senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquest grup passaré a la defensa de les esmenes que fan referència a dos àmbits: un, l'àmbit de l'acord es-

tràtic per la internacionalització i la competitivitat, i l'altre, l'energia. I també defensaré un parell d'esmenes, que no lliguen gaire segurament amb el grup, però que en qualsevol cas com que han estat enquadrades aquí, doncs també procedirem a la seva defensa.

Fa una estona defensàvem les esmenes que feien referència a indústria, recerca, desenvolupament, competitivitat, en resum, que esmentava fa una estona. I ara ho fem sobre un altre aspecte important per a l'economia, que és el de la internacionalització. I en aquest sentit, doncs, presentem dues esmenes referents a la internacionalització: una pel que fa al recolzament de l'exportació de les indústries catalanes i de les empreses catalanes cap a l'exterior, i una altra també en el sentit de millorar la consciència de les empreses respecte dels beneficis de la internacionalització, amb plans de formació –el d'idiomes en pot ser un, i hi han molts altres camps, evidentment.

Respecte a l'Acord estratègic que comprèn els dos camps de competitivitat i d'internacionalització, tot i conèixer que ja hi ha signada una proposició no de llei conjunta per tots els grups parlamentaris, i que, per tant, això és una certa garantia que pugui acabar-se aprovant, per tal que el Parlament pugui fer un seguiment acurat i periòdic respecte del compliment de les previsions de l'acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, sí que creiem important, en la vigília de pràcticament un any de la signatura d'aquest acord estratègic amb els diferents agents socials, que es passi comptes sobre què s'ha fet durant aquest any, quins han estat els resultats assolits i, per tant, poder avaluar el seu compliment. No tant en l'àmbit intern dels agents que van signar aquest acord estratègic –que ja s'han previst en el mateix acord estratègic les mesures de control intern–, sinó des del punt de vista de Parlament per tal de facilitar la tasca de control i d'impuls de l'acció de govern.

Respecte de l'energia, farem referència a dos aspectes importants, dos aspectes cabdals, dos aspectes que apareixen reiteradament en el Pla de l'energia, que finalment va aconseguir aprovar el Govern no sense entrebancs, llargs entrebancs entremig, i que en aquest sentit es fa una aposta important, no sé si suficientment ambiciosa, però sí que una aposta important per les energies renovables i l'eficiència i l'estalvi energètic, no? I en aquest sentit, home, un pot constatar immediatament que els pressupostos de la Generalitat els anys 2004, 2005 i 2006 el que han anat fent ha estat reduir els ajuts que s'han ofert per tal d'implantar energies renovables, per tal de facilitar l'adopció de mesures d'eficiència i d'estalvi energètic. És així. Ja sé que segurament no els agradarà sentir-ho, però aquesta és la realitat, no?, de no només reduir aquestes ajudes, sinó que, a més a més, els preus de referència els anys 2004 i 2005 es van congelar, com si el preu de l'energia no hagués pujat. I el 2006 encara no ho podem anticipar; ho veurem quan el Departament publiqui les ordres corresponents. Però la realitat és aquesta, i, per tant, creiem que és important posar en evidència aquesta situació i intentar-la capgirar.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Un altre aspecte important, i que també fa referència al Pla de l'energia, és la recerca i el desenvolupament en l'àmbit energètic. I el que ens preocupa, i ho venim dient des de fa molt de temps i ho hem dit ja en seu parlamentària també moltes vegades, és que el Pla de l'energia, tant els primers esborranys com la versió definitiva, el que diu és, escolti'm, que s'ha de fer recerca i desenvolupament en l'àmbit energètic, que s'ha de fer recerca i desenvolupament en energies renovables, en fórmules d'eficiència i d'estalvi energètic, i que per això ja tenim el Pla de recerca i innovació del DURSI, que serà l'encarregat, d'alguna manera, de tutelar i pivotar aquesta recerca i desenvolupament.

Doncs bé, el Pla de recerca i innovació del DURSI no contempla absolutament cap mesura en l'àmbit de la recerca i desenvolupament, en l'àmbit energètic. I nosaltres entenem que això, d'alguna manera, s'ha de capgirar. Aquí hi ha una manca, d'alguna manera, de coordinació entre dos departaments de la Generalitat, i també en aquest sentit presentem una esmena.

Finalment queden altres dos esmenes que no tenen gaire a veure amb el grup, però que, bé, en qualsevol cas estan aquí. Una fa referència a les inversions extrapressupostàries del Govern de la Generalitat, que suposen ja un volum important, i que nosaltres entenem que hi ha d'haver un cert control respecte a això. I en aquest sentit, doncs, demanem que el Govern periòdicament trameti al Parlament, a la comissió corresponent, la informació respecte de totes i cadascunes d'aquestes inversions extrapressupostàries que s'estan fent, de quins són els pagaments que s'hauran d'afrontar avui, de quina és la durada d'aquestes inversions o del pagament diferit d'aquestes inversions i quines repercussions tindran en els pressupostos futurs de la Generalitat.

I la darrera esmena, que jo diria que també ja és un clàssic, és la supressió del recàrrec metropolità de l'IBI per transport urbà i la dotació de la corresponent partida en els pressupostos de la Generalitat per abonar aquest recàrrec que s'està cobrant.

Gràcies, senyor president. Cedeixo la paraula al senyor Llobet.

El president

Doncs, té la paraula el senyor Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president. Il·lustres diputades i diputats, jo faré referència a la conselleria de Comerç i Turisme. En aquest cas, hem presentat un gruuix de set esmenes, que dividirem en dos grups: tres esmenes que fan referència a Comerç i quatre que fan referència a Turisme.

Amb relació a Comerç, sí que és veritat que hem avançat una mica més amb relació al moment que vam presentar aquestes esmenes, perquè l'altre dia vam aprovar la Llei d'equipaments comercials, no? Amb aquesta Llei és veritat que en el seu moment el projecte inicial que va aportar el Govern de la Generalitat aquí al Parlament de Catalunya no contemplava en cap moment la realització –almenys en un articulat de la Llei– del nou Pla de dinamització de comerç local; un pla que és

necessari, que a més a més ha de tindre la durada del mateix PTSEC, que s'ha d'aprovar també per part del Govern, i que, per tant, serà el Pla de dinamització de comerç local 2006-2010, el qual, evidentment, ha de tindre incloses, dintre d'aquest Pla, dues de les esmenes que nosaltres presentem avui, com són: un pla específic d'ajuts a la renovació i la remodelació dels establiments comercials a Catalunya, i també, les mesures, ja siguin pressupostàries o de foment, de l'associacionisme del petit comerç.

Per tant, restem pendents que efectivament aquestes esmenes tinguin el suport del tripartit, perquè quan el Govern de la Generalitat hagi d'aprovar el Pla de dinamització del comerç 2006-2010 hi estiguin incloses ambdues partides, ambdues idees que nosaltres defensem.

Una altra esmena de comerç fa referència a la coordinació de les llotges, dels petits comerços de Catalunya. L'altre dia teníem una reunió, encara que no era del meu sector, amb relació a agricultura, amb la JARC, la qual es queixava de la problemàtica actual que té, per exemple, amb la fruita dolça, però no només en aquest àmbit, sinó també en la comercialització que després es fa dels productes catalans, de la fruita dolça, als diferents mercats o comerços de Catalunya. I et trobes que, evidentment, també des del comerç, des de la conselleria de Comerç podem ajudar sectors en crisi, com pot ser el de la fruita dolça, a potenciar aquests productes de qualitat i potenciar-los perquè a l'hora que siguin distribuïts o presentats als comerços tinguin una presentació d'excel·lència amb relació a altres productes que vénen d'altres indrets, i que, per tant, puguem ajudar entre tots a millorar aquests sectors productius que es troben en dificultats al nostre país.

I quan arribem a Turisme, hi han quatre blocs. Nosaltres tenim una certa dèria, el nostre Grup, de realització d'aquests plans d'excel·lència i de dinamització de sectors madurs o de possibles nous sectors del turisme a Catalunya. I, per tant, nosaltres volem que les partides pressupostàries en aquest àmbit siguin partides importants, que obliguin, si més no, el Govern de l'Estat a aportar una sèrie de fons de dinamització i d'excel·lència del nostre turisme. Veiem que aquest any la quantia o la partida és menor que l'any anterior, i això, realment, ens preocupa, tant per la part que nosaltres aportem, com per la part que resta obligat a fer el Govern de l'Estat.

Evidentment, després, hi han dos esmenes que són de potenciació del turisme interior i, també, com no, del comerç de l'Alt Bages, que es troba en una situació de declivi industrial i, per tant, ha de buscar un altre tipus de font de finançament i d'economia a la comarca. I podem trobar el turisme com una de les fonts possibles per a la problemàtica industrial que tenen.

I també el sector del turisme ens ha reclamat, des de fa molt de temps, la modificació de la LIIAA. La primera modificació de la Llei, que es va aprovar en aquest Parlament de Catalunya, va ser gràcies al Partit Popular, amb relació a la LIIAA, que va presentar el diputat Rodríguez i que ara mateix el sector diu que no és suficient perquè els terminis no es poden complir. I, per tant, el que hem de fer és revisar en profunditat aques-

ta Llei a veure si es poden adequar els terminis, perquè no es poden complir.

Ens preocupa el nou ens de promoció turística de Catalunya, amb l'informe que ha fet el CTC.

I ja per acabar, una reflexió que he fet amb relació a l'última esmena, que tampoc pinta massa en aquest grup, amb relació a l'EMT. Evidentment, nosaltres seguim defensant, jo com a diputat i regidor de la comarca del Baix Llobregat, la supressió del recàrrec metropolità, que ho estem demanant des de fa molts anys a l'Entitat Metropolitana del Transport. I esperem que donin suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, per fer un torn en contra, l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. També per anunciar-li que compartiré el temps amb el diputat Lluís Miquel Pérez.

En tot cas, la meua intervenció és per rebutjar les esmenes que es presenten a l'apartat d'energia. Bé, nosaltres entenem que el pressupost que sotmetem a l'aprovació de la cambra, pel que fa referència a les polítiques energètiques, sobretot de foment de les energies renovables o dels programes d'eficiència energètica, està dotat suficientment.

El Govern què ha fet? El Govern ha aprovat, amb el debat, i amb la col·laboració i la participació dels col·lectius interessats, el Pla de l'energia de Catalunya. I, en funció de l'aprovació d'aquest Pla, en el primer pressupost que hi ha hagut oportunitat, doncs, s'han vist reflectides diverses partides.

Vostès ens proposen dues qüestions o tres qüestions, no? Una: que hi hagi un increment de les dotacions destinades a l'ús de les energies renovables. Dir-los que en el pressupost d'enguany hi ha un increment respecte a l'anterior de pràcticament un 208 per cent –3 milions 750.000 euros–, que és una partida important de foment de les energies renovables. També, per als programes d'eficiència energètica, que respecte al pressupost del 2005 hi han uns increments al voltant del 174 per cent, també, en els programes de recerca i desenvolupament en l'àmbit energètic.

Aquestes partides, per què? Doncs, home, en certa manera per treballar en contra de la inacció que, des del meu punt de vista, hi havia hagut en etapes de governabilitat recents en aquest país.

És cert que cal impulsar les energies renovables, sobretot aquelles que ja són madures, l'eòlica i la solar. I en les eòliques, malauradament, cada vegada que hi ha algun problema en el territori ens trobem amb els grups de l'oposició, també.

Pel que fa referència a un tema que també està inclòs en el Pla de l'energia, que és el de soterrament de les línies elèctriques ubicades en zones densament poblades... Per al Pla de l'energia aquest és un tema que ja l'està

tocant, que ja l'ha dissenyat, que en concret, en aquests moments, aquesta actuació ja està en curs. Hi han estudis a trenta poblacions de Catalunya ja tancats i vint-i-dos estudis més en altres tantes ciutats i poblacions del nostre país.

També rebutjarem l'esmena que ha presentat el Grup de Convergència i Unió i que fa referència a la reducció de gravàmens que s'apliquen als combustibles per a les calefaccions a les comarques de muntanya. No l'admetrem perquè nosaltres entenem que aquesta mesura pot ser discriminatòria i que va contra el principi d'igualtat tributària. Vostès saben perfectament que aquest increment, en el tram autonòmic de l'impost sobre la venda minorista d'hidrocarburs, com a molt fixa un màxim en determinats carburants de 2,4 cèntims el litre. I cal recordar que aquesta mesura es va adoptar, entre altres coses, bàsicament, per finançar la sanitat pública del nostre país. Per tant, el fet de disminuir o eliminar aquest gravamen aniria, precisament, contra aquest objectiu de finançament que es va buscar amb aquest recàrrec sobre els hidrocarburs.

En tot cas, per a la resta de les esmenes, intervindrà el diputat Lluís Miquel Pérez.

El president

Doncs té la paraula el senyor Lluís Miquel Pérez.

El Sr. Pérez i Segura

Moltes gràcies, senyor president. En aquest àmbit pertoca l'examen de les esmenes que queden vives en diversos departaments. Començant per Agricultura, el senyor Ballabriga ja ens ha informat fil per randa de quins són els objectius de les seves esmenes, i jo el convidaria que en retirés una, que retirés l'esmena que encara queda viva, número 193, perquè és la que parla dels complements de pensions de jubilació.

Aquesta esmena va ser presentada al seu dia, però després n'hi ha hagut una altra dels grups de la majoria que en comissió va triomfar. Per tant, ja no té objecte –no té objecte.

La partida, que és una partida que podem considerar, subjectivament, que és insuficient, ha estat valorada positivament en una reunió, aquest mateix dematí, amb els responsables del sindicat d'Unió de Pagesos. Per tant, a mi em sembla que si és que realment volem complir el compromís de l'any 2005 amb una dotació pressupostària el 2006 i amb una acceptació per començar a treballar en aquest sentit, no val la pena, diguem-ne, entrar en el joc de la votació negativa de les esmenes, i, en tot cas, sumar-se al que ja diu el dictamen pressupostari.

En aquest mateix sentit, de mirar de trobar algun tipus de conciliació entre les postures, també faig lliurament al senyor president del text d'una esmena transaccional amb relació a l'article 37 de la Llei de pressupostos. Aquesta és l'ampliació, diguem-ne, de l'àmbit d'actuació en matèria financera de l'Institut Català de Finances per precisar ben bé que els préstecs –que la destinació de les operacions financeres sigui el sector pesquer– també tinguin carta de naturalesa dintre de l'ICA. Ja

saben vostès que això en un principi la fundació d'aquest Institut de Crèdit no existia, després va anar al Tribunal Constitucional, després s'hi van incorporar unes modificacions. Val la pena precisar que aquest àmbit també és un àmbit subjecte a les capacitats de decisió en matèria de finançament d'aquest Institut.

No podem, en qualsevol sentit, atendre l'esmena número 2003, que el Grup de Convergència presenta amb relació a l'elaboració d'una llei sobre vies pecuàries. A mi em sembla que l'àmbit competencial que tenim, que dimana de la Llei de bases, és suficient. S'està tirant endavant la catalogació d'aquestes vies, i s'està confeïnt un pla general de política forestal que dóna satisfacció, diguem-ne, a totes les qüestions.

Ara bé, en aquest punt jo voldria tornar a insistir, d'una manera clara, que una part important de l'esforç, si em permeten, no la generositat, sinó l'esforç de millorar el text inicial de la Llei, que està contingut en el dictamen, precisament, és en l'àmbit d'Agricultura, en la trobada també entre els diferents grups, en matèria, per exemple, dels beneficis de les indemnitzacions i de les bestretes sobre aquestes indemnitzacions, habilitació de partides per als plans de millora i, en definitiva, tot un conjunt d'accions que tenen com a destinació la millora d'aquest sector. Ho reconeix el mateix sector, per tant, farien bé de reconèixer-ho vostès mateixos.

En l'àmbit del desenvolupament empresarial hi han dues esmenes vives. Una, la 195, del Grup de Convergència i Unió, que reclama una millor atenció i potenciació de les taules sectorials. Bé, les taules sectorials estan creades sota el paraigua de l'acord per la competitivitat; existeixen, la voluntat del Govern és impulsar-les, que s'hi treballi, i, a més, s'ha creat l'Observatori de Prospectiva Industrial, que és aquella eina per obtenir la informació de cadascun dels sectors i, en definitiva, el lloc privilegiat per tal d'establir la interlocució entre els agents econòmics i socials i l'Administració en el seu conjunt, i molt concretament en els àmbits subjectes a una especial atenció, un especial interès, que són aquests àmbits del tèxtil, de l'electrònica de consum i l'automoció. Per tant, doncs, no donem suport a aquesta esmena.

L'esmena 202, del Partit Popular, és una esmena que demana que hi hagi una presència regular en el temps per part de la conselleria d'Economia per tal d'informar de l'evolució del grau de compliment dels objectius de l'acord per la competitivitat. És clar, aquesta és una esmena que segurament pel calendari de presentació ens trobem que hi ha una PNL, una proposició no de llei signada per tots els grups que requereix, invita, diguem-ho com vulguem, el conseller perquè vingui a donar compte. Per tant, a mi em sembla que, ja que és una iniciativa de tots els grups, seria potser, diguem-ne, des del punt de vista metodològic poc adequat que ara entréssim en un procés de rebuig. Per tant, si el seu Grup té a bé reiterar-la, segurament seria més adequat, perquè, si no, entraria en contradiccions amb el que ja ha fet via proposició no de llei.

L'àmbit de comerç. No m'hi puc referir massa, simplement fer notar al portaveu que l'esmena 184 de l'àmbit de comerç és una esmena que ja no va prosperar en comissió i que, per tant, no és objecte avui de discus-

sió. No està reservada, per tant, no hi ens podem pronunciar.

I pel que fa a l'àmbit de turisme, l'esmena número 204, presentada pel Partit Popular de Catalunya, pretén incrementar la partida dels plans d'excel·lència. Bé, una partida dels plans d'excel·lència que l'any passat era de 2 milions 695.000 euros i que per a l'any que ve és de 4 milions 422.425. Per tant, entenem que l'objectiu de la seva esmena està àmpliament aconseguit i, per tant, diguem-ne, no s'hauria d'haver provocat la presentació d'aquesta esmena, amb una lectura atenta del pressupost.

Res més, i moltes gràcies, senyor president.

El president

Doncs, se suspèn la sessió, que reprendrem aquesta tarda a dos quarts de cinc.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i quatre minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seuen el conseller de Relacions Institucionals i Participació, i els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i d'Economia i Finances.

El president

Es reprèn la sessió.

Començaríem la sessió d'aquesta tarda amb el grup temàtic número 7, «Suport financer als ens locals». Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Josep M. Pelegrí.

El Sr. Pelegrí i Aixut

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, comparec per defensar l'esmena que encara queda viva del Grup Parlamentari de Convergència i Unió en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2006 pel que fa referència al grup temàtic 7, «Suport financer als ens locals». Constató que hi ha un gran interès del Govern per aquesta qüestió... Agraeixo, de tota manera, la presència del portaveu del Govern, que entenc que és en nom de tot el Govern, com ha de ser així. Però, en tot cas, crec que també haguera estat prudent la presència del conseller de Governació i Administracions Públiques com a conseller titular de la matèria. Però, en tot cas, agraeixo la presència del conseller portaveu del Govern.

Mirin, abans de començar a defensar l'esmena que encara queda viva, voldria fer unes consideracions prèvies, en el sentit que hem vist durant tots aquests dies que estem davant del debat d'uns pressupostos provisionals, per dos motius; provisionals per dos motius, des del nostre punt de vista.

El primer motiu és que aquest any 2006, pel contingut dels pressupostos i per com s'han estat desenvolupant

i pel que hi ha i per les previsions que hi ha, podria ser un any electoral, i per tant possiblement estem davant uns pressupostos electoralistes, i això s'ha de constatar i ho hem de deixar palès avui aquí, també pel que fa referència al món local.

Segona consideració també des d'aquest punt de vista de la provisionalitat: perquè tenim a les portes un nou estatut, esperem que les Corts Generals l'aprovin, un nou estatut; un nou estatut bo per a Catalunya, un nou estatut que és el que necessita Catalunya i, per tant, també el que necessiten els ens locals del nostre país. I, per tant, si s'aprova aquest Estatut, és evident que també hauran de canviar tot el sistema i tot el règim i tot el que el que fa referència al finançament del món local, no? Per tant, des d'aquesta consideració i d'aquesta perspectiva de la provisionalitat, entraria en el fons de la qüestió.

Mirin, parlem de finançament local, i és un debat que és un debat etern, perquè fa molt temps que parlem del finançament dels ens locals, fa molt temps (*veus de fons, l'orador riu*), sí, senyor conseller, fa molt temps que parlem d'aquest debat. És etern, és un debat que va començar fa molts anys i que encara no l'hem acabat, no? I, per tant, és un debat també que el tenim pendent, és un debat que és necessari que s'escometi amb la màxima urgència, que espero que amb aquest nou estatut que s'aprovi ho podrem fer d'una manera satisfactòria per al Govern de la Generalitat, per a l'Administració de la Generalitat, però també per al món local, perquè necessitem un nou finançament local. Malgrat que jo, en la meua intervenció en aquests pressupostos, ja li vaig reconèixer al conseller Carretero que hi havia una aportació singular, un increment de l'aportació singular –i, per tant, no és només crítica el que podem fer, sinó que també diem les coses tal com les veiem i com són–, doncs, malgrat això, malgrat aquesta aportació, malgrat aquest increment de diners per al món local, pensem que cal un nou finançament dels ens locals, no?

I, per tant, davant d'aquesta perspectiva, davant d'aquesta disjuntiva, hi ha un fet puntual, que és el que ens mou també a presentar aquesta esmena de Convergència i Unió en aquest sentit i en aquests pressupostos, perquè, si bé constatem l'increment d'ingressos per al món local, també constatem la davallada d'ingressos per al món comarcal, no?, una estructura comarcal que des de Convergència i Unió sempre hem defensat i sempre defensarem, perquè entenem que han prestat un gran servei al país, que és una eina de vertebració del país, que és un signe d'identificació i d'identitat de les persones d'aquest país, i, per tant, també, aquesta funció institucional que fan els consells comarcals..., insisteixo que s'ha constatat la davallada dels diners destinats als consells comarcals.

I després també una altra consideració, que és igual o més important que les anteriors, i que és també la constatació de la nul·la voluntat d'acord i de negociació per part del tripartit amb relació a esmenes presentades per part de l'oposició, i en concret, per part del que a mi em fa referència, que és del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Nul·la voluntat de negociació, nul·la voluntat de pacte, nul·la voluntat d'acord, nul·la voluntat d'arribar a acords amb les esmenes. De les més de mil

esmenes i escaig que hem presentat, alguna, alguna deurà ser bona, i, per tant, aquesta constatació que no hi ha cap voluntat de negociar amb Convergència i Unió cap de les seves esmenes entenem que també és un signe identitari de l'actual Govern tripartit, del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Quina esmena queda viva en aquest Ple per defensar en nom de Convergència i Unió, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió? Mirin, un deute pendent que tenim amb els ens locals. El Govern de la Generalitat actual va signar un conveni amb la Diputació de Barcelona, un conveni que servia o que va significar la renúncia als drets que els ajuntaments tenien amb relació als ingressos que havia de fer la Diputació de Barcelona per al món local català, en concret de les comarques de Barcelona, la renúncia als drets dels ens locals, i per voluntat d'aquest Govern amb la Diputació de Barcelona es va condonar aquest deute.

L'esmena va referida a això, va referida al perdó singular, excepcional i, des del nostre punt de vista, ingrat que va fer el Govern de la Generalitat amb la Diputació de Barcelona, perquè la Diputació hauria d'aportar molts més diners –molts més diners– dels que va donar, perquè és un deute històric també, igual que el debat històric del finançament local, per al món local català.

Per tant, la defensa està clara, està feta. Vostès saben que van fer una injustícia en el món local en aprovar aquest conveni amb la Generalitat i la Diputació de Barcelona, i el que demanem és que es restableixi aquesta situació i que d'una vegada per totes puguem tirar endavant aquesta aportació que encara manca de nou finançament del món local.

I, defensada l'esmena i defensada la posició de Convergència i Unió, em proposo també posicionar-me sobre les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris amb relació a aquest grup temàtic 7.

Amb relació a les esmenes del Partit Popular, manifestar que votariem que sí a la primera esmena, a la 218, perquè també qualsevol partida pressupostària incrementada per subvencionar els consells comarcals i ens municipals és adient i, a més, no es contradiu gens amb el discurs que fem nosaltres i que hem fet nosaltres, i, per tant, hi donariem suport.

En canvi, amb relació al nou model de finançament dels serveis socials per a la ciutat de Barcelona ens abstindríem, perquè entenem que, tot i que hi hem presentat una esmena en aquest mateix sentit per un global de tot el que fa referència a la ciutat de Barcelona, que espero també que s'aprovi la Carta de Barcelona, segons em consta, demà, em sembla que serà, i que podrem tenir un nou finançament per a aquesta ciutat, volgut per tots nosaltres, doncs, entenem que ens hauríem d'abstenir en aquesta esmena, la 219.

Pel que fa a les esmenes que han presentat els grups del Govern, el tripartit, dir-los que votarem que no a les tres esmenes. Primer, per un tema de contradicció en si mateix, no?: vostès han presentat el Projecte de pressupostos, vostès esmenen el Projecte de pressupostos, *yo me lo guiso, yo me lo como, como Juan Palomo*. (*Veus de fons*.) I, per tant, com que això és així, vostès haurien de ser conscients que les esmenes que vostès pre-

senten van contra els seus propis interessos del pressupost que vostès han aprovat i han presentat en aquest Parlament; doncs, per aquest mateix concepte de *yo me lo guiso, yo me lo como, yo me lo como como Juan Palomo*, doncs, si el voten vostès, nosaltres hi votem en contra i s'ha acabat, no? I també per una qüestió: vostès volen treure del ple de l'òrgan municipal, del ple de l'òrgan municipal volen treure vostès la competència de decidir els recursos que van destinats dels ajuntaments a les entitats supramunicipals.

I ens preocupa molt la tercera esmena que presenta el tripartit, l'esmena 222. Primer perquè, amb tots els respectes, no s'entén la redacció, o almenys per la meua limitada intel·ligència –que també l'admeto d'entrada–, doncs, podria ser que no fos intel·ligible, però les persones que hem llegit aquesta modificació i aquesta esmena no entenem certament el què, si no és que hi veiem una mala intencionalitat. Podria ser, senyor Bonet, sí que és veritat que podria ser, això li ho admeto ja d'entrada, podria ser. Però, en tot cas, una maliciosa intencionalitat, que és: primera –i ho pregunto, suposo que algú després m'ho contestarà–, escolti, quan vostès es refereixen a les entitats supramunicipals, vostès inclouen o no inclouen els consells comarcals en aquestes entitats supramunicipals? És una pregunta important, perquè les aportacions dels municipis a les entitats supramunicipals per sufragar despesa corrent, que no inversió, per tant, les despeses que hauran d'anar assumint amb aquestes transferències per al foment de la prestació supramunicipal i que hauran de, com a finalitat, sufragar les despeses de les entitats supramunicipals..., no sé si s'inclouen en els consells comarcals, hi insisteixo, i això significa que aquestes aportacions seran detretes de les inversions, que és el que potser necessiten aquestes entitats municipalistes, no? Si les entitats municipalistes són per prestar serveis, el que no s'entén tampoc és que hi hagi aquesta redacció tan confusa d'aquest article.

En resum, i en definitiva, el nostre vot serà contrari a les esmenes presentades pels grups que donen suport al Govern, pel tripartit, i amb relació a les del Partit Popular ja ho he comentat abans. I en tot cas, també, doncs, apellar a la consciència del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, perquè reconsiderin la seva posició amb relació al conveni Generalitat de Catalunya - Diputació de Barcelona, que votin l'esmena favorable de Convergència i Unió i que es recalculi el deute històric que la Diputació de Barcelona segueix tenint amb el món local català, especialment amb els municipis de Barcelona.

És per tots aquests motius que els demano que reconsiderin i que votin a favor de l'esmena que presenta Convergència i Unió.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, del bloc temàtic «Suport financer als ens locals», nosaltres arribem a aquest Ple amb dues esmenes vives: una, la 218, que va adreçada a la partida pressupostària destinada a subvencionar els consells comarcals i els ens municipals en matèria de consum, i l'altra, la 219, en la qual basaré la meua argumentació, que va adreçada que el Govern, en el termini d'un mes, aprovi el nou model de finançament dels serveis socials a la ciutat de Barcelona, per tal de garantir la suficiència de recursos per al desenvolupament de les competències que té encomanades.

Com saben vostès, amb l'aprovació de la Carta municipal es presentava un marc legal en matèria de serveis socials que no venia acompanyat d'una dotació pressupostària ni d'un model de finançament. En l'àmbit dels serveis socials hi ha una bona part de competències desenvolupades pels ajuntaments, en aquest cas per l'Ajuntament de Barcelona, que en teoria havien de ser finançades mitjançant l'aportació d'un terç d'aportació per part de l'Estat, un terç per part de la Generalitat i un terç per part de l'Ajuntament. Però la veritat és que hi ha un deute de finançament en aquest sentit que la Generalitat de Catalunya encara no ha assumit.

En concret, Barcelona pateix un dèficit de finançament històric considerable, que en aquests moments assumeix el 80 per cent de tota la despesa que es presta a la ciutat de Barcelona. Aquest dèficit de finançament social que suporta l'Ajuntament de Barcelona respecte a la Generalitat, segons el criteri d'aportació social per habitant, se situa al voltant de 2,5 o 3 milions d'euros anuals del 2001 fins al 2005. En concret, l'any 2004, la despesa total de suplències que l'Ajuntament de Barcelona ha hagut d'assumir va ser al voltant de 6 milions d'euros per finançar serveis que no competien, que no eren competència de l'Ajuntament de Barcelona. No parlem de dades del 2005, perquè encara no les tenim.

En aquests moments, també, a la ciutat de Barcelona s'està tramitant la constitució del consorci de serveis socials, també sense tenir en compte un marc de finançament estable. El fet que estiguem parlant del finançament dintre de l'Estatut, nosaltres considerem que no és excusa, perquè realment aquests serveis socials per part de l'Ajuntament s'estan realitzant. I no tenim garantia, al dia d'avui, que la Generalitat aportï el 60 per cent dels recursos i l'Ajuntament el 40 per cent, tal com preveu la Carta de Barcelona.

Per tant, el que reclamem amb aquesta esmena és un nou model, un nou marc de finançament dels serveis socials, que sigui aplicable a la ciutat de Barcelona, que tingui en compte una estructura que suposi l'atenció social primària i especialitzada, que suposarà un increment d'un 40 per cent per part dels recursos de la Generalitat.

De la mateixa manera, i parlant de serveis socials, respecte a la pobresa considerem que la Generalitat ha d'incrementar en un 15 per cent els recursos destinats a la despesa d'atenció social a la ciutat de Barcelona si realment compartim el contingut de la Carta municipal.

En el mateix sentit, però canviant el percentatge, l'atenció a la infància i el conveni que finança la prestació de serveis socials d'atenció a la infància i a l'adolescència suposarien un increment d'un mínim d'un 30 per cent, perquè hem de tenir en compte que respecte a la ciutat de Barcelona s'hauria d'incloure la figura de l'educador social dintre dels serveis que es reclamen per prestacions per part de l'Ajuntament de Barcelona. Parlem de l'Ajuntament de Barcelona, però realment podríem parlar de molts ajuntaments que van més enllà de les competències que els vénen encomanades, però que realment fan aquestes polítiques directes que són la base de la nostra política.

I, per tant, considerem que, amb independència que s'estigui debatent el model de finançament per a Catalunya, hem augmentat el pressupost de la Generalitat, hem augmentat la despesa, i nosaltres el que reclamem és que, realment, aquesta despesa sigui aplicada per als eixos bàsics, en concret, a la ciutat de Barcelona per tot el referent als serveis socials.

També per posicionar-me respecte a l'única esmena viva de Convergència i Unió, que hi donarem recolzament.

I respecte a les esmenes presentades pel tripartit ens abstindrem, i ho farem per dues qüestions. Una, perquè considerem que, si realment ens hem de replantejar quins han de ser els percentatges d'aplicació dels recursos a nivell local, no és en una llei de pressupostos on s'ha de fixar. Realment, el discurs és molt més profund i no per via d'esmena en uns pressupostos. I després, perquè, tal com ha dit el portaveu de Convergència i Unió, és difícil posicionar-se en algunes en què el redactat és pràcticament intel·ligible. Per tant, pendants que en tot cas en uns propers pressupostos puguin ser aclarides, el nostre Grup no hi donarà suport i s'abstindrà.

Gràcies, senyor conseller, senyors i senyores diputades, senyor president.

El president

Té la paraula el senyor Carrillo, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Carrillo i Giral

Gràcies, senyor president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, en primer lloc voldria aclarir una qüestió en nom dels tres grups que donem suport al Govern de la Generalitat i en base a les exposicions dels dos portaveus de Convergència i del Partit Popular, i és que avui, en aquesta sessió pressupostària no es votaran les esmenes del tripartit a aquest apartat, sinó que han estat ja incorporades al Dictamen que es va aprovar en Comissió. I per tant, el que venim ara a defensar és la posició dels grups que donen suport al Govern amb relació a les esmenes 217, 218 i 219.

Parlem, doncs, de finançament dels ens locals, és a dir, parlem del finançament dels ajuntaments i dels consells comarcals. Mirin, l'actual Govern de la Generalitat està donant suport més que mai –més que mai– als ajuntaments i als ens locals. Aquesta és una qüestió que els

que tenim assumida alguna responsabilitat en els ajuntaments, vostès poden preguntar-ho als seus alcaldes, els alcaldes dels seus territoris, si és cert o no que en aquest mandat municipal els ajuntaments han rebut, i amb diferència, un major suport financer que el que havien rebut els anys anteriors, els ajuntaments i també els consells comarcals.

Fem referència a la primera de les esmenes, a l'esmena presentada per Convergència i Unió. El 10 de juny del 2004 es va aprovar, es va signar el Conveni institucional entre la Generalitat, és a dir, els departaments de Governació i Administracions Públiques, Economia i Finances i la Diputació de Barcelona. Aquest Conveni conté diverses clàusules, algunes de les quals són de caràcter econòmic, per al finançament del PUOSC, el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, amb dotacions en conceptes d'endarreriments que donen per tancats –per la conformitat d'ambdues parts– els llargs anys de litigis jurisdiccionals en aquesta qüestió.

Ens poden dir: «Home, encara queda un deute pendent.» El cert és que els ajuntaments per a aquest mandat 2003-2007 han pogut, poden gaudir d'unes subvencions del PUOSC considerablement superiors a les que havien gaudit en els anys anteriors. Concretament, la xifra està al voltant dels 60 milions d'euros d'increment per a l'actual mandat municipal.

Si parlem del Fons de cooperació local, podríem dir que l'any 2003, l'últim pressupost elaborat per vostès, el Fons era de 30 milions d'euros, més 6 milions destinats a petits municipis. Aquesta xifra conjunta, de 30 més 6, de 36 milions d'euros, l'any 2006 s'ha vist incrementada en un 118 per cent del Fons de cooperació local. Són xifres gens desestimables, que per als ajuntaments, sobretot per als petits i mitjans, signifiquen un respir considerable del que fins ara, per descomptat, no gaudien.

Ens parlen també en la seva esmena 217 de Convergència de la creació d'una Comissió Mixta entre la Generalitat i la Diputació. El mateix Conveni, signat el 10 de juny del 2004, que abans hi feia referència, ja preveu la institucionalització d'una comissió mixta de cooperació institucional entre la Generalitat i la Diputació de Barcelona, vinculada al seguiment de l'esmentat Conveni i el disseny i la preparació de qualsevol actuació conjunta o coordinada que les parts considerin d'interès comú per contribuir al desplegament de l'esperit que va presidir la seva formalització. La Comissió, a més a més, a hores d'ara ja s'ha reunit en algunes ocasions.

Pel que fa a l'esmena 218, en aquest cas presentada pel Partit Popular, que fa referència a l'increment de partida pressupostària destinada a Consum, mirin, la partida pressupostària que la Generalitat va destinar a Consum per a subvenció als ajuntaments i als consells comarcals l'any 2005 era de 770.000 euros; per a aquest any, el 2006, l'any que ve, la xifra pressupostada és d'1 milió 250.000 euros. L'increment entre el 770.000 i 1 milió 250.000 euros és del 62 per cent. Ens sembla que aquest increment dóna sobrada mostra de la intenció política del Govern de la Generalitat pel que fa a temes de consum destinats als ens locals.

Si agafem la comparació entre el que es destinava l'any 2003 i el que es destinarà el 2006, veurem que l'increment és de 600.000 euros. Aquesta major destinació pressupostària permetrà en l'actual mandat municipal signar trenta-cinc convenis amb els consells comarcals del conjunt de Catalunya i per a l'any 2006 augmentar-ne cinc, fer cinc convenis més dels que tenien signats fins ara.

Pel que fa a l'última de les esmenes presentada pel Partit Popular que fa referència als serveis socials a la ciutat de Barcelona, volem dir que amb la posada en marxa del Consorci de Serveis Socials de Barcelona es garantirà la suficiència de recursos i d'instruments de coordinació necessaris per desenvolupar les competències encomanades en aquestes matèries.

Per aquestes raons, doncs, els tres grups que donem suport al Govern de la Generalitat rebutjarem les esmenes presentades per Convergència i Unió i el Partit Popular, no pas amb ànims de tancar el diàleg, com s'ha dit en aquesta sala, sinó perquè considerem sincerament i planerament que els seus arguments no donen peu a la consideració d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Passarem al vuitè grup temàtic. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, passem a la defensa de l'última agrupació d'esmenes presentades, del que en diem «Altres»; nosaltres «altres» ho enfoquem bàsicament en termes de transparència des del punt de vista dels pressupostos. Malgrat tot, dir-li, senyor president, que em va tocar també, en el debat de Comissió, l'últim grup temàtic, i, per tant, pujo a l'estrada amb el convenciment que només ens queden una vintena d'esmenes per defensar, i per descomptat que alguna esmena serà acceptada. Davant del debat que hem tingut aquest dematí, que la voluntat de diàleg seguia, doncs, en aquest punt de la pel·lícula del debat, tot entenent que en comissió només se'ns ha acceptat una esmena i que reiteradament, durant tot el debat, els diferents grups o agrupacions d'esmenes han estat totes contradites, sembla que potser tenim la possibilitat només de dos transaccions en un global de 1.400 esmenes; davant d'una vintena d'esmenes que queden, crec que alguna d'elles podria prosperar.

Dins d'aquesta agrupació, que és una mica un calaix de sastre, nosaltres, les esmenes presentades les dividim en diferents grups. Hi ha un primer grup que l'enfoquem des del punt de vista de la transparència, transparència que és un valor, que reiteradament hem escoltat dels grups que donen suport al Govern, com un actiu diferencial en la presentació d'aquests pressupostos. I, per tant, aquest diputat, quan llegeix l'articulat, es pregunta, doncs, i en tant que en conseqüència fa esmenes, perquè quan entrem en el capítol de les vinculacions dels crèdits de despeses al pressupost resulta que el nivell de

vinculació és molt més menor i, per tant, totes aquelles vinculacions que la lògica ens diria que les concretés amb articles, saltem per capítols? Llavors, jo em pregunto, quina coherència hi ha entre defensar que aquí tenim transparència, quan després les vinculacions són molt més genèriques del que havien tingut fins ara i, per tant, entorpim la feina dels diputats de l'oposició, d'intentar concretar quines són les partides i quines són les vinculacions de partides en la seva concreció?

És per això, senyor president, que hem fet un reguitzell d'esmenes en la línia d'incrementar la transparència; que incrementar la transparència no vol dir fer-la més en funció del discurs que estan fent, sinó retornar a la transparència que teníem fins ara, i, per tant, concretar més el detall, les vinculacions del capítol o els nivells de vinculació als crèdits de despeses del pressupost.

Seguint en la línia de transparència, a l'article 5, pel que fa a les transferències de crèdit, en el sentit de les transferències, creiem que tindria sentit, si el que defensem és el criteri de transparència, que el Govern informés amb caràcter trimestral –podríem discutir si ha de ser trimestral o amb un altre caràcter, però que el Govern com a mínim informi– el Parlament, la Comissió d'Economia del Parlament, de l'evolució de les transferències de crèdits produïdes en els diversos departaments. Creiem que podria ser coherent que, si el que defensem és la transparència, en aquest Parlament s'informi de les diferents transferències de crèdit.

A l'article 15, respecte a la limitació de l'augment de la despesa, a l'apartat 3 es parla que la Intervenció General ha d'informar trimestralment sobre les possibles incidències detectades respecte a les obligacions que estableix el mateix article. Hi estem d'acord, és coherent, però el que diem és –hi fem una esmena– que, home, «la Intervenció informi, previ informe de la Comissió d'Experts Independents, creada en el punt 5 de l'acord de Govern, pel qual s'encarregava a la Intervenció General un informe econòmic i financer de la situació financera de la Generalitat de 31 de desembre de 2003». Perquè seguim reiterant l'esmena, que, curiosament, en aquell moment demanem un informe a la Intervenció, i diem que la Intervenció no és fiable, i, per tant, creem una comissió d'experts. Però llavors, el Govern quan s'ho aplica a ell mateix, resulta que la Comissió d'Experts ja no val. Doncs la Intervenció té tota la credibilitat. Jo no sé què ha passat amb la Intervenció, però a 31 de desembre del 2003, la Intervenció General no té credibilitat, i ara la Intervenció General sí que té credibilitat. Per tant, home, jo estic segur que aquesta esmena, segur que ens la votaran, perquè és quelcom que van proposar vostès mateixos. Per tant, té tot el sentit que la Intervenció General, que ha tingut sempre tot el nostre respecte i que nosaltres sí que ens l'hem cregut, si vostès creien que es necessitava l'informe de la Comissió d'Experts, doncs, s'ho apliquin, ho aprovin i que, per tant, hi hagi un informe previ de la Comissió d'Experts Independents.

Per últim, en el camp de la transparència, incorporem una disposició addicional nova en la qual diem que «el Govern comuniqui al Parlament l'evolució dels contractes de la Generalitat i els seus organismes i empreses que compten amb clàusules socials». Estic segur,

també, que no hi haurà cap recança per part dels grups que donen suport al Govern, en la línia del discurs reiterat de la transparència, que en aquest cas també el Govern informi el Parlament sobre el que acabo d'esmentar.

Després tenim un reguitzell d'altres tipus d'esmenes, per exemple en l'article 6, amb referència a la generació de crèdits, l'apartat 2 diu: «Que la generació de crèdits, finançada amb ingressos procedents d'altres administracions, generi directament crèdit.» Allò que puguem arribar a un conveni, per exemple, amb l'Administració de l'Estat i, per tant, arribem a un conveni i obrim crèdit en el pressupost. Home, assegurem-ho. I, per tant, nosaltres presentem una esmena en què diem: d'acord, però no es poden ordenar pagaments fins que s'hagi produït l'ingrés. Perquè després passa el que passa: que podem arribar a aprovar un conveni, que obrim crèdit, que agafem el compromís, i després els diners no arriben. Normalment això passa sobretot quan arribem al final d'una legislatura. Esperem que això no sigui en aquest sentit. Si ho volem evitar, vostès aproven aquesta esmena i cap problema, tots tranquils.

També presentem una esmena a l'article 7 respecte a crèdits ampliables. Tot el que podem contemplar com a crèdits ampliables ens sorprèn que no s'hi contempli. I per això fem una esmena al concepte dels crèdits destinats a satisfer les obligacions econòmiques derivades del compliment de sentències judicials fermes que declari responsabilitats pecuniàries de la Generalitat. Això és quelcom que sempre hauríem de tenir present i que en aquest articulat no tenim present. Però, home, humilment, aquest diputat considera que, després de tot el procés Carmel, seria com a mínim prudent contemplar en l'articulat, si hi ha algun tipus de sentència, doncs, la possibilitat d'ampliar crèdit pel que pugui passar, perquè si no, al cap i a la fi, veurem com respon la Generalitat a les responsabilitats que manin judicials de tot el procés que està obert.

Article 13, en demanem la supressió. En demanem la supressió perquè l'article 13 fa referència a l'execució anticipada d'inversions. És allò de, bàsicament en el món local, dir: «Vostès facin, vostès tirin endavant infraestructures, que després ja ho trobarem», i després del «ja ho trobarem» vénen els problemes. I en aquests moments, en el Pla d'equipaments esportius no sabem quants diners pressupostarem. Això sí, anem amb una espècie de talonari fictici a tot el territori prometent..., que prometent, fins a cert punt, podria ser raonable, però no només prometent, sinó: «Vostè alcalde tiri endavant, vostè faci que després ja ho trobarem.» Doncs miri, no, no crec que aquest hagi de ser l'objectiu del Govern de la Generalitat. Per tant, no creiem que correspongui un article com el 13.

En últim terme i per acabar, senyor president, l'esmena 242 és una esmena dirigida a la demanda de crear l'oficina de gestió i control pressupostaris, compromís del Govern tripartit. I ja li anuncio que com aquest diputat té l'esperança que demà a la votació del Reglament ningú s'equivocarà en la votació i que, per tant, hem après la lliçó tipus, com ho diríem?, Parlament Sésamo –allò de «a dalt, a baix, sí, no, abstenció»–, i com que espero que votem correctament i tinguem

Reglament a la cambra, i com que el Reglament contempla la creació de l'oficina pressupostària...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Castellà i Clavé

...amb un atac d'optimisme, doncs, senyor president, retiro aquesta esmena. Retiro aquesta esmena amb la confiança que demà, si tothom és al seu lloc i tothom sap prémer el botó, doncs, l'oficina de control pressupostari, la tindrem.

Per tant, res més, senyor president; gràcies, senyors i senyores diputades.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Castellà, en tot cas, està bé que doni lliçons de votació a tots els membres d'aquest Parlament, no?, però potser podria vostè fer classes particulars als seus socis d'Esquerra Republicana, que els acompanyaven en aquesta votació, no?, i no a tots plegats.

En qualsevol cas, nosaltres hem presentat tres esmenes a aquest bloc, els objectius de les quals..., o en concret em volia centrar molt en la que demanem que el Govern presenti, en el termini màxim de sis mesos, el Projecte de llei de l'estabilitat pressupostària de Catalunya, no? Perquè els objectius que perseguiu amb aquesta esmena són ben senzills: volem que el Parlament de Catalunya utilitzi de debò el nostre autogovern. Perquè podem fer-ho, perquè tenim competències per fer-ho, perquè podem utilitzar la capacitat legislativa i política que tenim reconeguda i que ens permet elaborar una llei d'estabilitat pressupostària catalana pròpia, elaborada des d'aquest Parlament perquè sigui d'aplicació a Catalunya. I podem fer-ho perquè la Llei 18/2001, d'estabilitat pressupostària, aprovada per les Corts Generals i impulsada pel Partit Popular, manté vives totes les potestats organitzatives i procedimentals de les comunitats autònomes, en aquest cas també de la Generalitat de Catalunya, per tal de tirar endavant una normativa pròpia perquè aquest Parlament pugui decidir lliurement com, de quina manera volem regular des de Catalunya l'assumpció de l'objectiu d'estabilitat.

La segona gran fita que perseguiu amb aquesta esmena, el segon objectiu és garantir el creixement econòmic de Catalunya. Del que es tracta, senyores i senyors diputats, és d'adequar tot el cicle pressupostari a Catalunya, tant pel que fa a l'elaboració, a l'aprovació i l'execució dels pressupostos com pel que fa també als seus procediments, al principi d'estabilitat. I això, naturalment, en totes i cadascuna de les administracions públiques catalanes i no només en la Generalitat de Catalunya.

Per què és important que sigui aprovada aquesta esmena? Bé, és important que sigui aprovada, però també és molt

important que un cop aprovada s'apliqui. Ho dic perquè en el llarg temps de col·laboració amb el Govern de Convergència i Unió en tots els pressupostos s'aprova aquesta esmena a instàncies del Partit Popular i mai no es complia, el Govern mai no complia aquest article de la Llei de pressupostos. Però nosaltres creiem que és important que aquesta esmena sigui aprovada, per no aturar el país, no?, per avançar cap a la plena ocupació, per contribuir al control de la inflació, que, com vostès saben, és l'impost més injust que han de pagar els catalans, per reduir el deute, per assegurar la millora de les prestacions socials, per enfortir la credibilitat, el crèdit de Catalunya davant els ciutadans i cap enfora també, per reforçar el crèdit de Catalunya davant els inversors, per deixar més espai, més llibertat, més aire a la iniciativa social, més possibilitats de finançament, d'estalvi, d'inversió a les propostes empresarials, als joves emprenedors..., en definitiva: fer viable l'economia del nostre país, no?, i amb un objectiu molt clar d'aquesta Llei que és reduir els impostos.

Aquesta és, com nosaltres diem, l'esmena de la prova del cotó. El Govern tripartit pot demostrar avui que té voluntat d'aprofundir en el nostre autogovern fent una cosa molt senzilla: no fent política d'eslògan, sinó aprofundir en el nostre autogovern simplement exercint-lo i fent una llei com la que nosaltres demanem.

Una altra esmena. Volem que el Govern trameti, amb periodicitat trimestral, a la Comissió d'Economia del Parlament una memòria explicativa sobre l'aplicació i la utilització del Fons de contingència, referida a l'execució pressupostària del trimestre immediatament anterior, per tenir un millor control sobre l'acció del Govern.

I acabo, senyor president, senyores i senyors diputats, amb la darrera esmena del Grup Parlamentari Popular, en la qual demanem una cosa... –creguin que gairebé fa vergonya presentar una esmena d'aquestes característiques, no?, perquè és una esmena de sentit comú–, demanem al Govern de la Generalitat que desplegui reglamentàriament totes les lleis que són vigents a hores d'ara a Catalunya. I són algunes lleis que ha aprovat el tripartit, però també són lleis que vénen de l'anterior etapa de govern de Convergència i Unió. Jo, senyores i senyors diputats, honorable conseller, puc entendre que vostès no es posin d'acord per fer lleis i que, per tant, tinguin l'activitat legislativa d'aquest Parlament paralitzada, però, si us plau, els demano que es posin d'acord, perquè, com a mínim, una cosa tan senzilla com fer el desplegament reglamentari de les lleis que són vigents a Catalunya es pugui tirar endavant. I, per tant, estic absolutament convençut que vostès també votaran favorablement aquesta llei.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula per fer un torn en contra l'il·lustre senyor Lluís Miquel Pérez.

El Sr. Pérez i Segura

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, intervenim en el que segura-

ment serà l'últim torn d'aquest ja llarg debat de pressupostos per tal de posicionar-nos en nom dels grups que donen suport al Govern sobre aquest grup temàtic que, sota l'eufemisme d'«Altres», el que ve a desenvolupar són totes aquelles polítiques de despesa que corresponen a l'alta direcció de la Generalitat i al seu Govern, a l'Administració i als serveis generals, al sector financer i al fons de contingència.

S'han presentat un total de vint-i-quatre esmenes, vint-i-una de les quals per part del Grup de Convergència i tres pel Grup del Partit Popular. Són, en definitiva, les esmenes que s'han reservat per a aquest últim debat. Em referiré breument, si puc, a cadascuna d'elles, començant per les que ha presentat el Grup del Partit Popular de Catalunya, eh?, que són tres.

En principi, l'esmena que posa un èmfasi especial –de fet, és com una mena de dèria que te el seu Grup– en tot allò que fa referència a la Llei d'estabilitat pressupostària... L'estabilitat pressupostària en si mateixa és bona, eh?, tothom la desitja, si no és que, com preveu la modificació de la Llei general d'estabilitat pressupostària que està en curs, es deixa de complir, *stricto sensu*, que hi hagi un marge suficient a l'empara del que són les normatives europees per fer front a polítiques anticíclics en les quals sigui necessari produir un dèficit per tal d'atendre les inversions corresponents. Per tant, és bona en si mateixa, però no és un objectiu que sempre d'una manera permanent s'hagi de complir, perquè, en definitiva, sotmetríem l'acció de govern simplement a la comptabilitat pressupostària. I també podríem produir, amb la seva aplicació sistemàtica, un efecte que alguns segurament desitgen, que és l'efecte *crowding out*, que és l'efecte d'expulsió de les responsabilitats que tenen els governs per disposar-los a altres operadors, a altres executors, tots ells del sector privat, que de ben segur en el nostre ordenament tenen un lloc, però no pas de substitució de les obligacions que té el Govern.

Vostè sap que a les Corts Generals s'està produint, diguem-ne, la modificació d'aquesta llei. Ara, doncs, no és el moment de tirar endavant el Projecte de Llei d'estabilitat pressupostària, almenys com una obligació que dimani del Projecte de pressupostos, almenys en aquest període d'efectivitat d'aquest any, entre altres coses perquè ja s'està complint el Pla de sanejament. I com ha dit abans en una altra referència, tant de bo que amb aquest Pla de sanejament puguem atendre tots els objectius d'estabilitat pressupostària!

Hi ha una altra esmena, que és la de desplegament reglamentari, *in extenso*, de totes i cadascuna de les normes. Per definició, el desplegament reglamentari les lleis l'encomanen al Govern, i el Govern, a cada departament. Cada departament, doncs, en el moment que consideri més idoni –amb aquella tranquil·litat..., atès que és la norma específica que recau, diguem-ne, en el compliment dels particulars– fa el seu desplegament. No és una qüestió d'urgència, no és una qüestió que s'hagi de fer extensivament, per ordre, diguem-ne, d'un mandat legal en el període d'un any, i suposo que tots vostès comprendran perfectament quina és la qüestió.

Pel que fa referència al Fons de contingència els he de dir que l'aplicació i la utilització del Fons de contingèn-

cia ve assenyalat i informat en compliment de l'article 79, i per tant, doncs, creiem que això és l'adequat i no pas altres obligacions de tramesa trimestral. Sempre tenint en compte una cosa, tenint en compte que si haguéssim admès alguna de les esmenes que s'han presentat, de fet, com que no hi hauria fons de contingència, no caldria informar, eh? Aquesta és la paradoxa.

Bé, per part del Grup de Convergència s'han presentat més esmenes, segurament no m'hi podré referir, però sí que una m'ha causat un gran impacte, diguem-ne, no?, i és sobretot l'alerta que no s'obrin crèdits al final de legislatura simplement per donar satisfacció a alguns sectors sense aportació de recursos pressupostaris. És clar, nosaltres no podem exhibir una gran facultat en l'exercici d'aquesta capacitat; el Govern anterior, sens dubte, sí. Nosaltres no hem acabat, el Govern al qual dóna suport la majoria no ha acabat la legislatura, per tant, no pot donar lliçons en aquest sentit.

Pel que fa referència a l'esmena retirada, jo crec que és una bona proposta. Jo he demanat al Grup de Convergència que ho faci en altres ocasions; està totalment fora de lloc. I el que sí que és clar és que la Intervenció General té tota la confiança del nostre Grup, i és més, aquesta apel·lació..., que la Comissió d'Experts informi pel damunt dels informes de la Intervenció General està fora de lloc. Vostès saben que la Comissió d'experts es va crear a un sol efecte, que ja està dissolta i que, per tant, no pot emetre cap tipus d'informe a fi i efecte de poder satisfer les demandes del seu Grup.

Senyor president, no sé si s'ha acabat el temps...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

El Sr. Pérez i Segura

S'ha acabat el temps? Bé, no ho sé. Llàstima.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Com que s'ha acabat el temps, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim, doncs, a les votacions. *(Remor de veus.)* Els prego... Votarem, en primer lloc, les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. En la primera votació votarem les números 5, 6, 7 i 8.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 44 vots a favor i 87 vots en contra.

Seguidament votarem les esmenes 1, 2, 3, 4, 11, de la 52 a la 86, i la 198. La 242, si no m'equivoco, ha estat retirada. Senyor Castellà, la 242 ha estat retirada, no?

(Pausa.) Per tant, queden clars, no?, els termes de la votació? *(Pausa.)*

Comença aquesta votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 44 vots a favor, 14 abstencions i 73 vots en contra.

Votarem seguidament l'esmena transaccional sobre l'esmena 191, també del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquesta esmena, concretament, ha estat aprovada per 130 vots a favor i 1 vot en contra.

Votarem seguidament... *(Forta remor de veus.)* Senyores diputades, senyors diputats, si us plau... Votarem seguidament la resta d'esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades... *(Persisteix la remor de veus. Pausa.)* Aquestes esmenes han estat rebutjades per 57 vots a favor i 74 vots en contra.

Votarem seguidament les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. En la primera votació votarem les següents esmenes: la 14, la 16, la 46, 47, 49, 50 i 51, 88, 93, 115, 116, 120, 123, 124, 125, 127, 129, de la 199 a la 202, de la 204 a la 206, de la 209 a la 214, la 218 i la 245.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 58 vots a favor i 73 vots en contra.

Votarem seguidament l'esmena 167, la 244 i la 246.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 14 vots a favor i 117 vots en contra.

Votarem ara la resta d'esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya que no han estat votades o bé que hagin estat retirades.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 14 vots a favor, 44 abstencions i 73 vots en contra.

Votarem seguidament el text del Dictamen.

Comença la votació.

El Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2006 ha estat aprovat per 73 vots a favor i 58 vots en contra.

Se suspèn la sessió fins demà al dematí a les deu.

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda.